

סודי

עותק מס' _____ מתוך 600 עותקים

מסמך זה מכיל 109 עמודים

אג"מ/מה"ד היסטוריה

ענף ביטחון - שוטף

טל. 2315

הד - 723

כסלו תשל"ח

נובמבר 1977

מבצע "יונתן" ("כדור הרעם")

3-4 ביולי 1976

כל המוסר תנכן מסמך זה, כולו או קצחו, לידעת אנשים שאינם מוסמכים לכך - עובר על חוקי בטחון-המדינה. כל המוצא מסמך זה נדרש למסרו לתחנה הקרובה של משטרת ישראל או המשטרה הצבאית.

נובמבר 1977

אג"מ-מה"ד-היסטוריה

ענף בט"ש

סודי

פתח דבר

מאז חטיפת מטוס "אל-עלי" (ב-23 ביולי 1968) והנחתתו באלג'יר, פועלים ארגוני המחבלים וארגוני טרור בינלאומיים אחרים נגד התעופה האזרחית הישראלית ונגד התעופה הבינלאומית לישראל, במגמה להסב את תשומת לב הקהל בעולם לנושא הפלסטיני, או כדי לשחרר מחבלים עצורים בישראל ובמדינות אחרות.

הטרור הפך לבעיה בינלאומית, ומדינות רבות נאלצות להתמודד עמו.

בפני ממשלת-ישראל ניצבה לא פעם השאלה, האם להיכנע לחביעות המחבלים, כדי להציל את בני הערובה שבידיהם, ולעודד בכך את המשך פעילותם, או שלא להיכנע לחביעות הסחטנות ולהפעיל כוח, כדי לשחרר את בני הערובה אגב סיכונם, במגמה למנוע מארגוני המחבלים להשיג את מטרותיהם. זאת בהנחה שהכשלת מבצעים מסוג זה תרפה את רוחם של המחבלים ותמנע המשך פעילויות כאלו.

המייחד את חטיפת מטוס AIR FRANCE לאנטבה, בהשוואה לשאר המקרים שטיפלנו בהם, הוא בכך שהחטופים הוחזקו במדינה עוינת, במרחק של אלפי ק"מ מהבית. עובדה זו יצרה קשיים רבים בחום המדיני ובתחום האופרטיבי הצבאי.

על רקע הנעלמים הרבים בפרשת אנטבה הטרידה השאלה המרכזית, האם קיים סיכוי סביר להצלחת המבצע, שיצדיק סיכונם של הלוחמים ובני-הערובה. לפתרון בעיה זו היה צורך במודיעין מפורט, בהכנות מדוקדקות ומוסתרות ובתרגול על מודל מדויק. כל זאת, כדי שאפשר יהיה להפתיע את המחבלים ולקצר בכך את משך הלחימה והשהייה במקום.

מבצע "יונתן" מהווה דוגמה להעזה, לחכרון מפורט, לשלימות ביצוע ובעיקר לנחישות ההחלטה שלא להיכנע לסחטנות אלימה, גם בשעה שבה ניצבים אל מול קשיים רבים מאוד.

מבצע שחרור החטופים ממטוס "לופטהנזה" במוגדישו הינו, ללא ספק, תוצאה ישירה ממבצע "יונתן".

יתכן שיש מקום לתקוה זהירה שאם אמנם יפעלו כל מדינות העולם על פי דוגמת ישראל - יפסק הטרור האווירי ויובטח שלומם של אזרחים רבים בעולם.

מנכ"ל גור, רב-אלוף
ראש המטה הכללי

עותק מס'

ה ו ר א ו ת כ ט ח ו נ נ - ש ד ה

1. החוברת המובאת בפניך, אף שהיא מסווגת סודי, נושאת עמה מספר קשלים מבחינה בטחונית:
 - א. מחד גיסא, החוברת עוסקת בפרשיה מיוחדת, מסעירה, שפרטיה פיקנטיים ועיקריה פורסמו.
 - ב. חלק נכבד מן הפרטים שבחוברת, לא היו נמסרים, כדרי"כ, לתפוצה כה רחבה ובלתי אחידה, עקב סיווגם הבטחוני.
 - ג. עם זאת, הרצון להביא בפני מירב הקצינים את מיטב האינפורמציה, הביא לכך שהחוברת אכן תכלול את הנתונים והפרטים הנ"ל, למרות סווגם.
2. החוברת נמסרת לקצינים, אך יחד עם זאת מובהרות כזה הוראות הבטחון:
 - א. תפוצת החוברת הוגבלה לרמה מסוימת בצה"ל, ורק לה.
 - ב. החוברת מופצת לקצין המכותב אישית. קצין שקבל את החוברת אחראי לכך שזו תישאר בידיו בלבד ולא תועבר לעיונם של קצינים נוספים ביחידתו, קל וחומר אנשים שאינם נמנים על יחידתו.
 - ג. חל איסור להוציא את החוברת אל מחוץ למשרד צבאי.
 - ד. הטפול השוטף בחוברת ייעשה כדרך הטיפול בחומר סודי-אישי.

ס ו ד ל

- א -

עוחק מס'

ה ת ו כ ן

ע מ ו ד

1
11 - 3

מכוא

פרק א' - ח ט י פ ת ה מ ט ו ס

- 3 פסקה 1 - הרקע
- 5 פסקה 2 - חטיפת המטוס
- 7 פסקה 3 - השהייה באנטבה
- 9 פסקה 4 - המשא ומתן עם המחבלים

65 - 13

פרק ב' - נ ו ה ל ה ק ר ב ל מ ב צ ע

- 13 פסקה 5 - הפעילות ברמת המטה הכללי
- 17 פסקה 6 - ריכוז כוחות
- 18 פסקה 7 - מודיעין למבצע
- 36 פסקה 8 - התכנית
- 44 פסקה 9 - תכניות הכוחות והרכבם
- 47 פסקה 10 - שליטה
- 52 פסקה 11 - רפואה
- 57 פסקה 12 - תרגול הכוחות והיציאה
- 64 פסקה 13 - בסחון-שדה

100 - 67

פרק ג' - ה ב ל י צ ו ע

- 67 פסקה 14 - הטיסה והנחתת הכוח
- 71 פסקה 15 - הפריצה לטרמינל הישן
- 78 פסקה 16 - פינוי החטופים
- 82 פסקה 17 - פינוי הטרמינל הישן
- 86 פסקה 18 - ההשתלטות על הטרמינל החדש
- 91 פסקה 19 - פינוי הכוחות
- 94 פסקה 20 - השהייה בניירובי
- 95 פסקה 21 - הטיסה חזרה והנחיתה בישראל

ס ו ד ל

ע מ ו ד

102 - 101

פרק ד' - תגובות על פעולת צה"ל

104 - 103

פרק ה' - סלכום

105

נספח א' - לוח אירועים

109

נספח ב' - מקורות

עותק מס'

צ ל ו מ י ם ו מ ר ש מ י ם

ע מ ו ד

- 4 .1 מטוס "אילירובוס" של "איליר פרנס"
- 11 .2 מרשם מס' 1 - שדה-התעופה אנטבה (מרשם ששורטט לאחר המבצע)
- 19 .3 מרשם מס' 2 -
- 23 .4 מרשם מס' 3 - שדה-התעופה אנטבה (מרשם שנמסר לכוחות)
- 25 .5 מרשם מס' 4 - שדה-התעופה אנטבה (מתוך "תיק שח")
- 27 .6 מרשם מס' 5 - אזור בית הנתיבות הישן - מכט מדרום
- 29 .7 מרשם מס' 6 - בית הנתיבות זמגדל-הפיקוח
- 33 - 32 .8 מרשם מס' 7 - בית הנתיבות (הטרמינל) הישן באנטבה (מקחצ"ר/מודיעין)
- 41 .9 מרשם מס' 8 - ההשתלטות על שדה-התעופה אנטבה
- 51 .10 מרשם מס' 9 - מרשם רדיו למבצע
- 61 .11 מטוס "קרנף" ומטוס "ראם"
- 69 .12 מרשם מס' 10 -
- 73 .13 מרשם מס' 11 - ההשתלטות על הטרמינל הישן
- 79 .14 מרשם מס' 12 - פעולת כוח אורי
- 83 .15 מרשם מס' 13 - פינוי הטרמינל הישן
- 87 .16 מרשם מס' 14 - ההשתלטות על הטרמינל החדש
- 93 .17 מרשם מס' 15 - השהייה בניירובי
- 97 .18 טיפול רפואי בחטופים כ-בח"א
- 99 .19 החטופים יורדים מה"קרנף" בלוד
- 100 .20 קבלת הפנים בלוד

בהוצאת חוברת זו נטלו חלק:-

1. איסוף חומר, מחקר וכתיבה - סא"ל מתי גרינברג, סרן אהרון גרוסברגר.
2. עריכה לשונית - סרן רחל שפיר.
3. עריכה גרפית - סרן סמדר פינק.
4. שרטוט המרשמים - ויויאן כהן, ויקטוריה קיסוס.
5. כיתוב - רס"ל עמירה פרידהבר.
6. פענוח תחקירים - רס"ן כרמי שלומית, רב"ט רות עמוס, רב"ט גילה טויל, סמל נאווה מסטלון, רב"ט נורית הופמן, רבקה ויטיץ.

עוחק מס'

מ ב א

1. מבצע "יונתן" היה מבצע פשיטה משולב ארוך-טווח, שנערך בליל ה-3-4 ביולי 76. נטלו בו חלק כוחות יבשה ואוויר, ובמהלכו שוחררו נוסעי מטוס "איייר-פרנס", שנחטפו לאנטבה ע"י אנשי ארגונו של ודיע חדאד. בעת התכנון ובמהלך הביצוע כונה המבצע "כדור הרעם", ולאחר-מכן הוסב שמו ל"מבצע יונתן", על שמו של סא"ל יונתן נתניהו ז"ל, מפקד הכוח ששחרר את החטופים, אשר נפל בפעולה.
2. בהחלטה על המבצע, בתכנון ובעיבוד מרכיביו נטלו חלק גורמים ואישים רבים, שפעולתם לא באה לידי ביטוי בחוברת זו. החוברת עוסקת בפעולה הצבאית בלבד, ואין היא דנה בהחלטות הדרג המדיני, פעולת "המוסד" ועוד (פירוט רב יותר על חלקו של ח"א במבצע ניתן למצוא בחוברת "מבצע כדור הרעם", בהוצאת מפקדת ח"א/ענף תולדות ח"א, אפריל 1977).
3. כמקורות לכתיבת החוברת שימשו:-
 - א. חקירי המפקדים שהשתתפו במבצע.
 - ב. פקודות, סיכומי מודיעין ומסמכים הנוגעים למבצע.
 - ג. סיכומים שנערכו לאחר המבצע.
 - ד. מקורות גלויים.פירוט המקורות מופיע בנספח ב.
4. מטרת חוברת זו לתאר את "מבצע יונתן", כדי לאפשר למפקדים ב-צה"ל ללמוד מניסיון העבר ולהפיק לקחים לקראת מבצעים אפשריים דומים בעתיד.

עוהק מס'

פ ר ק א'

ח ט י פ ת ה מ ט ו ס

פ ס ק ה 1

ה ר ק ע

1. כיום א', 27 ביוני 76, המריא מטוס "איירובוס" של חברת "אייך פרנס" מלוד לפריס, אגב חניית כיניים באחונה. זמן קצר לאחר המריאו מאתונה, נחטף המטוס ע"י 4 מחבלים, 3 גברים ואשה אחת, אנשי מנגנון פיגועי חו"ל של ודיע חדאד. המטוס הונחת בכנגזי שכלוב, שם תולק והמריא לאנטבה.
2. באנטבה הורדו הנוסעים ושוכנו בטרמינל הישן של שדה-התעופה, והיך נתונים לשמירת ארבעת החוטפים, מחבלים נוספים שהצטרפו אליהם וחילי צבא אוגנדה. המחבלים הציגו מספר דרישות כתנאי לשחרור החטופים, ובהן דרישה לשחרור מחבלים עצורים בישראל ובארצות אחרות, ודרישה לתשלום כופר. כעבור ימים מספר שחררו המחבלים חלק מהנוסעים והשאירו. בידיהם רק את הישראלים והיהודים.
3. פעולת חטיפה זו הייתה הראשונה לאחר הפסקה של 16 חודשים, והראשונה שבה נחטף מטוס צרפתי במזרח-התיכון. משום שלא נחטף מטוס צרפתי עד פעולה זו, הייתה הערכה, שצרפת מחוסנת מפני חטיפות מטוסים וזוכה ליחס מיוחד מצד המחבלים הפלסטינאים. פרשנים ניסו לפרש חטיפה זו כתגובה של הפלסטינאים על היוזמות שנקט ראש ממשלת צרפת לישוב המשבר בלבנון. החטיפה גונתה ברוב עיתוני העולם. עיתוני מערב-אירופה ו-ארה"ב הרבו, לצד הגינוי, להאשים את אידי אמין כמתן סיוע ישיר לחוטפים. פרשנים מערכים ראו בחטיפה זו הצלחה לטרור הפלסטינאי (מאחר שישראל הסכימה ל-מו"מ עם המחבלים), לעומת הכישלון הצבאי שנחלו המחבלים בלבנון.
4. גם במחנה הערכי נשמעו קולות בגנות החטיפה. שר החוץ המצרי, פהמי, ציין כי מצרים מתנגדת לפעולות מסוג זה, המכתימות את שם העם הפלסטינאי. סוריה תיארה את החטיפה כ"פעולה פירטית" הגורמת נזק לבעית פלסטיין. נציג אש"פ בפריס אמר שחטיפת המטוס נועדה לפגוע ביחסים טובים של אש"פ עם צרפת ולהסיח את דעת הקהל בעולם מהקשר שנקשר בלבנון נגד אש"פ ונגד התנועה הלאומית הלבנונית.

מטוס "אילרובוס" של "אלייר פרנס"

עוהק מס' ...

5. בישראל עוררה החטיפה חששות כבדים לגורל הנוסעים, וביחוד לישראלים וליהודים. החששות התעוררו במיוחד לאור העובדה שהמטוס הונחת באוגנדה, שמטרה עוין את ישראל ואין לו כל קשרים עמה, וכן ששליטה, הלוקה בחוסר יציבות, ידוע ביחסו האוהד למחבלים.

6. לאחר מספר ימים של משא-ומתן בין ישראל לבין המחבלים, בתיווכה של צרפת, שחרר כוח צה"ל, בפעולה נועזת שבוצעה כליל ה-3-4 ביולי, את החטופים כשדה-התעופה אנטבה. במהלך הפעולה נהרגו 6 מחבלים וכ-20 חיילים אוגנדים. לכוח הפושט היו הרוג אחד ו-4 פצועים, ובקרב החטופים - 3 הרוגים ו-6 פצועים.

פ ס ק ה 2

ח ט י פ ת ה מ ט ו ס

1. ביום א', 27 ביוני 76, בשעה 0859, המריא מטוס "איירובוס" של חברת התעופה הצרפתית "אייר פרנס", בטיסה מס' 139 מלוד לפריס, אגב חניית ביניים באתונה. המטוס הכיל 228 נוסעים, בשעה 1130 נחת באתונה - 38 נוסעים ירדו ממנו ו-58 עלו, ובהם 5 נוסעים במעבר ("טרנזיט"). ארבעה מתוך חמישה אלה היו מחבלים, שהשתייכו למנגנון פיגועי חו"ל של ודיע חדאר.

2. ארבעת החוטפים הגיעו לאתונה במטוס של חברת "סינגפור איירליינס", בקו בחריין-כווית-אתונה, שנחת בשעה 0645. החוטפים - 2 גרמנים, גבר ואשה, ושני פלסטינאים - השתמשו בדרכונים מזויפים ובכרטיסי טיסה שנרכשו עבורם בכווית. היו ברשותם 4 אקדחים (או תת-מקלעים זעירים - "סקורפיון"), מספר רימוני-יד וייחכן שגם חומרי-נפץ. ה-אמל"ח הוסתר בתוך קופסאות-ממתקים עשויות ממתכת, בתוך תיקי יד ובבקבוק שמפניה, והמחבלים הצליחו להעלותו למטוס בגלל הבדיקות הביטחוניות השטחיות כנמל-התעופה של אתונה.

3. מטוס "אייר פרנס" המריא מאתונה בשעה 1220 לערך. שני הגרמנים ישבו בשורות הראשונות של המחלקה הראשונה ושני הפלסטינאים במחלקת התיירים. בשעה 1235 לערך, שלפו המחבלים את נשקם והחלו להשתלט על המטוס. הגרמני, וילפרד בזה, שלאחר-מכן התברר כי הוא מפקד החוליה, השתלט על תא הטייסים. הגרמניה, שהייתה עמו, השתלטה על נוסעי המחלקה הראשונה והורתה להם להרים את ידיהם ולא לזוז ממקומם. שני הפלסטינאים השתלטו על מחלקת התיירים וגם הם הורו לנוסעים להרים את ידיהם.

4. לאחר ההשתלטות, פינו החוטפים את הנוסעים מהמחלקה הראשונה וריכזו אותם במחלקת התיירים ובמעבר שבין שתי המחלקות. הגרמני פנה לנוסעים ברמקול הפנימי. הוא הודיע כי הוא הקברניט החדש של המטוס והזדהה בשם באסל קובליסי, מפקד "חולית הקומנדו של צ'יה גוארה מרצועת עזה" של "החזית העממית לשחרור פלסטין". הוא קרא לנוסעים לשבת בשקט, לציית להוראות החוטפים ולזרוק למעברים כל כלי-נשק שנמצא ברשותם. (למעבר הושלכו מספר אולרים). לאחר-מכן עשו הפלסטינאים חיפוש על גופם של הנוסעים הגברים.
5. לאחר החיפוש רוכזו הגברים במחלקת התיירים, והנשים והילדים רוכזו במחלקת הראשונה. הגרמניה שלטה על המחלקה הראשונה ושני הפלסטינאים על מחלקת התיירים, כשבידי כל אחד מהם אקדח ורימון שלוף-נצרה. מפקד החוליה שלט על תא הטייס, וכנראה שהיה בקיא בנוהלי-התעופה. הייתה בידו מפה אווירית שעליה סומן מסלול הטיסה לאנטבה, הוא נתן לקברניט המטוס הוראות טיסה בלשון מקצועית, ואף ניהל את התקשורת בין המטוס לקרקע ודרש לפנות אל המטוס בכינוי "חליפה".
6. לפני הנחיתה בלוב, הודיע מפקד החוליה לנוסעים כי המטוס ינחת עתה לצורך תדלוק, הורה להם לכסות את החלונות והזהיר אותם שלא להתקרב אל פתחי המטוס, שכן יונחו בקרבתם מטעני חנ"מ.
7. המטוס החטוף נחת בכנגזי בשעה 1500 לערך. במקום התנהלו מגעים בין החוטפים לבין פקידים לובים ושגריר צרפת, שניסה לפעול לשחרור המטוס ונוסעיו באמצעות השלטונות המקומיים, אך ללא תוצאות. הנוסעת היחידה ששחררה הייתה ישראלית בעלת אזרחות בריטית, שהעמידה פנים שהיא הרה והתעורר אצלה סיכון רפואי כלשהו (למחרת הוטסה נוסעת זו מלוב ללונדון). בהתאם לדרישות החוטפים, תודלק המטוס, צויד במים ובמזון, והמריא, בשעה 2150 לערך, ומגמת פניו - אנטבה.

ה פ ע ל ת " ה ר - ס י נ י "

8. לאחר חטיפת המטוס, בשעה 1327, נתן אג"מ/מבצעים התראה [] , ובשעה 1500 יצאו ל-נתב"ג חפ"ק פיקוד המרכז ו-חפ"ק אזר"ע. לאחר המראת המטוס מלוב, חופעל, בשעה 2239, [] . חלק מהכוחות שתוכננו למקרה כזה החלו לנוע לנמל התעופה בן-גוריון, וחלקם, הועמדו בכוננות לתזוזה. צוות

עוחק מס'

השתלטות מגדוד [] הגיע לשרה בשעה 2325. עד השעה 0030 (ב-28 ביוני) הגיעו למקום [] מגדוד [], 2 נגמ"שים, 8 אנשים מיחידת סילוק-פצצות, 2 צלפים (מלבד 5 מגדוד 682), 4 רופאים, 8 חובשים ו-20 אמבולנסים (16 מהם של מד"א), 20 שוטרים, 5 אנשי ביטחון-שדה ואנשי קשר להכנת מערכת השליטה, וכן הובאו זרקורים. כוחות מגדוד [] היו מוכנים, למקרה שהמטוס ינחת בלוד, להשתלט עליו מיד עם עצירתו.

9. כשהגיע שר-הביטחון לנמל (ב-28 ביוני, בשעה 0130 בערך) החלו להתנהל התייעצויות על תכנית הפעולה ונשקלו היתרונות והמגבלות של אפשרויות פריצה למטוס מיד עם נחיתתו, לעומת המתנה וניהול משא-ומתן.

10. ב-אג"מ/מבצעים-זירת המרכז הופעל מצפ"ע מצומצם, אולם פעילותו התמקדה רק בדיווחים ובנסיונות לאתר דוברי צרפתית, אנגלית, ספרדית וערבית לקראת ניהול מו"מ אפשרי עם החוטפים.

11. לאחר נחיתה המטוס באנטבה פוזר ה-מצפ"ע, ב-280445, וכן פוזרו הכוחות שרוכזו ב-נתב"ג, אך הם נשארו בכוננות למקרה שהמטוס ימריא מאנטבה ויגיע לישראל.

פ ס ק ה 3

ה ש ה י ה ב א נ ט ב ה

1. הטיסה לאנטבה ארכה כ-6 שעות ובמהלכה רפתה מעט דריכותם של החוטפים, שהרגישו, ככל הנראה, כי הצליחו לבצע את משימתם וכי באוגנדה מצפה להם מקום מבטחים. מפקד החוטפים אף התקשר מהמטוס עם אנשי "החזית", שהמחינו לו באנטבה.

2. ב-280400 נחת המטוס באנטבה והוסע אל המסלול הישן של שדה-התעופה. כוחות צבא אוגנדיים הקיפו את המטוס. לחוטפים המחוינו 3 מחבלים נוספים. אחד מהם, אנטוניו דאגס בוביה, נטל את הפיקוד על מכצע החטיפה, מכאן ואילך.

3. הנוסעים המחזיקים במטוס עד שעות הצהריים, ואז הותר להם לרדת. תחת משמר של חיילים אוגנדים הוכלו הנוסעים לבניין הטרימינל הישן, ושם סופקו להם מזרנים והוגשה להם ארוחה. החטופים נמצאו בבניין זה כל זמן שהותם באוגנדה, והיו נתונים לשמירה של המחבלים ושל חיילי צבא אוגנדה, ששוכנו בקומה הראשונה של הבניין. במשך השבוע הצטרפו לקבוצת המחבלים 3 אנשי "חזית" נוספים, שהובאו מסומלי לאנטבה במטוסו הפרטי של אידי אמין.
4. ברור היה לחטופים כי האוגנדים משתפים פעולה עם המחבלים - אנטבה נקבעה מראש כמטרה הסופית, ובשדה-התעופה נעשו סידורים לקליטת המטוס החטוף. צבא אוגנדה השתתף בשמירה על החטופים, ונשיא אוגנדה, אידי אמין, ניהל את המגעים עם המחבלים. אידי אמין אף הופיע מספר פעמים לפני החטופים והסביר להם כי הוא דואג מאוד לשלומם ומשתדל למענם, אך עם זה, הוא מצדיק את פעולת המחבלים.
5. ביום ג', 29 ביוני, עשו המחבלים "סלקציה" והפרידו בין הישראלים והיהודים בעלי הנתונים הזרה לבין שאר החטופים (נקל לשער את הרגשתם של ניצולי השואה שבין החטופים, בראותם גרמנים מכצעים פעם נוספת "סלקציה"). בקיר אולם הנוסעים פרצו המחבלים פתח, שדרכו ניתן היה לעבור לאולם שני, קטן יותר, אך קורת עץ שהייתה קבועה לרוחב הפתח אילצה את העוברים להתכופף ולעבור בהליכה שפופה. על-סמך תעודות שהוחרמו מהנוסעים עוד במטוס ועל-סמך טפסים שחולקו באנטבה, שבהם נדרשו הנוסעים לציין את פרטיהם האישיים, זיהו המחבלים את הישראלים והיהודים. המחבלים קראו בשמם והם נדרשו לעבור לאולם השני.
6. ביום ד', 30 ביוני, שחררו המחבלים קבוצה ראשונה של חטופים, אשר כללה 47 נשים, ילדים וזקנים. למחרת שוחררה קבוצה שנייה ובה 101 חטופים, כולם זרים.
7. לאחר שחרור שתי הקבוצות נותרו בידי המחבלים רק הנוסעים הישראלים והיהודים, וכן אנשי הצוות הצרפתי של המטוס, שסירבו להשתחרר לפני שישוחררו כל הנוסעים. הישראלים הוחזרו לאולם הגדול ושם שהו עד לשחרורם בידי כוחות צה"ל.

עותק מס'

פ ס ק ה 4

ה מ ש א - ו מ ת ן ע ם ה מ ח ב ל י ם

1. בשעות הערב של יום ג', 29 ביוני, פרסמו המחבלים ברדיו קמפלה את דרישותיהם, ואלה הן:-
 - א. שחרור 53 "לוחמי חופש" (שמותיהם צוינו ברשימה), בפירוט זה:-
 - (1) 40 מחבלים העצורים בישראל.
 - (2) 5 מחבלים העצורים בקניה (נעצרו לאחר סיכול ניסיון הפיגוע במטוס "אל-על", בינואר 1976).
 - (3) 6 אנרכיסטים העצורים בגרמניה.
 - (4) אנרכיסטית שווייצית.
 - (5) אנרכיסטית דרום-אמריקנית העצורה בצרפת.
 - ב. קבלת דמי כופר בסך 5 מיליון דולר מידי ממשלת צרפת.
 - ג. הנציג ל-מו"מ מטעמם יהיה שגריר סומלי באוגנדה, האשי עבדאללה פרח. על צרפת למנות נציג מטעמה.
 - ד. מועד האולטימטום נקבע ליום ה', 011400. אם לא ייענו תביעותיהם - יפוצץ המטוס עם בני-הערוכה.
2. ואלה ההסדרים שקבעו החוטפים להחלפת בני-הערוכה במחבלים המשוחררים:-
 - א. המחבלים המשוחררים מישראל יועברו במטוס "אל-על" לניירובי, ומשם במטוס "אייר פרנס" לאנטבה.
 - ב. שאר המדינות, שנדרשו לשחרר עצורים, יעבירו אותם לאנטבה באמצעים שברשותן.
 - ג. החילופים ייעשו באנטבה בפקוחו של אידי אמין, או נציגו, ובנוכחות שגריר סומלי באוגנדה ונציג צרפת ל-מו"מ.
 - ד. יש לשחרר את כל המחבלים ששמותיהם צוינו ברשימה. אם לא ייעשה כן, ייפסק ה-מו"מ. החילופים יעשו כ"עסקת חבילה", כלומר - כל המחבלים המשוחררים תמורת כל החטופים.
3. במהלך ה-מו"מ ציינו המחבלים, שכל רצונם הוא לשחרר את חכריהם העצורים וכי אין הם רואים צורך לערב ב-מו"מ גורמים נוספים, כגון ה-או"מ. כן הדגישו, כי הם רואים את צרפת וישראל כאחראיות לשלום החטופים, וכי על צרפת מוטלת האחריות לנהל את ה-מו"מ ולשכנע את ישראל ואת המדינות האחרות להיענות לדרישותיהם.

4. הפעילות המדינית התמקדה בעיקר בישראל, צרפת וגרמניה, וברור היה כי למעשה, תקבע ישראל את "הטון" - אם וכיצד להיענות לתביעות המחבלים. ממשלת ישראל הקימה צוות שרים, בראשות ראש הממשלה, אשר ריכז את הפעילות ברמה המדינית. ישראל פנתה לצרפת והעמידה אותה על אחריותה לשלום הנוסעים בחברת התעופה הלאומית שלה. כן הביעה ישראל את חששותיה מפני טיפול סלקטבי בשחרור החטופים. נשיא צרפת השיב כי ארצו תטפל בבעיה במגמה לשחרר את כל הנוסעים. גרמניה הודיעה כי אין בכוונתה להיענות לדרישות המחבלים ולשחרר את האנרכיסטים העצורים בחומה.

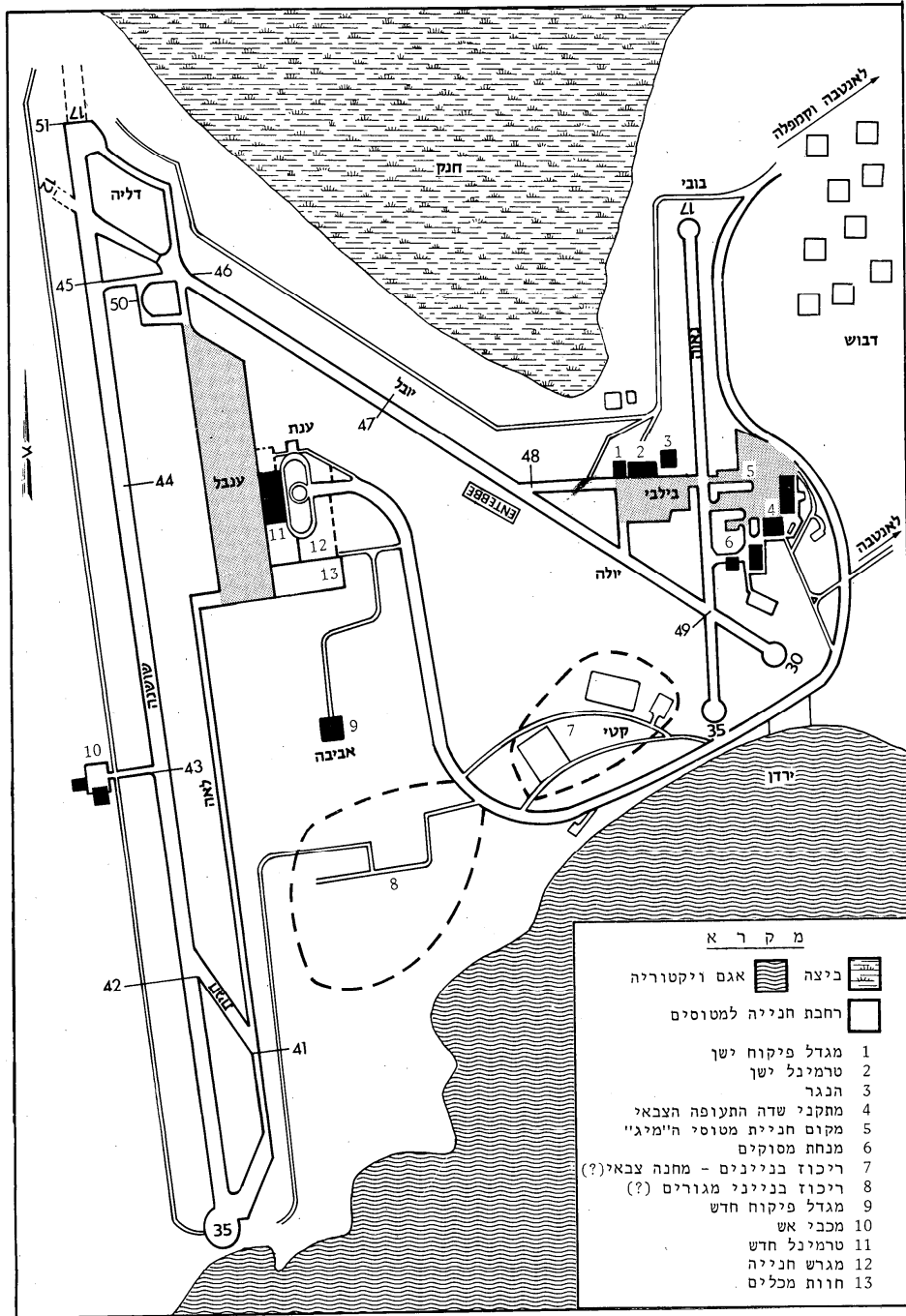
5. בד-בבד עם המגעים המדיניים, נעשה ניסיון לשכנע ישירות את אידי אמיין לפעול לשחרור החטופים. ניסיון זה נעשה באמצעות אל"מ (מיל') ברוך (בורקה) בר-לב, שעמד בשעתו בראש המשלחת הצבאית של ישראל באוגנדה והיה מקורב לאידי אמיין. בר-לב ניסה להשפיע על אמיין באמצעות צוואתה של אמו (שאמרה לאמיין, לפני מותה, "לעזור לישראלים מארץ הקודש"), ציין כי עיני כל העולם נשואות אליו וכי יבטיח את מקומו בהיסטוריה, כעושה שלום, אם יפעל לשחרור החטופים. כן הבטיח לו את קבלת "פרס נובל" לשלום. אולם אמיין התחמק בטענה, כי אף שהוא עושה כמיטב יכולתו למען החטופים, מותנה שחרורם רק במחבלים, ועל ישראל להיענות לדרישותיהם.

6. בהתקרב מועד האולטימטום, הודיעה ממשלת ישראל, ב-1 ביולי בצהריים, על נכונותה לנהל מו"מ לשחרור מחבלים הכלואים בישראל תמורת שחרור החטופים. באותו יום הודיעו המחבלים על הארכת מועד האולטימטום ליום א', 4 ביולי, בשעה 1300.

7. ממשלת ישראל שיגרה לצרפת את יועץ ראש הממשלה ללחימה בטרור, האלוף (מיל') רחבעם זאבי, לצורך ניהול ה-מו"מ. ישראל דרשה כי החילופין יבוצעו בטרטוריה צרפתית, והמחבלים, לעומת זה, התעקשו לבצע את החילופין באנטבה. ה-מו"מ נחקל בקשיים מאחר שנוהל בדרך מסובכת ע"י מתווכים רבים. האטה ב-מו"מ חלה גם עקב יציאתו של אידי אמיין למאוריציוס ביום ו', 2 ביולי, לכינוס הארגון לאחדות אפריקה (הוא חזר במוצאי-השבת, כדי להיות נוכח באנטבה ביום שנקבע כמועד האולטימטום). בשבת הודיע רדיו קמפלה כי ה-מו"מ כרוך בקשיים וכי המצב חמור.

8. במקביל לפעילות המדינית ולניהול ה-מו"מ, הכינה ישראל תכנית צבאית לשחרור החטופים, וזו הופעלה אמנם כליל ה-3-4 ביולי.

עוֹתָק מִסִּי

מרשם מס' 1 - שדה-התעופה אנטבה (מרשם ששורטט לאחר המבצע)

עוֹתָק מִס'

פ ר ק ב'

נ ו ה ל - ה ק ר ב ל מ ב צ ע

פ ס ק ה 5

ה פ ע י ל ו ת ב ר מ ת ה מ ט ה ה כ ל ל י

1. לאחר שנודע על חטיפת המטוס, עקב אג"מ/מבצעים אחר תנועותיו, ובהמשך הזמן ניתנה הוראה להפעלת והופעל מצפ"ע מצומצם (ראה לעיל). נוסף לכן רוכז מידע ונבחנו רעיונות ואפשרויות פעולה בבנג'זי.
2. ביום ג', 29 ביוני, בשעות אחה"צ, זומן ה-רמטכ"ל לשיבת ממשלה בירושלים. בדרך לשיבה העביר רל"ש ה-רמטכ"ל סא"ל חגי רגב, ל-ע' ר' אג"מ, תא"ל אביגדור (יאנוש) בן-גל, את הוראת ה-רמטכ"ל, לבחון אפשרויות פעולה צבאית לשחרור החטופים ולהכין כוח לביצוע הפעולה.
3. עם הוראה זו החל, למעשה, נוהל-הקרוב ברמת המטה הכללי. סמוך לקבלת ההוראה כינס ר' אג"מ, אלוף יקותיאל אדם, "צוות חשיבה" (שכלל, מלבדו, את ע' ר' אג"מ, ע' ר' אמ"נ למבצעים, אל"מ אהוד ברק ו-ע' רמ"ח מבצעים, אל"מ שי תמרי), לבדיקת אפשרויות פעולה. ר' אג"מ הגיע למסקנה שכרגע אין אפשרות להגיע לתכנית, מכיוון שאין די נתונים, והטיל על אל"מ אהוד לרכז מידע לצורך הפעולה, מכל גורם אפשרי. לצורך ריכוז המידע נעזר אל"מ אהוד בגורמי אמ"נ, ב"מוסד" ובקציני ח"א, ששירתו בעבר באוגנדה.
4. במהלך עבודת-המטה הוצגו מספר דרכי פעולה אפשריות⁽¹⁾ וביום ד' מינה ר' אג"מ 3 צוותים, לגיבוש דרכי הפעולה ועיבודן לתכנית. המשימה, כפי שהוגדרה בשלב זה⁽²⁾, הייתה - שחרור החטופים וחיסול המחבלים, וכל אלה שיפריעו לביצוע הפעולה. הדגש הושם על שחרור החטופים, בהנחה שלאחר הריגת המחבלים ישחררו האוגנדים את החטופים. בראש צוותי התכנון עמדו:
 - א. ע' ר' אמ"נ למבצעים - אל"מ אהוד ברק.
 - ב. ע' רמ"ח מבצעים - אל"מ שי תמרי.
 - ג. ה-קחצ"ר - תא"ל דן שומרון.

(1) מסעמי ביטחון-שדה מפרטת סקירה זו רק את דרך הפעולה שמומשה ושעל תכנונה הופקד ה-קחצ"ר.
(2) דברי ר' אג"מ בחחקיר ה-מטכ"ל.

עוֹתָק מִס'

5. במקביל לעבודת הצוותים פעלו במטה הכללי גורמים אלה:-
- א. מפקדת ח"א בדקה את יכולת מטוסי ה"קרנף" להגיע לאנטבה ואת כמות המטען או החיילים שהם יכולים לשאת. נבדקו נתיבי טיסה, הוצעו פתרונות לבעיית התדלוק ונעשו ניסיונות לבדיקה מעשית של אפשרויות הפעולה שהוצעו. מפק' ח"א החלה בבדיקות אלה כבר ביום ב', 28 ביוני, ובין השאר החלה בבדיקת אפשרות הנחתת כוח להשתלטות על שדה-התעופה באנטבה.
 - ב. גורמי אמ"נ עסקו באיסוף המודיעין למבצע ובהעברתו לצוותי התכנון.
 - ג. מפקדות ובעלי תפקידים נוספים בחנו את אפשרויות הביצוע של דרכי הפעולה שהוצעו.
6. את התכנון כולו ריכז והנחה ר' אג"מ, שעמד בקשר מתמיד עם צוותי התכנון, הנחה את עבודתם ושם את הדגש על אפשרות פעולה זו או אחרת, בהתאם להתפתחויות ולידיעות שהגיעו. ה-רמטכ"ל עקב אחר התכנון והעיר את הערותיו לדרכי הפעולה שהוצעו.
7. בפני המתכננים עמדו מספר בעיות שצריך היה לפתור, כדי לגבש תכנית:-
- א. השגת מודיעין, כגון נתונים על שדה-התעופה, מקום החזקת החטופים, סידורי השמירה עליהם ו-כד'. כתחילה נעשה התכנון עפ"י מפות גיאוגרפיות ומפות תיירים, ובשלב מתקדם יותר החל להגיע מידע מאנשי המשלחת הישראלית ששירתו בעבר באוגנדה, ולבסוף - מודיעין מ-אמ"נ.
 - ב. בעיית התדלוק - למרחק היעד מישראל, למעלה מ-3000 ק"מ, הייתה השפעה מכרעת על יכולת הביצוע, שכן רק 2 מטוסי "קרנף" היו מסוגלים לטוס הלוך ושוב ללא תדלוק, וזאת עם מספר לוחמים מועט. פתרון לבעיה החל להסתמן כליל ה-30 ביוני - 1 ביולי, כאשר הועלתה אפשרות תדלוק בניירובי.
 - ג. קביעת מידת המעורבות של האוגנדים כחטיפה והיקף שיתוף-הפעולה בינם לבין החוטפים. בהדרגה הסתבר שיש ביניהם שיתוף-פעולה הדוק, ולעובדה זו הייתה השפעה על התכנון.
8. בקבוצת התכנון הועלו רעיונות ודרכי פעולה אפשריות, וגובשה תכנית לשחרר את החטופים, ע"י הריגת המחבלים, ולהשאיר אותם ואת הכוח המבצע באנטבה. לאור ידיעות על שיתוף-הפעולה שבין האוגנדים למחבלים, ירדה תכנית זו מעל הפרק, מחשש שאוגנדים עלולים לחסל את החטופים ומשחרריהם. כתוצאה מזה ומידיעה על אפשרות התדלוק בניירובי, תוכנן לחסל את המחבלים, לשחרר את החטופים ולפנות אותם ואת הכוח המבצע לשטח ישראל.

עוֹתָק מִס'

9. ה-קחצ"ר היה ער לאפשרות שיהיה צורך במבצע צבאי לשחרור החטופים, ולכן נעשתה, בהנחייתו, עבודת-מטה בנושאי מודיעין, בחירת נחייבי טיסה ויכולת נשיאה של מטוסים, וכך הועלו רעיונות לפעולה. בעבודה זו לא שותף כל המטח וריכזו אותה קמ"נ מקחצ"ר, סא"ל אמנון, ו-רע"נ מבצעים מיוחדים, סא"ל חיים אורן (איוון), ששימש כקצין אג"מ בעת התכנון (ולאחר מכן גם במהלך הביצוע).
10. ביום ד', בשעה 1530, קיבל ה-קחצ"ר מ-ר' אג"מ הנחיות לתכנון, ובו ביום, בשעה 2100, כינס קבוצת תכנון במכללה ל-פ"מ (ה-קחצ"ר עסק באותו יום בראיון חניכי פו"מ, וכדי לחסוך בזמן זימן את קבוצת התכנון אליו). בקבוצת תכנון זו הוחלט על שימוש במטוסי "קרנף" מתדלקים, נחיתה בחלק הבינלאומי של שדה-התעופה באנטבה ונסיעה לטרמינל הישן ככלי-רכב בעלי חזות תמימה "שישתלבו בנוף שדה-התעופה", במגמה להשיג הפתעה ולהתקרב ככל האפשר לטרמינל הישן. במהלך התכנון הועלתה גם האפשרות לפנות את החטופים. מספר פרטים בתכנית זו נבדקו למחרת עם ח"א, והסתבר כי ניתן להטיס טנדר "פי'זו" ב"קרנף" מתדלק וכן להעמיס עליו את החטופים.
11. אח תכנית ה-קחצ"ר הציג סא"ל איוון ל-ע' רמ"ח מבצעים, בחצות ליל ד'-ה', אך אל"מ תמרי לא קיבל אותה, מכיוון שלדעתו לא הייתה די מגובשת ו"סגורה". תכנית זו הוצגה למחרת, בשעה 1000, ע"י ה-קחצ"ר ל-ר' אג"מ, וגם הוא לא אישר אותה, מכיוון שנראתה לו מצומצמת מדי בהיקפה.
12. ביום ה' בבוקר התכנסה הממשלה לדון בנושא חטיפת המטוס, ובסיכום הדיון נתקבלה ההחלטה לפעול בדרך ה-מו"מ לשחרור החטופים.
13. על אף החלטת הממשלה נמשכה עבודת התכנון כרמח המטה הכללי, כדי להכין אופציה צבאית לשחרור החטופים על מנת שצה"ל יהיה מוכן לפעול, אם יחליט על כך הדרג המדיני. לאור הנתונים והידיעות, גיבש לעצמו ר' אג"מ מספר מסקנות:-
- א. בשל שיתוף-הפעולה בין האוגנדים למחבלים, לא ניתן להסתפק בפעולה מצומצמת, שחביא רק להריגת המחבלים, אלא להפעיל כוח מסיבי, שיהרוג את המחבלים, ישתלט על שדה-התעופה ויפנה את החטופים והכוח המבצע חזרה לישראל.
- ב. בהתחשב בנתונים נראתה התכנית שגובשה ב-מקחצ"ר כתכנית בעלת סיכויי ההצלחה הרבים ביותר.

15. לאור מסקנות אלה, זימן ר' אג"מ את ה-קחצ"ר, ביום ה', בשעה 1600, והורה לו לחנן מבצע צבאי מסיבי לשחרור החטופים והחזרתם לישראל. ל-קחצ"ר ניתנה "יד חופשית" בקביעת שיטת הפעולה, עצמת הכוח ומספר המטוסים.
16. בעת קבלת הוראת ר' אג"מ, הייתה כבר בידי ה-קחצ"ר תכנית מגובשת למדי לגבי השלב הראשון של המבצע - השחלטות על הטרימינל הישן, הריגת המחבלים ושחרור החטופים. כמו-כן היו בידי המטה נתונים בדוקים לגבי טווחים, נתיבי טיסה ויכולת נשיאה של מטוסים. לפיכך ניתן היה, בזמן שנותר עד להצגת התכנית, להשלים את הפרטים החסרים. בשעה 1700 נתקיימה ב-אג"מ/מ/מבצעים קבוצת חכנון משותפת של מקחצ"ר-ח"א ובה "נסגרו" פרטים שונים. המגע השוטף בין מקחצ"ר ו-מפק' ח"א, והשפה המשותפת וההכנה שנוצרו בין קציני שתי המפקדות, סייעו לחכנון המהיר.
17. בשעה 1830 הוצגה התכנית לשר-הביטחון ובהצגה נכחו ה-רמטכ"ל, ר' אג"מ ומפקד ח"א. כפורום זה אושרה התכנית עקרונית ו-תא"ל שומרון מונה למפקד המבצע. כן קיבלו שר-הביטחון וה-רמטכ"ל את בקשת ר' אג"מ להמשיך ב"גלגול" נוהל-הקרב ובריכוז הכוחות ואימונים, כדי להיות מוכנים למקרה שיוחלט לבצע פעולה צבאית. הכנת הכוח חיזקה את האמונה ביכולת הביצוע ואפשרה לבצע את הפעולה במוצאי שבת.
18. כדי שיוכל להמליץ על ביצוע התכנית לפני הדרג המדיני, העמיד ה-רמטכ"ל שלושה "תנאים הכרחיים":
- א. בחירת נתיב טיסה בטוח.
 - ב. איסוף מודיעין, שיוודא כי אין באנטבה נשק נ"מ, שיוכל לפגוע במטוסים בעת הנחיתה.
 - ג. קביעת יכולתם של מטוסי ה"קרנף" לבצע נחיתה לילה באנטבה.
- נקודות אלה בדק ה-רמטכ"ל במשך יום ו' (ראה להלן - פסקה 12), ומשנוכח כי מולאו התנאים שהציג, המליץ לפני שר-הביטחון על ביצוע התכנית.
19. לאחר אישור התכנית צומצם הטיפול בתכניות האחרות, ורוב המאמצים רוכזו בעיבוד התכנית ה-נ"ל. קבוצת החכנון של מקחצ"ר המשיכה בחכנון ובחכנון משותף עם ענף משולבים ב-מפק' ח"א. אג"מ/מ/מבצעים סייע ל-מקחצ"ר בריכוז הכוחות והאמצעים הדרושים לביצוע. מפק' ח"א עיבדה את החלק האווירי של התכנית והכינה את האמצעים הדרושים לביצועה.

עוהק מס'

פ ס ק ה 6

ר י כ ו ז כ ו ח ו ת

1. לאחר הצגת התכנית בפני שר הביטחון ומתן האישור להמשך נוהל-הקרב, הוציא אג"מ מקחצ"ר, כ-2200 לערך, פקודה לגדוד , ל-חט' 1 ול-חט-35, לרכז כוחות .

2. גדוד הגיע ראשון למקום הריכוז.

3. חט' 1 קיבלה את הפקודה כשטח האימונים שלה ביריחו. בפקודה נקבע כי יש להוריד כוח של 50 לוחמים מפלוגת הסיור החטיבתית. ה-מח"ט, אל"מ אורי שגיא, בחר בשני צוותי הסיור הוותיקים ביותר וצירף אליהם מספר קצינים מגדודי החטיבה. כוח זה הגיע בכוקר ה-2 ביולי. אל"מ אורי עצמו נסע לאחר קבלת הפקודה ל-אג"מ/מבצעים.

4. חט' 35 קיבלה את הפקודה כשהייתה בתעסוקה מבצעית ב-רמה"ג. ה-מח"ט עצמו היה בסידרת חינוך של חיילי החטיבה, באכסניה תל-חי. בפקודה נקבע, כי יש להוריד כוח של 60 לוחמים מפלוגת הסיור החטיבתית. ה-מח"ט, אל"מ מתן וילנאי, שקל את הרכב הכוח והחליט להרכיבו מבחירי הלוחמים בחטיבה. לפיכך הורה להרכיב צוות מ-גד' 890, צוות מ-גד' 202, צוות מיחידת הסיור וצוות מפלוגת "עורב". אל"מ מתן עצמו נסע, כלוויית ה-קמכ"צ, ל-אג"מ/מבצעים.

5. בשעות הערב והלילה נפגשו מפקדי היחידות, כל אחד מהם בנפרד, עם ה-קחצ"ר, ושמעו מפיו, באופן כללי, על משימתם:-

א. משימת גדוד - להשתלט על הטרימינל הישן, להרוג את המחבלים ולשחרר את החטופים.

ב. משימת חט' 35 - להשתלט על הטרימינל החדש.

ג. משימת חט' 1 - לשמש עתודה ולסייע בפינוי החטופים.

עוחק מס'

6. מפקדי הכוחות היו ערים לנושא ביטחון-שדה, ולכן הוכנסו בסוד המבצע המתוכנן רק קציני המטה ההכרחיים. עד שעות הבוקר עסקו המפקדים בליכוד כוחותיהם [] ובהכנונים ראשוניים. קבוצת פקודות של ה-קחצ"ר נקבעה ליום המחרת, 2 ביולי, בשעה 0800.
7. בד בבד עם ריכוז הכוחות, הוחל בהכנת האמצעים למבצע. ק' התחזקה של מקחצ"ר, סא"ל רמי דותן, זומן כיום ה' ל"בית הצנחן", ובשעה 2030 קיבל מה-קחצ"ר פרטים על המבצע, ה-סד"כ המשתתף בו, משך הטיסה והאמצעים הדרושים.
8. בארגון התחזקה למבצע נטלו חלק אנשי אגף התחזקה כ-מקחצ"ר ומקצת מאנשי סגל ביה"ס לצניחה. מטעמי ביטחון-שדה, לא שותפו האנשים בסוד המבצע, וק' התחזקה "גילה" להם, כי המדובר במבצע בלבנון. מספר גורמים השפיעו על שיטת העבודה, ואלה הם:-
- א. נוהל-הקרב המזורז ולחץ הזמן חייבו אלתורים מתמידים ועבודה שלא עפ"י הנהלים המקובלים.
- ב. מגבלות ביטחון-שדה חייבו לכצע פעולות שונות רק בלילה והגבילו את מספר האנשים שניתן להפעיל.
- ג. הצורך לרכז אמצעים לא-תקניים ולספק את דרישות מפקדי הכוחות (דרישות שהועלו באורח שוטף במהלך האימונים) חייבו התרוצצות מתמדת, אלתורים, משיכת ציוד ממחסנים ככל רחבי הארץ ולעתים אף ייצור האמצעים הדרושים.
- ד. הכוחות שרוכזו למבצע הגיעו ללא סגל מנהלתי ותחזוקתם התבססה על אגף התחזקה של מקחצ"ר, שלא פעל, כמקרה זה, כמפקדה בלבד, אלא יותר כפלוגת מפקדה של הכוח.
9. לאחר קבלת הנחיות ה-קחצ"ר, הופעל אגף התחזקה, במשך ליל 1 - 2 ביולי למשימות האלה:-
- א. הקמת מאהל לקליטת הכוחות
- []
- ב. ריכוז האמצעים - טנדרים "פז'ו", נגמשי" ב.ט.ר. וכלי-נשק מסוימים שהיה צורך לרכזם בלילה, כדי שלא לחשוף אותם בעת תנועה ביום.
- ג. הכנת האמצעים לבניית דגם של שדה-החעופה, כדי שהכוחות יוכלו להתחיל באימוניהם למחרת בבוקר.
10. סגל התחזקה ליווה את הכוחות במהלך האימונים וסיפק את כל הדרישות לאמצעים, כגון חמושת מסוגים שונים, כלי-נשק, אזיקים פלסטיים, מדים, כובעים לבנים וכד'. כאמור, חייבו דרישות אלה משיכת ציוד ממקורות שונים

ואף אלתורים, כגון הפעלת המחפרה ב-מר"צ, כליל 2 - 3 ביולי, לייצור כובעים לכנים, שהיו דרושים לכוח.

11. לקראת היציאה למבצע טיפל סגל החזוקה בהעברת הלוחמים, הציוד והאמצעים ל-בח"א (כלי-הרכב הועברו בלילה, והלוחמים הוסעו בכוקר כאוטובוסים). כמו-כן סיפקו אנשי החזוקה ללוחמים מזון למשך הטיסה הלון וחזור, וכן אטמי אוזניים.

פ ס ק ה 7

מ ו ד י ע י ן ל מ ב צ ע

1. זמן מה לאחר חטיפת המטוס ונחיתתו באנטבה לא היה עדיין בידי אמ"נ מידע על החוטפים ועל היעד, מכיוון שלא היו התראות על כוונות פיגוע של קבוצת ודיע חארד ומאחר ש-אמ"נ לא ריכז מידע על אוגנדה.
2. למבצע זה נדרש מודיעין משני סוגים:-
- א. מודיעין אווירי - לצורך הטיסה הלון וחזור - מידע על נתיבי טיסה, אפשרויות גילוי בדרך, נשק נ"מ, מטאורולוגיה, ו-כד'.
- ב. מודיעין קרקעי - לצורכי הכוח המבצע. כסוג זה נכלל מידע על הכניין שבו הוחזקו החטופים, סירי השמירה עליו, נתונים על שדה-התעופה ו-כד'.
3. גורמי המודיעין התארגנו במהירות והצליחו לספק לכוחות המבצעים מודיעין מפורט ומספק שהתבסס על:-
- א. מידע שהתקבל מענפי המחקר של אמ"נ.
- ב. מידע שהתקבל מה"מוסד".
- ג. חקירי חטופים ששחררו.
- ד. חקירי קצינים ששירתו בעבר באוגנדה והחומר (כולל צילומים) שהיה בידיהם.
- ה. נתונים שנלקחו מאנציקלופדיות, אטלסים, שנחוני תעופה ופרטומים גלויים שונים.
- ו. הערכת-מצב מודיעינית.

עוהק מס'

ה מ ד י ע י נ ה א ו ר י

4. למד"נ בא בסוד תכנון המבצע כיום ג', 29 ביוני. בשלב זה לא הייתה תכנית, אלא דרכי פעולה אפשריות בלבד, ורוכז מידע כללי על האזור ועל שדה-התעופה אנטבה.

5. כמקורות למידע כללי זה שלישו ספרות תעופה בינלאומית המעודכנת באופן שוטף, תחקירים של "ותיקי אוגנדה" ובדיקת חומר שהצטבר על אוגנדה לאחר פינוי הישראלים משם, ב-1972. למעשה היה למד"נ צריך לאסוף מידע על שני נושאים עיקריים:-

א. נתיב טיסה הלוך וחזור.

ב. אפשרות נחיתה, הסעה ותדלוק.

6. באשר לנתיב הטיסה, היו בידי למד"נ נתונים על סד"כ מטוסי יירוט, מכ"מים, טק"א ונשק נ"מ ומיקומם, בארצות שנתיב הטיסה עמד לעבור מעליהן [] נעשה ניתוח מפורט של אפשרויות הגילוי וסכנת האיום האווירי לכל אורך הדרך, מישראל עד אזור הפעולה. [] ו-עפ"י תוצאות בדיקה זו נקבע נתיב טיסה בטוח.

7. על שדה-התעופה היה מידע מועט יותר ובשלב זה רוכז רובו מספרי תעופה, שתיארו בצורה מספקת למדי את שגרת הפעילות במצב רגיל. אולם, לא היו תשובות לשאלות - האם השדה פתוח או סגור, מהי תאורת המסלול ומהן אפשרויות ההסעה, התדלוק וכו'.

8. לקראת המבצע התברר, כי שדה-התעופה פתוח ואפשר לנחות בו, כמו-כן נודע שהמסלולים מוארים, אולם מכיוון שכיבוי האורות נעשה בלחיצת מפסק, צריך היה להביא בחשבון שהנחיתה תיעשה על מסלול חשוך, ודבר זה חייב הכנת אמצעי-תאורה אלטרנטיביים. מניתוח מפות שדה-התעופה, המידע שהיה עליו והעובדה שהמטוס החטוף הוסע עד הטרמינל הישן, הוערך, כי יש אפשרות הסעה מהמסלול הראשי עד לטרמינל הישן, וכן שיש נקודת תדלוק ליד הטרמינל החדש. הערכה זו הוכחה כנכונה בעת הפעולה.

9. ברגע האחרון הגיע ממקורות מסוימים חומר מודיעין מעודכן אודות שדה- התעופה, אולם מפאת מגבלות טכניות הגיע חומר זה, ברגע האחרון, רק ליחידות המבצעות, ולא הגיע כלל לידי צוותי המטוסים.

ה מ ו ד י ע י ן ה ק ר ק ע י

10. ענפי המחקר של אמ"נ החלו בליקוט מידע ממקורות שונים (ראה לעיל) ובבוקר יום ד', 30 ביוני, יצא סיכום ידיעות ראשון.

11. הסיכום כלל ידיעות בנושאים אלה (ראה מרשם מס' 3):-

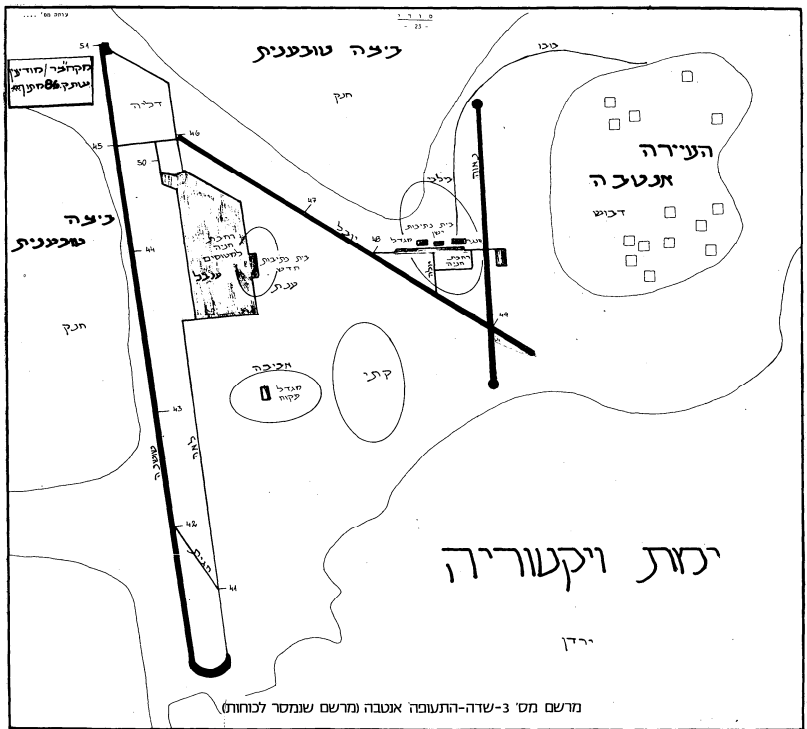
א. נתוני שטח - שדה-התעופה מצוי בין החלק החדש והחלק הישן של העיירה אנטבה. מצפון וממערב לו יש ביצות, ומדרום - ימת ויקטוריה. ממזרח לשדה נמצאת העיירה אנטבה, ועוברות בה שתי דרכים המקשרות את השדה עם קמפלה.

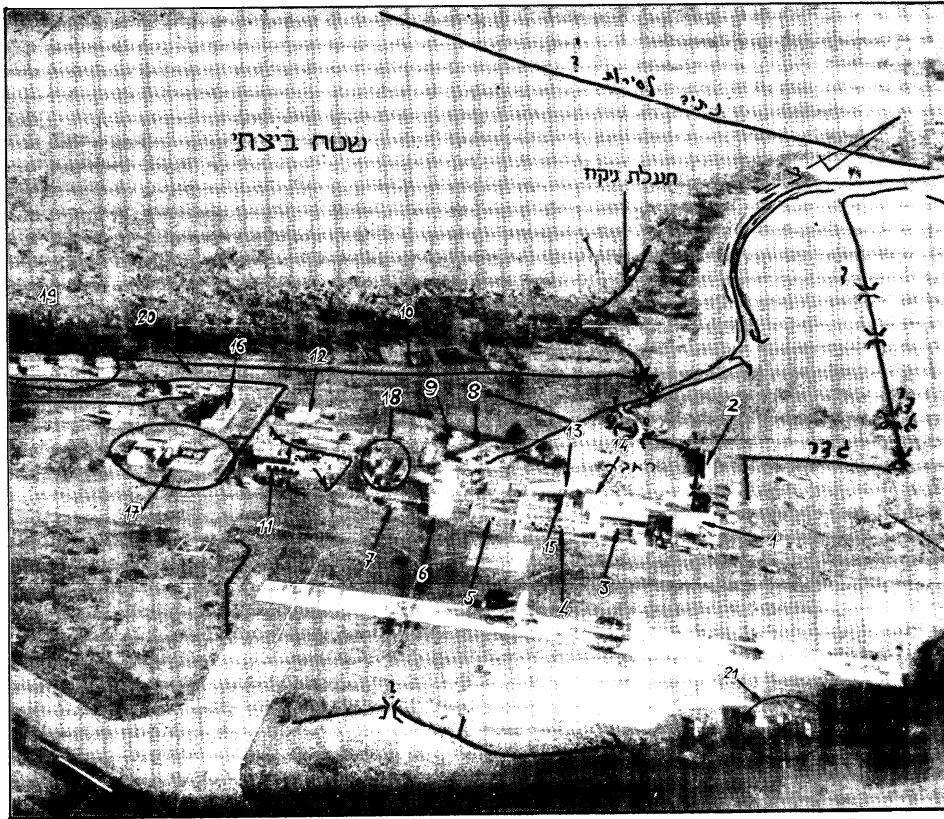
ב. היעד - שדה-התעופה נחלק לשניים - החלק הישן והחלק החדש. בחלק החדש יש מסלול ארוך (35/17), בית-נתיבות חדש ומגדל-פיקוח. נמל-התעופה הבינלאומי פועל כרגיל. בחלק הישן יש שני מסלולים (18/36 - קצר ו-12/30 - אלכסוני). מצפון למקום ההצטלבות של שני המסלולים, מצויים רחבת חנייה למטוסים, הטרמינל הישן, מגדל-הפיקוח והנגר. ממזרח למסלול הקצר מצוי החלק הצבאי של שדה-התעופה. בית-הנתיבות הישן, שבו מוחזקים כני-הערובה, הוא בניין בן 3 קומות, ולו 3 כניסות מהחזית, אשר פונה לעבר רחבת החנייה למטוסים, ולפחות כניסה אחורית אחת.

ג. החטופים - מצויים בטרמינל הישן, כנראה באולם ההמתנה שבקומת הקרקע. המחבלים מזוינים כנשק אוטומטי, ברימונים ובמטעני חלה, והם נחלקים לשתי קבוצות - 2-3 שומרים בטרמינל ו-2-3 נמצאים במטוס (גם הצוות נשאר במטוס). החיילים האוגנדים נדרשו ע"י המחבלים לעמוד במרחק 50 מ' מהטרמינל הישן.

12. במועד מאוחר יותר נמסר, כי על הטרמינל הישן שומרים 2 גדודים אוגנדיים, הכוללים כ-800-1000 חיילים.

13. כד-בכד עם הסיכום שלעיל, הוציא ענף "תיק שטח" של אנטבה, ובו מפות ומספר צילומים של שדה-התעופה.

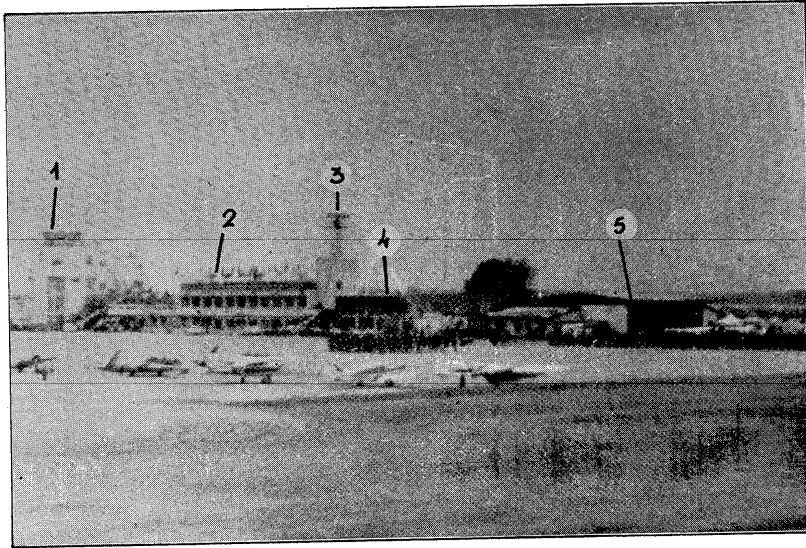

מ ק ר א			
12	משרדים של המשטרה	1	הנגר
13	משרדים	2	משרדים
14	כניסה לחצר המטבח	3	בניין לקבלת אר"מים
15	חצר המטבח	4	אולם נוסעים
16	אולם החסנה של מכס וחבילות	5	אולם לנוסעים נכנסים
17	חצר החסנה ומשרדים של חברת הדלק "שלי"	6	מגדל פיקוח
18	מחסנים טכניים וגנרטורים	7	משרדים
19	מגורי עובדים	8	משרדי חברת התעופה
20	ביתנים מאלומיניום למגורי עובדים (אינו מופיע בצילום)	9	משרדים
21	משאבות דלק	10	ברכת טיהור מים
		11	בניין מכבי-האש לשעבר

מרשם מס' 4 - שדה התעופה אנטבה (עיבוד צילום שנעשה ע"י קצין ששירת בעבר באוגנדה, הוכן ע"י ענף ובכלל ב"תיק השטח")

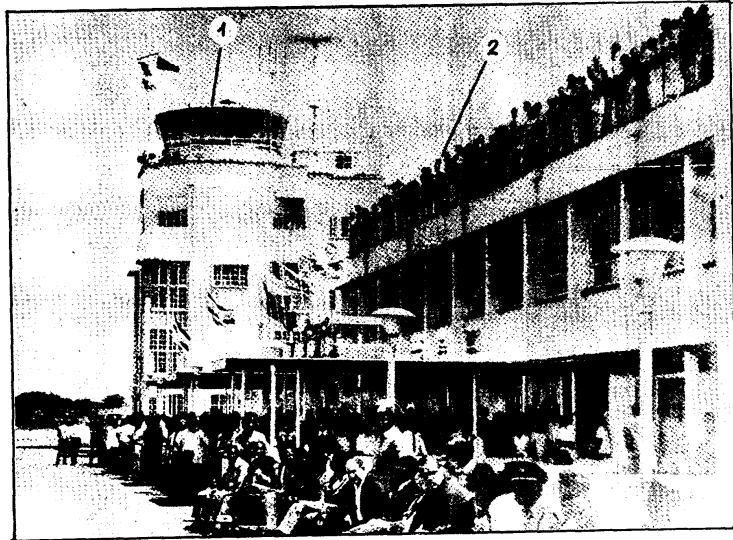
עוֹתֵק מִס'

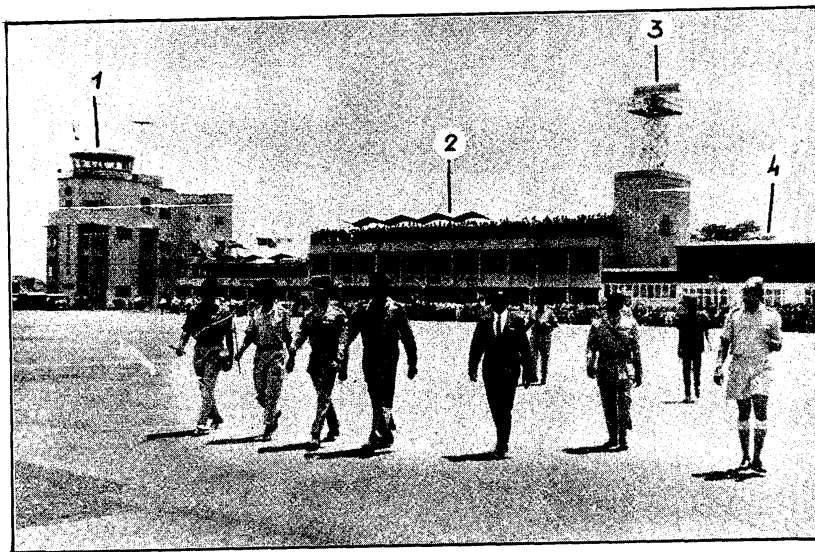
מִרְשֵׁם מִס' 5 - אֲזוֹר בֵּית הַנְּתִיבוֹת הַיֶּשֶׁן - מִבֶּט מְדְרוּם

מ ק ר א	
1	מגדל הפיקוח
2	בית הנתיבות
3	מכ"מ מטאורולוגי (לא פעיל)
4	אגף לאירוח אר"מים
5	הנגר

הצילומים מתוך "תיק שח"י של אמ"ב מחקר/ענף

מבט מדרום-מזרח

מבט מדרום

מרשם מס' 6 - בית הנחליבות ומגדל הפיקוח

עותק מס'

14. ביום ד', 30 ביוני, נכנס קמ"נ מקחצ"ר, סא"ל אמנון, לתמונה (בקבוצת העבודה שבראשות ה-קחצ"ר), השתלב בעבודת איסוף הידיעות והכנת המודיעין למבצע וקיים מגע עם המקור אשר תחקר את החטופים ששחררו.

15. מהידיעות שליטו ענף □ ז-קמ"נ מקחצ"ר בימים ד' ו-ה' הוכן המודיעין הבסיסי לתכנון המבצע, ביום ה' ובליל יום ו'. מודיעין זה הופץ ע"י מקחצ"ר ביום ו', 2 ביולי, ב-"עדכון מודיעין למבצע יכדור הרעם".

16. מהידיעות שלוקטו הצטיירה תמונה זו (ראה מרשם מס' 7):-

א. אולם הנוסעים מחולק ל-2 חדרים, שביניהם פרצו המחבלים פתח (24). כפתח הוחק קרש, כך שאפשר לעבור בו רק בהליכה שפופה. כאולם יש 6-4 עמודי בטון לחמיכה.

פרטים על החדרים:-

(1) חדר הזרים - החדר הגדול (14), השמאלי מכיוון דרום, ובו שוכנו הזרים. יש בו משרד בעל קירות זכוכית, הצמוד לקיר הימני (15). למשרד עולים ב-3 מדרגות מן האולם, ומעל הכניסה אליו רשום - "HERCULES MAINTENANCE" - זהו כנראה משרד של חברה לאחזקת מטוסים. קצה המדרגות היורדות לאולם מקומה א' חסום ע"י בר, וכדי לעבור לאולם, יש לקפוץ מעליו. (נראה שהבר ניתן להזזה ע"י מספר אנשים). בקצה העליון של המדרגות (6), יש קרשים החוסמים את המעבר לקומה א'. רוחב המדרגות כ-2 מ'. בין 3 הכניסות לאולם, מכיוון המסלולים (20, 22), יש חלונות זכוכית גדולים, שגובהם כ-70 ס"מ מהרצפה. רוחב כל חלון 3-4 מ'. החלונות מורכבים מחלקים של מסגרות כרזל ושמשות, רוחב המסגרות 40-60 ס"מ, החלונות נפתחים, מכפנים ומכחוס, ע"י דחיפה בכוח, ואחר קיפול והזזה לצד ימין. הפתיחה קשה לביצוע, משום שהחלונות ישנים וחלודים. מתחת למדרגות (6) נמצאים 5 תאי שירותים לגברים. בכל תא יש חלון, שגובהו 1.5 מ' מהרצפה, ודרכו יכול לעבור אדם. מבעד לחלונות נשקף הרווח שבין אולם הנוסעים לבין אולם הביקורת לנכנסים. תאי שירותי הנשים נמצאים ליד הכניסה השמאלית לאולם מן המסלול (20). ליד שירותי הנשים ממוקם צוות המטוס. בשירותים יש מקלחת.

(2) החדר הישראלי - האולם שבו רוכזו הישראלים הוא חדר גדול (25), (21, 23). קיר מארגזים חוצה את החדר ומקטין אותו. במרכז החדר יש ספסלים ומזרנים (25). הישראלים הוכנסו לחדרם דרך כניסה 22, שהיא הכניסה העיקרית לחדר זה.

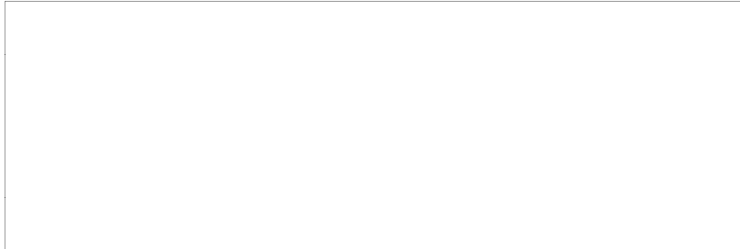
מ ק ר א

אולם קבלה	1	אולם המתנה	21
דלפקי סוכנויות נסיעות	2	כניסה לאולם	22
בנק ביקליס	3	חדר אוכל	23
כניסה	4	שבירת קיר	24
יציאה מאולם הנכנסים	5	שורות מושבים ומזרונים (הישראליים)	25
מדרגות לקומה ב' ולאולם היוצאים	6	שירותים	26
אולם ביקורת לנכנסים לאוגדה	7	אולם V.V.I.P	27
דוכני מכס	8	אולם V.I.P	28
דוכן ביקורת דרכונים	9	שירותים	29
בדיקת בריאות	10	חצר המטבח	30
מושבים לממתינים	11	כניסה אחורית למטבח	31
כניסת מזוודות	12	מטבח	32
כניסות לאולם	13	חזית הבניין - ½ מ' קיר אבן ומעליו חלונות זכוכית. פתיחה הצדה בצורת אקורדיון	33
חדר המתנה ליוצאים	14	גדרות אבן נמוכות (60-70 ס"מ)	34
דוכן מזכרות	15	סככות מעל לכניסה לאולם	35
דלפק בר	16	גינה	36
שורות של מושבים ושולחנות	17	ארגזים עד התקרה, לא כבדים	37
בר	18	משטח - 1¼ מ' מתחת לחלונות	38
דלת ברזל סגורה	19		
כניסות לאולם	20		

- (3) חדר המחבלים - החדרים 26 ו-27 (ספק'אם מס' 27 הוא חדר), משמשים כחדרי מנוחה למחבלים, וכן כחדר-עבודה לרופא. מיקומם המדויק אינו ידוע. אין מעבר מחדרים 26 ו-27 לאולם הישראליים, וניתן להגיע לאולם זה דרך הפתחים למסלולים. חדר 23 שימש בעת האחרונה כמחסן.
- (4) תאורה - באולם הישראלי דולקים האורות כל הלילה. באולם הזררים דולקות רק חלק מהמנורות. בחוץ שורר. לפחות מסלול 12/30 מואר בתאורת-שטח. לא ידוע אם המסלול החדש מואר, וכן לא ידועים מועדי ההדלקה. הטרמינל החדש מואר בתאורה לא-חזקה כל שעות הלילה.
- ב. מקום החטופים - החטופים נמצאים בקומת הקרקע של הטרמינל הישן. הישראליים מרוכזים בחלק הקטן של אולם הנוסעים, והאחרים בחלק הגדול. זו הייתה התמונה לפני שחרור החטופים הזררים, ולא הייתה ידיעה ברורה על מיקומם של הישראליים לאחר מכן.
- ג. מספר המחבלים נע בין 10 ל-12, שרק 4 מהם השתתפו בחטיפת המטוס, והאחרים הצטרפו אליהם באנטבה. למעשה, היו 7-9 נושאי נשק, והאחרים היו אנשי קשר של משרד אש"פ המקומי, שבאו והלכו, ולא כולם היו חמושים. חימוש המחבלים כלל אקדחים, 2 תא"קים ו-3 רימונים לאיש.
- ד. סידור השמירה - שלושה מחבלים ניצבים בקביעות, כל אחד ליד אחד משלושת פתחי הכניסה הראשיים, ומחבל רביעי ניצב בפתח שבין אולם הישראליים לאולם הכללי. מדי פעם מפטרלים המחבלים בין בני-הערכה. שאר המחבלים נמצאים בחדרי המנוחה, או יושבים על ספסל בחזית הבניין. כשטח מצויים כ-60-100 חיילים אוגנדים, לבושים במדים מנומרים וחמושים ב-נק"ל. החיילים שומרים מחוץ לבניין, במרחק כ-50 מ' ממנו. מגורי האוגנדים נמצאים בקומה א' של הטרמינל, ושם הם נחים ומצויים כיום ובלילה. היחסים בינם לבין המחבלים לכביים, ופעם אף החליפו את המחבלים בשמירה על החטופים.
- ה. פעילות האוגנדים - מלבד השמירה על הטרמינל, עושים האוגנדים פעולות אלה:
- (1) מפעילים את מכ"מ השדה כל היום (אין מידע על סוגו וביצועיו).
 - (2) מדי פעם מבצעים 2 מסוקים ו-2 מטוסי "מיג" 21, המצויים בשדה, מטס ראווה בגובה נמוך מעל השדה.
 - (3) פועלי ניקיון אוגנדים נכנסים לאולמות החטופים לנקותם ולבצע תיקונים. כן מגיע לטרמינל הישן צוות לכוש בלכן המביא מזון לחטופים.

עותק מס'

- (4) השמירה באזור הטרמינל החדש נעשית ע"י שוטרים לא חמושים, ואין שם כוח צבאי.
- ו. מטעני-חבלה - המחבלים הצהירו כי הכינו את המטוס והטרמינל לפיצוץ. על-פי הידיעות, היו מטעני-חבלה בשני המקומות:-
- (1) במטוס - כין כל 2 שורות מושבים, הונחו קופסאות פח עגולות שמחן יצאו פתילים. הקופסאות לא היו מחוברות ביניהן ולא נראו אמצעי הפעלה בקצות הפתילים.
- (2) באולם - הונחו כמה ארגזים בגודל 30x60. אולם, כשניסו כמה אנשים להזיזם ממקומם, נחגלה שהארגזים ריקים. בהתחשב בכך ובעובדה שהחילים האוגנדים התגוררו בקומה א' של הכניין, סביר היה להניח שאין מטעני חבלה בכניין.

18. מלבד המודיעין שהופק מהסוכנויות השונות, נעשתה הערכה-מודיעין לגבי מספר נושאים שלא היו ברורים די הצורך:-

- א. מקום הישראלים - לאחר שחרור הזרים, לא היה ידוע בוודאות מקומם של הישראלים, אולם, בהתחשב בכך שהצוות נמצא באולם הגדול, שמצויים בו חדרי השירותים והוא נוח יותר לשמירה, הייתה המסקנה כי הישראלים נמצאים באולם זה. הערכה זו אומתה בפועל.
- ב. הסעה על המסלול האלכסוני (30/12) - עפ"י ידיעות מסוימות, לא היה מסלול זה בשימוש. אולם, הסתבר כי המטוס החטוף הגיע לקרבת הטרימינל הישן, אף שברור היה, כי הוא יכול לנחות רק על המסלול החדש. נוסף לכך, מטוסי ה"מיג" 21, החונים באזור הצבאי של השרה, אינם יכולים להמריא ולנחות על המסלול הקצר (36/18), אלא חייבים להגיע למסלול הארוך. נתונים אלה הכיאו להערכה, כי יש חיבור בין המסלול החדש למסלול האלכסוני וכי ניתן להסיע עליו.

- ג. הכנת הטרימינל לפיצוץ - הידיעות על כך שהארגונים, אשר אמורים היו להיות מטעני-חבלה, הם ריקים, והעובדה שהאוגנדים החגוררו בקומה שמעל אולם החטופים, הביאו למסקנה כי הטרימינל אינו ממולכד.
- ד. תדלוק - נושא זה לא היה ברור, למעשה, עד הסוף. ההערכה הייתה כי יש נקודת תדלוק ברחבת הטרימינל הישן.
19. ברגע האחרון, כאשר חלק מהמטוסים כבר המריאו מלוד, הגיע מודיעין נוסף אודות נמל-התעופה של אנטבה. מודיעין זה נשלח כמטוס האחרון ובמסר לכוחות ב-כח"א . בגלל לחץ זמן לא הגיע חומר מודיעין זה לכל מי שנזקקו לו, אך קמ"נ מקחצ"ר חילק את החומר למפקדי הכוחות ותידרך כל מפקד כח לגבי הנקודות הנוגעות לו.
20. מהידיעות שנאספו ומההערכות שנעשו, גובש מודיעין לכוחות המבצעים. מודיעין זה הוכח כמדויק, ולכוחות היו מעט מאוד הפתעות בשטח. הפתעה אחת בעלת משמעות הייתה הימצאותו של מצוק בין המסלול לבין מגדל-הפיקוח החדש. מצוק זה לא אותר קודם לכן, וגרם קשיים לכוח שהיה צריך להשתלט על מגדל-הפיקוח.

פ ס ק ה 8

ה ת כ נ י ת

1. ביסוד תכנון המבצע היו כמה הנחות ושיקולים, והעיקריים שבהם היו:-
- א. ההפתעה היא תנאי חיוני להצלחת המבצע, שכן הבעיה העומדת בפני כוחותינו אינה השתלטות על שדה-התעופה, אלא חילוץ החטופים. לכן תנאי יסודי היה שלפחות מטוס ראשון ינחת בהפתעה.
- ב. טיסה ותנועה בחלק הבינלאומי של שדה-התעופה יכולה להראות תמימה ולא לעורר חשד, מה שאין כן בחלק הצבאי. משום כך הוחלט לנחות ולהתחיל את הפעולה בחלק הבינלאומי.
- ג. הערכת המודיעין אמרה שהחטופים מרוכזים באולם הגדול של הטרימינל הישן, וכן שהטרימינל אינו מוכן לפיצוץ. על הנחות יסוד אלה הסתמכה תכנית הפריצה של יח' .
- ד. השיקול, שכדי להשיג הפתעה ולשחרר את החטופים יש צורך בכוח קטן שיפעל במהירות עם הגיעו לשטח, ואילו כדי לאבטח את השדה, את המטוסים ואת התדלוק - צריך שיהיה כוח גדול. כתוצאה משיקול זה נבנה הכוח כך, שבמטוס הראשון היה הכוח הדרוש לחילוץ החטופים ולאבטחה מינימלית, ושאר הכוח היה במטוסים האחרים.

עותק מס'

2. מהנחונים שהצטברו ומהשיקולים דלעיל, גובשה תכנית המבצע, ועיקריה היו:-
- מטוס בודד יונח במסלול הבינלאומי של אנטבה. כמטוס זה יהיו כוח רכוב מ-גד' , שישתלט, מיד עם הנחיתה, על הטרמינל הישן, וכוח מ-חט' 35, שיסמן את המסלול וישתלט על הטרמינל החדש.
 - כוח מ-חט' 35 ישתלט על הטרמינל החדש ועל מגדל-הפיקוח החדש לפי פקודה. כוח זה יהווה, בשלב ראשון עתודה ל-גד' .
 - שאר המטוסים, ובהם כוח אבטחה של יח' על נגמ"שים, כוח עתודה מ-חט' 1 וכוח תדלוק, יונחתו 7 דקות לאחר נחיתה המטוס הראשון.
 - ה-נגמ"שים ינועו לכידוד אזור הטרמינל הישן ולאבטחה.
 - כוח העתודה ינוע לטרמינל הישן, לסיוע בפינוי החטופים.
 - החטופים יפוננו, ובמקביל - יתדלקו המטוסים בטרמינל החדש.
 - הכוח המבצע יתפנה.

3. ביום ו', 2 ביולי, בשעה 0830, כונסה קבוצת פקודות של ה-קחצ"ר ובה ניתנה הפקודה לכוחות כהתאם לתכנית שלעיל. עיקרי הפקודה היו⁽¹⁾:-

- ה כ ו נ ה
כוח משימה בפיקוד מקחצ"ר יפשוט על שדה-התעופה אנטבה, על מנת לשחרר את בני-הערובה ולהחזירם לשטחנו.
- ה ש י ט ה
פשיטת לילה מונחתת במטוסי "קרנף" בשדה-התעופה, כאשר:-
 - הנחתת מטוס בודד להשתלטות על הטרמינל הישן.
 - הנחתת יתרת הכוח והשתלטות על השדה.
 - פינוי בני-הערובה ותדלוק המטוסים.
 - התפנות הכוחות חזרה לשטחנו.
- ש ל ב י ס
 - שלב א' - מ"ש" פחות 7 שעות ועד י"ש" טיסה והנחתת מטוס ראשון.
 - שלב ב' - מ-י"ש" ועד י"ש" ועוד 15 דקות השתלטות על הטרמינל הישן והנחתת יתר המטוסים.

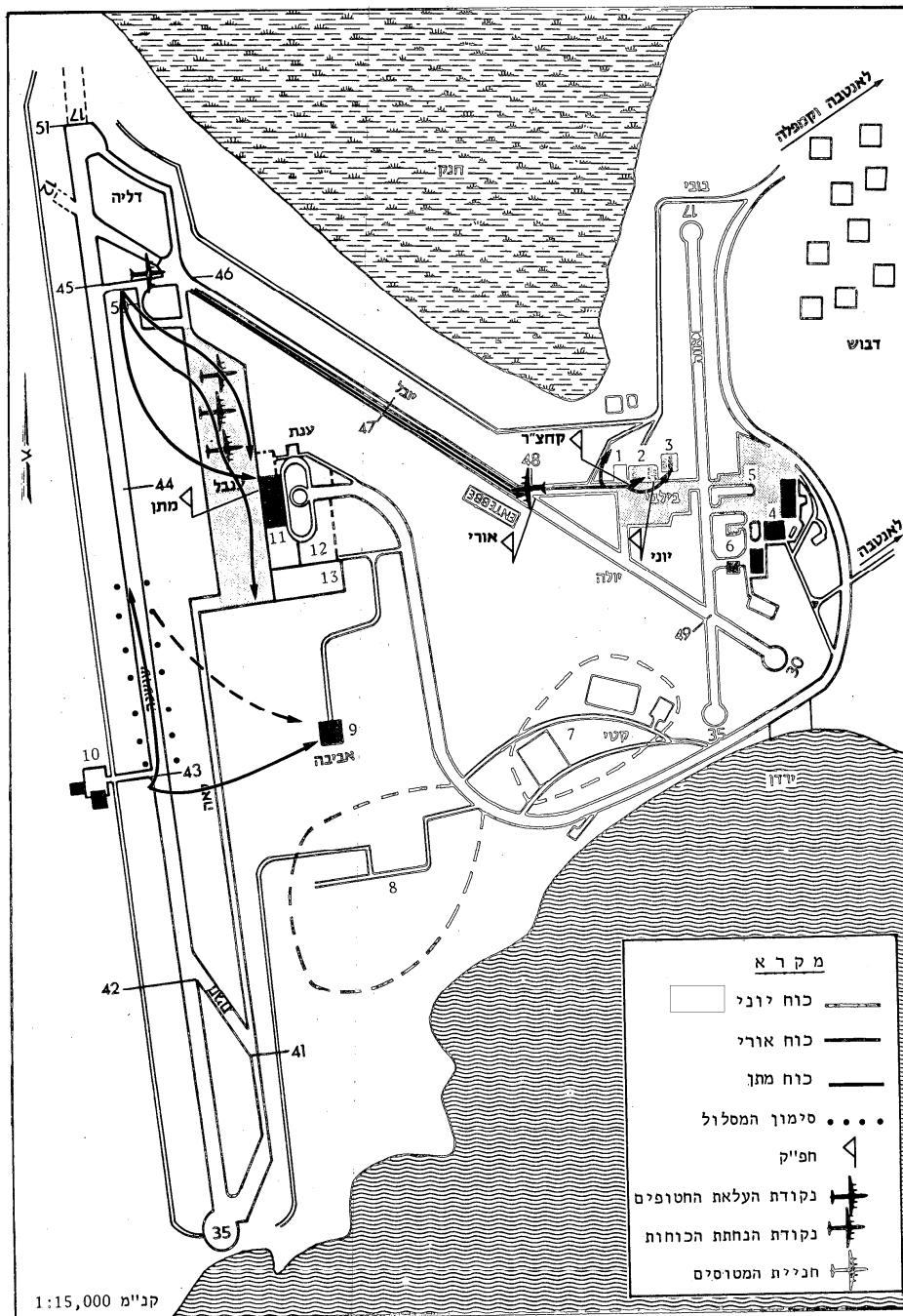
(1) לפי "כדור הרעם" - פקודת מבצע, קחצ"ר/אג"מ, מב-2(14)-א' 100.

- (3) שלב ג' - מ-יש" וועוד 15 דקות ועד יש" וועוד 20 דקות
השתלבות על הטרימינל החדש, רחבת התדלוק, מגדל-הפיקוח, ובידוד
אזור הפעולה.
- (4) שלב ד' - מ-יש" וועוד 20 דקות ועד יש" וועוד 60 דקות
פינוי בני-העירובת למטוס חוזר לשטחנו והחילת תדלוק המטוסים
הנוקפים.
- (5) שלב ת' - מ-יש" וועוד 60 דקות ועד יש" וועוד 120 דקות
המשך תדלוק המטוסים ופינוי הכוחות לשטחנו.
- (6) יום ת-יע" / ושעת ת-יש"
א) יום ת-יע" - יום שבת, 3 יולי 76.
ב) שעת ת-יש" - 2359, הנחת מטוס ראשון.

עומק מס' ...

ד. שכלה כוחות ושימושים

מס' סד'	השלב		שם כלליה	שלב א'	שלב ב'	שלב ג'	שלב ד'	שלב ה'	שלב ו'	שלב ז'	הערות
	א	ב									
1	כוח א' מיקוד סא"ל יוני, מרכבי- א. 34 לוחמים מגד- ב. 2 גיפ' "לנדורב" ג. מכונת מרצס.	א. ישלש על הטריגל כל הישר. ב. ישחר את בני-הערובה.	יטוס במטוס מס' 1	ישלש על הטריגל הישר וישחר את בני-הערובה.	יעביר את בני-הערובה למטוס המורד לשמנו (מטוס 4).	ישחר בהקצת בני- לשטנו.	יטוס חזרה לשטנו.				
2	כוח ב' מיקוד אל"ם מתן, מרכבי- א. 69 לוחמים מטו" 15. ב. כוח חלוקי מ"ח"א	ישלש על הטריגל החוש, רחבה החלוק ומגדל-המיקוח, ויאבט את המסלול החוש	יטוס במטוס מס' 1 ו-מס' 2.	ינח ויתקם לטרמינגל- המיקוח ורחבה החלוקי.	ישלש על הטריגל, מגדל-המיקוח ורחבה החלוקי.	יאבט את רחבה החלוקי ויסייע בחלוקי המטוסים ובאבטת המסלול.	ישחר באבטת רחבת החלוקי ויחפה לשמנו, וצוות חלוקי.				
3	כוח ג' מיקוד אל"ם אורי, מרכבי- א. 45 לוחמים מטו" 1. ב. 1 טנדר פיזי.	א. ישש עמדה לכוחות. ב. יסייע במיבוי בני-הערובה.	יטוס במטוס מס' 3 ו-מס' 4.	ינח ויתקם במקרה מפגש המסלוליים.	יסייע במיבוי בני- הערובה, לפי סקודה.	יסייע במיבוי בני- הערובה, לפי סקודה	יתפנה לשמנו.				
4	כוח ד' מיקוד סג"ח מופת, מרכבי- א. 32 לוחמים מגד- ב. 4 ב.ט.ר.	א. יבורד את אזור הטרמינגל הישר. ב. יסייע במיבוי בני-הערובה.	יטוס במטוס מס' 2 ו-מס' 3.	ינח וינגע לבידוד הטרמינגל בהשטלות, ח"ם כוח א'.	יבורד את אזור הטרמינגל ויסייע בהשטלות, ח"ם כוח א'.	יסייע במיבוי בני- הערובה וישחר בבידוד אזור הטרמינגל, עי גמר מיבוי כל בני- הערובה, ח"ם כוח א'.	יתפנה לשמנו ח"ם כוח א'.				
5	כוח ה' מיקוד ה-תקצ"ר, מרכבי- א. 1 גיפ' ב. 8 לוחמים	ימך על הכוחות במצע.	יטוס במטוס מס' 1.								

מרשם מס' 8 - ההשתלטות על שדה-התעופה אנטבה

עותק מס'

4. חלוקת הכוח למטוסים הייתה כדלקמן:-

א. מטוס מס' 1 - קברניט - סא"ל שני:-

(1) 2 ג'יפלי "לנדרוברן".

(2) מכונת "מרצדס".

(3) 34 לוחמים מ-גד'

(4) 52 לוחמים מ-חט' 35.

(5) 5 לוחמים - חפ"ק רגלי של ה-קחצ"ר (כולל מפקד הכוח האווירי).

ב. מטוס מס' 2 - קברניט - רס"נ דביר:-

(1) 2 נגמ"שים ב.ט.ר.

(2) ג'יפ ארוך ל-חפ"ק.

(3) 16 לוחמים מ-גד'

(4) 17 לוחמים מ-חט' 35.

(5) 2 לוחמים מ-חפ"ק ה-קחצ"ר.

ג. מטוס מס' 3 - קברניט - רס"נ עוז:-

(1) 2 נגמ"שים ב.ט.ר.

(2) 30 לוחמים מ-חט' 1.

(3) 16 לוחמים מ-גד'

ד. מטוס מס' 4 - קברניט - סא"ל הלכני:-

(1) 2 טנדרים פז'ו.

(2) משאבת תדלוק.

(3) 20 לוחמים מ-חט' 1.

(4) 10 אנשי צוות רפואי.

(5) 10 אנשי צוות תדלוק.

5. כמפקד הכוח האווירי במבצע מינה מפקד ח"א את אל"מ עמל

פ ס ק ה 9

ת כ נ י ו ת ה כ ו ח ו ת ו ה ר כ כ ב מ

1. עם קבלת המשימה הכללית בליל ה-21 ביולי, החלו מפקדי כוחות המשנה בתכנון פעולה כוחותיהם. גרוד החל בתכנון מיד לאחר קבלת המשימה והשלים אותה במשך הלילה. כוח אל"מ מתן וכוח אל"מ אורי השלימו את תכנוניהם לאחר קבוצת הפקודות.

כ ו ח י ו נ י

2. מפקדי הכוח של גד' התכנסו סמוך ל-2000, בבית-הענחן. על הגרוד הוטל החלק המורכב והעיקרי של המבצע - להשתלט על הטרמינל הישן, להרוג את המחבלים ולשחרר את החטופים. לצורך התכנון היה ליחידה מודיעין מפורט, ככל שניתן היה להשיג, על מבנה הטרמינל ועל המחבלים. כן ניתנו למפקדים הנחיות מפורטות לתכנון ע"י ה-קחצ"ר, שהשתתף אתם בחלק הראשון של קבוצת התכנון.

3. עפ"י התכנית שנבחרה היה על הכוח להתקרב במידת האפשר לטרמינל, לפרוץ במהירות מכל הפתחים ולירות ירי סלקטיבי לעבר המחבלים, כדי להורגם. בתכנון הושם דגש על מתן אופי תמים לכוח הפורץ, כדי להטעות את החיילים האוגנדים ואת המחבלים, לגרום חוסר בהירות וחיסוס בדבר זהות הכוח ולמנוע, עד שלב מאוחר ככל האפשר, את הפתיחה באש עליו. בהתחשב בשיקולים אלה, אורגן הכוח בשלושה כוחות משנה:-

א. הכוח הפורץ, בפיקודו של רס"נ מוקי, יאורגן בחוליות בנות שלושה לוחמים כל אחת (5 חוליות פריצה, והשאר - אבטחה), ינחת במטוס הראשון וינוע אל הטרמינל במכונית "מרצדס" שחורה ובשני ג'יפי "לנדרובר", בהתאם למקובל בעת ביקור של אישיות רמת-מעלה בטרמינל. כלי-הרכב יעצרו ליד הטרמינל, והלוחמים יפרצו בבת אחת מכל הפתחים. חוליות הפריצה, ובמיוחד הפורצים לאולם החטופים, יגיעו, בכל מקרה, ליעדיהם, ואם יהיה צורך לטפל בגורם מפריע מחוץ לטרמינל ייעשה הדבר ע"י חוליות האבטחה.

ב. כוח אבטחה נייב בפיקודו של רס"נ מופז, יאורגן ב-4 נגמ"שי ב.ט.ר, יטוס במטוס מס' 2 ו-3, וינוע לעבר הטרמינל הישן כדי לאבטח את סביבתו.

ג. חפ"ק המפקד, סא"ל יונתן נתניהו (יוני), ינוע עם כוח מוקי.

עוֹתָק מִס'

4. סה"כ מנה כוח יוני 66 לוחמים - 34 לוחמים בחוליות הפריצה והאבטחה הצמודה ו-32 לוחמים בכוח האבטחה הנייד. תוכנן שחוליות הפריצה והאבטחה הצמודה יונחתו במטוס מס' 1 וכוח האבטחה הנייד יונחת במטוס מס' 2 ו-מס' 3.

כוח מתן

5. מח"ט 35, אל"מ מתן וילנאי, כינס את מפקדי המשנה שלו בגמר קבוצת הפקודות, וקיים עמם קבוצת חכנון, שבסיומה ניתנה הפקודה.

6. משימתו של כוח מתן הייתה לסמן את המסלול, להשתלט על הטרימינל החדש ועל מגדל-הפיקוח ולתדלק את המטוסים. כן נועד הכוח להיות, בשלב ראשון, עתודה לגדוד.

7. השיקולים העיקריים שהנחו את אל"מ מתן היו:-

- א. מכיוון שלא היה מודיעין ברור על יעדיו של כוח מתן, לא ניתן היה לתכנן את הביצוע במפורט. משום כך הסתפק מפקד הכוח בחלוקת המשימות למפקדי המשנה ובמתן הנחיות מדויקות לגבי אימון הלוחמים, ארגון הכוחות והתיאום ביניהם. באשר לביצוע, סמך המפקד על כושרם ותושייתם של המפקדים והלוחמים לפעול בהתאם לנסיבות.
- ב. להקצות כוח לכל אחד מהיעדים, כדי שאפשר יהיה להשתלט על מרביתם בעת ובעונה אחת, ולאבטח את אזור הטרימינל החדש.
- ג. לארגן את הכוח כך שיוכל להחיש מיד עתודה לטרימינל הישן, אם יתעורר הצורך בכך.
- ד. בהתאם להנחיות ה-קחצ"ר, הותנתה כניסת הכוח לפעולה באישורו, או בפתיחת אש על הכוח.

8. כתוצאה מזה אורגן כוח מתן כדלקמן:-

- א. חפ"ק - אל"מ מתן, קמב"צ, ק' קשר, קמ"נ, רופא, 2 קשרים ונציג ח"א, לטיפול בנושא התדלוק.
- ב. כוח נחמיה - 15 לוחמים בפיקוד סא"ל נחמיה תמרי (מג"ד 890). משימתו - להשתלט על הטרימינל החדש ולאבטחו, וליטול את הפיקוד במקרה ש-אל"מ מתן ינוע לסייע בטרימינל הישן.

- ג. כוח שמוליק - 14 לוחמים בפיקוד סא"ל שמואל ארד (מג"ד 202). משימתו - להשתלט ולאבטח את חלקה הצפוני של רחבת החנייה והתדלוק למטוסים, ובמקרה הצורך - לשמש עתודה לטרמינל הישן.
- ד. כוח נלי - 16 לוחמים בפיקוד סרן נלי פקר (מ"פ "עורב"). משימתו - להשתלט על חלקה הדרומי של רחבת החנייה והתדלוק ולאבטח אותה.
- ה. כוח דורון¹ - 6 לוחמים בפיקוד רס"נ דורון אברוצקי (מ"פ הסיור). משימתו - להשתלט על מגדל-הפיקוח החדש.
- ו. כוח טלי - 4 לוחמים בפיקוד סגן טלי ורדי מפלוגת הסיור. משימתו - לסמן את מסלול הנחיתה ולאחר-מכן לעבור ת"פ כוח דורון.
- ז. כוח נחשון - 6 לוחמים בפיקוד סגן נחשון שזר, מפלוגת הסיור. משימתו - לשמש עתודה ולסייע בתדלוק.
- ח. כוח רן - 4 לוחמים מהסיירת ו-5 מחדלקים מ-ח"א, בפיקוד סא"ל רן בג. משימתו - לתדלק את המטוסים.

9. סה"כ מנה כוח מתן 69 לוחמים ועוד 10 אנשים בצוות התדלוק. תוכנן שמרבית הכוח יונחת במטוס מס' 1, כוח נלי במטוס מס' 2 וכוח רן במטוס מס' 4.

כוח אורי

10. משימתו של כוח אל"מ אורי הייתה לשמש עתודה כללית למבצע ולסייע בהעלאת החטופים למטוס, לאחר ההשתלטות על הטרמינל הישן. הכוח תודרך לגבי משימות הכוחות האחרים ודרכי החכירה עמהם.
11. השיקול העיקרי שהנחה את אל"מ אורי היה, שיש לבנות מספר צוותים מאוזנים בעוצמתם, כדי שהכוח יוכל לפעול כעתודה למספר מקומות ואף לטפל בחטופים. לכן אורגן הכוח כדלקמן:-
- א. חפ"ק - אל"מ אורי, קמ"נ, ק' קשר, רופא וקשרים.
- ב. צוות פיננ - 6 לוחמים בפיקודו של סגן רון שרנר (מ"פ מ-גד' 12), שנועד לקבל את החטופים והנפגעים ולהעלותם למטוס מס' 4.
- ג. 3 צוותי לוחמים - 12 לוחמים בכל צוות, בפיקודם של רס"נ גבי אוקרט (סמג"ד 13), סרן אפי פיין (מ"פ הסיירת) וסגן רמי אמיר (מ"פ מ-גד' 13), שנועדו לפעול כעתודה ולסייע לפינוי החטופים והנפגעים, במידת הצורך.

(1) ה-קצ"ר רצה להקצות למשימה זו כוח מסיירת חט' 1. אולם אל"מ מתן עמד על כך שכתנאים הנוכחיים הוא רוצה במפקדי משנה מוכרים לו, וה-קצ"ר קיבל את עמדתו.

פ ס ק ה 11

ר פ ו א ה

כ ל ל י

1. הכנות הגורמים הרפואיים התנהלו ב-4 רמות במקביל, אגב החייעצויות ותיאומים ביניהם, כזמן הקצר שעמד לרשותם. הפעילות התמקדה ב-מקרפ"ר, מקחצ"ר, ח"א ובכוחות המבצעים, ו-קרפ"ר ריכז את כל המערכת והקציב את מרבית האמצעים.

ההכנות ב-מקחצ"ר ובכוחות המבצעים

2. קר"פ מקחצ"ר, סרן ד"ר סנה, קיבל את הפקודה למבצע ב-020100 ביולי, ב-מקחצ"ר. בפקודה צויין, כי יוקצה מטוס אחד לפינוי החטופים והנפגעים (כולל הלוחמים). משך נוהל-הקרב, על-פי התכנון, נקבע לכ-36 שעות, שכן המראת המטוסים משטחנו נקבעה ל-3 ביולי, בצהריים.

3. השיקולים העיקריים שהנחו את קר"פ מקחצ"ר בעריכת התכנית הרפואית היו⁽¹⁾:

- א. ההערכה כי צפויה כמות רבה מאוד של נפגעים - בעיקר בקרב החטופים. לא היה ידוע בוודאות אם הונחו מטעני חומר-נפץ לפיצוץ אם לאו, ומלבד זה נמצאו החטופים תחת שמירה קפדנית, ושומריהם (מחבלים וחיללים אוגנדים) היו מצוידים ב-נק"ל וברימונים.
- ב. מרחק היעד משטחנו והשלכותיו של נתון זה על סוג הטיפול ורמתו, וכן על הפרסונל הרפואי והציוד הרפואי שיידרשו.

4. לאור שיקולים אלה, נקבע כי צריך שיהיה כוח רפואי ניכר על הקרקע, כלומר, מספר רב של רופאים יחסית למספר הלוחמים. בניית הצוותים הרפואיים נעשתה בהתחשב בעובדה שביעד עצמו יינתן טיפול ראשוני מינימלי - שכן השהייה ביעד, בתוקף הנסיבות, תהיה קצרה מאוד - והטיפול הממשי יינתן במהלך הטיסה הארוכה חזרה. עובדה זו הכתיבה גם את איוש הצוותים הרפואיים ואת אופי הציוד הרפואי שילקח. נקבעו 3 קריטריונים לבחירת רופאים (דובר על הקמת 6 זוגות של רופאים וחובשים)⁽²⁾:-

(1) תחקיר קציני מקרפ"ר בנושא מבצע "יונתן" נערך ב-5 ביולי 76. אג"מ/מה"ד היסטוריה, חד-1-425, 11 ביולי 76, עמ' 3.
(2) שם, עמ' 4.

עותק מס'

- א. מיומנות בכירורגיה החיאתית, או ניסיון בטיפול בפציעה המונית.
- ב. ניסיון ברפואת-שדה בתנאים קשים.
- ג. הימצאות בשירות סדיר (קבע), בעיקר מטעמי ביטחון-שדה. נבחרו החובשים בעלי ההכשרה הטובה ביותר ב-צה"ל, ואשר ניתן היה להוציאם ממסגרותיהם, מבלי לפגוע בכוננות של יחידות מבצעיות.
5. כמו-כן נקבע, כי הצירוף הרפואי יכלול מנות-דם ככמות גדולה וצירוף להנשמה והחיה. הועלתה האפשרות, שהצוות הכירורגי המוטס יהיה מעין מחסן אספקה קדמי של הכוחות הלוחמים.
6. עיקרי הדרישות הועברו ל-קרפ"ר ב-020630 ביולי, וב-020900, בקבוצת רפואה חפזה ומאלתרת, נקבעו עקרונות לבחירת האנשים; דרך העבודה ביעד והצירוף האישי. ב-021100 ביולי, נקבעה אצל ה-קרפ"ר מערכת יחסי-העבודה ביעד ובאוויר, בין הצוותים הרפואיים שיתלוו לכוחות הלוחמים לבין הצוות שבמטוס הרפואי.
7. כמהלך יום ו', 2 ביולי, נמשכו ההכנות ביחידות. בין 021900 ל-022400 נערכו תרגולים על מודל, שבהם נבחן גם נושא פינוי חטופים ונפגעים למטוס הפינוי. בשלב זה - בין השאר בעקבות התרגול על מודל - עלה נושא נוסף - הטיפול בחטופים הבריאים במהלך הטיסה חזרה, למניעת בעיות רפואיות ותברואתיות אפשריות (שתייה, הטלת צרכים, שמלכות). ציוד מיוחד לצורך זה אולתר כליל ה-2 ביולי. כמו-כן הצטיידו הצוותים הרפואיים באמצעים למניעת חחוושה רעה במהלך הטיסה וכן באטמי אזניים, כדי לבלום את עצמת הרעשים שמשמיע מטוס ה"קרנף".
8. הצוותים הרפואיים ככוחות המבצעים התארגנו במהלך יום ו', 2 ביולי. התארגנות זו כללה את ציוות כוחות-המשנה, ארגון הציוד והשלמתו, קביעת נוהלי-קרב פנימיים וביצוע תרגולים על מודל, עם הכוחות המבצעים.
- ה ת כ נ ו ת ב - ח " א**
9. קר"פ ח"א, רס"ג ד"ר פקטור, קיבל לראשונה מידע על המבצע ממפקדת ח"א, ענף משולבים, וביתנה לו הנחיה להכין מספר צוותים רפואיים מוטסים. נאסר עליו להתקשר

עם ה-קרפ"ר, אלא עם קר"פ מקחצ"ר בלבד, והוברר לו כי ה-קרפ"ר יתקשר אליו במידת הצורך. לאחר שניסה ליצור קשר עם קר"פ מקחצ"ר, נקרא לבוא ל-מקרפ"ר, ושולב בנוהל-הקרב של ה-קרפ"ר.

10. קר"פ ח"א ארגן את הצוות הרפואי של ח"א לפינוי כהיטס ואת הציוד הרפואי הדרוש. כמו-כן נעשו הכנות להתקנת מכשירים רפואיים במטוסים הרפואיים. תוכנן ש-ד"ר פקטור יימצא במטוס הפינוי הרפואי ויהיה סגן מפקד הכוח הרפואי כולו ומפקד כוחות הרפואה באוויר, אם יהיה צורך שיפעלו כנפרד מהכוח הרפואי.

ה ה כ נ ו ת ב - מ ק ר פ " ר

11. ב-מקרפ"ר החלו ההכנות במהלך ה-2 ביולי, ומספר שותפי-הסוד היה קטן ביותר. ה-קרפ"ר עסק בשלושה נושאים עיקריים:

- א. הנחיה מקצועית של קר"פ ח"א ו-קר"פ מקחצ"ר.
- ב. הקמתו והכנתו של צוות רפואי, בראשות סא"ל ד"ר דולב, שיפעל באנטבה.
- ג. הקמתו והכנתו של צוות רפואי, בראשות סגן ה-קרפ"ר, ד"ר קבילי, שיפעל בניירובי.

12. במהלך ה-2 ביולי נפגש ה-קרפ"ר עם ד"ר סנה ו-ד"ר פקטור, עם כל אחד כנפרד, לדיון באפשרויות הפעלת הגורמים הרפואיים והנחיתם לפעולה. קבוצת הרפואה הראשונה החקימה ב-030600 ביולי, ונטלו בה חלק ה-קרפ"ר, סגן ה-קרפ"ר, ד"ר דולב, ד"ר סנה ו-ד"ר פקטור. לאחר קבוצת רפואה זו, החל התהליך המזורז של גיוס האנשים וארגון הציוד הכירורגי. הנחית ה-קרפ"ר הייתה שאין לערב כגיוס הציוד כל גורם שמחוץ ל-מקרפ"ר, בשל מגבלות ביטחון-שדה.

13. ההכנות המעשיות ב-מקרפ"ר החלו על בסיס התכנון, לשלוח צוות רפואי באחד מהמטוסים שינחיתו את כוחותינו באנטבה, ומטוס זה יפנה את החטופים ואת הנפגעים. בראש הצוות הרפואי עמד ד"ר דולב, והוא נקרא ל-קרפ"ר ב-2 ביולי ל-פנה"צ. עד הגעתו, הנחה ה-קרפ"ר את רע"נ ציוד ב-מקרפ"ר, סא"ל שרון, בדבר הציוד שיש להכין למצוץ.

עוחק מס'

14. כ-021100 שמע ד"ר דולב, באופן כללי, על העומד להתרחש. בעקבות זאת פנה לארגן את הצוות והציוד הרפואי, על בסיס שלושה נתוני יסוד הנובעים מתכנית הפעולה⁽¹⁾:

א. האפשרות הסבירה שיהיו נפגעים רבים בקרב החטופים.

ב. הצורך במתן טיפול בזמן הטיסה חזרה - במשך מספר שעות ניכר.

ג. ההנחה שלא ייעשה מאמץ להשלים את הטיפול הרפואי על הקרקע, אלא כמטוס, לאחר פינוי נפגעים מידי.

15. לאור הנתונים שלעיל ולאור המגבלות במספר האנשים נכנו הצוותים הרפואיים. כמ-כן קבעו את מכנה הצוותים שיקולים של ציודים מתאימים, כישורים מקצועיים וארגוניים של אנשי הצוות ויכולת המעבר שלהם מתפקיד לתפקיד, וכן רצון המפקדים לשחפם בפעולה זו (לדוגמה אנשי רפואה מוטסת המכירים את המטוסים ואח הלוחמים). חלק מהצוות הועמד ככוננות (טלפון) במשך השבת, מבלי לדעת לקראת מה. הצוות כלל, בנוסף ל-ד"ר דולב, 4 רופאים ו-4 חובשים, ואנשיו עסקו בהכנת הציוד על-פי קביעת ה-קרפ"ר. ד"ר דולב הכין עצמו לאפשרות של פיגוע המוני⁽²⁾ וחכנן, שבמקרה כזה ייצאו הוא ושני חובשים מהמטוס ויפעלו מחוצה לו, במקום שבו יתרכזו הנפגעים בהגיעם למטוס, שעה ש-ד"ר פקטור יפקד על הצוות שבתוך המטוס. במשך ה-2 כילוי, וכליל ה-2-3 כילוי, עסקו ראש הצוות וחלק מאנשי צוותו בתרגולים על מודל, תוך לימוד המטוס ובדיקת אפשרויות טיפול שונות.

16. הצוות העריך כי יהיו מעט נפגעים קשה (פצועי חזה וראש). כן העריך כי ישרור אי סדר בהגעת החטופים למטוס, דבר שעלול להפריע לו בעבודתו. כדי לפתור בעיה זו, תוכנן לצרף לצוות קצין מ-מקחצ"ר (רס"נ אורי בן-חור), שיארגן את הכניסה למטוס וירשום את שמות הנכנסים.

17. הצוות הכין גם ציוד לטיפול בבעיות רפואיות ותברואתיות - כדי-חלב גדולים לעשיית צרכים, מי שהייה בכמות גדולה ושמיכות אלומיניום. במסגרת ההכנות לא היה די זמן לערוך קבוצת רפואה מלאה עם כל הצוות. הקבוצה שנערכה כאופיר לפני ההמראה נקטעה באמצעיתה, אך הועילה בכך שהאנשים ראו זה את זה.

(1) תחקיר מקרפ"ר, עמ' 15.

(2) שם, עמ' 16.

18. ב-030100 ביולי⁽¹⁾, הוחלט ב-אג"מ/מבצעים להקים כוח רפואי, נוסף על הכוח שינחת עם הכוחות הלוחמים באנטבה. תוכנן שכוח זה ינחת במטוס "בואינג" בקניה, במקביל לתחילת הפעולה באנטבה, ויתארגן לפעולה במקום.

19. גודלו של הכוח הוגבל ע"י ה-רמטכ"ל⁽²⁾ לשלושה צוותים רפואיים, והוא נועד לתח טיפול כירורגי בניירובי, בהנחה שהנפגעים יגיעו למקום כשעה ורבע לאחר המראתם מאנטבה.

20. בראש הצוות הועמד סגן ה-קרפ"ר, סא"ל ד"ר קבילי, כדיון שקיימו ה-קרפ"ר וסגנו על מכנה הצוות, הוחלט להקים 3 מסגרות רפואיות, שיכללו שני חדרי ניתוח וצוות מיון והחיה כירורגית. הכנות הצוות התנהלו כך, ש-סא"ל ד"ר תירוש, אשר מונה לסגן מפקד הצוות, סייע בארגון הציוד, ו-ד"ר קבילי נטל חלק בנוהל-הקרב (דיון ב-מצפ"ע ו-כיו"ב⁽³⁾). הציוד הוכן על בסיס תקן ציוד בחדר ניתוח מוטס וכן ציוד מיון והחיה כמשקל כולל של כ-5½ טון. הציוד כלל, למעשה, ציוד תאג"ד מתוגבר במנות נוזלים, אמצעי חבישה, תרופות, אמצעי תאורה, וכן 2 ערכות מלאות של חדר ניתוח שדה.

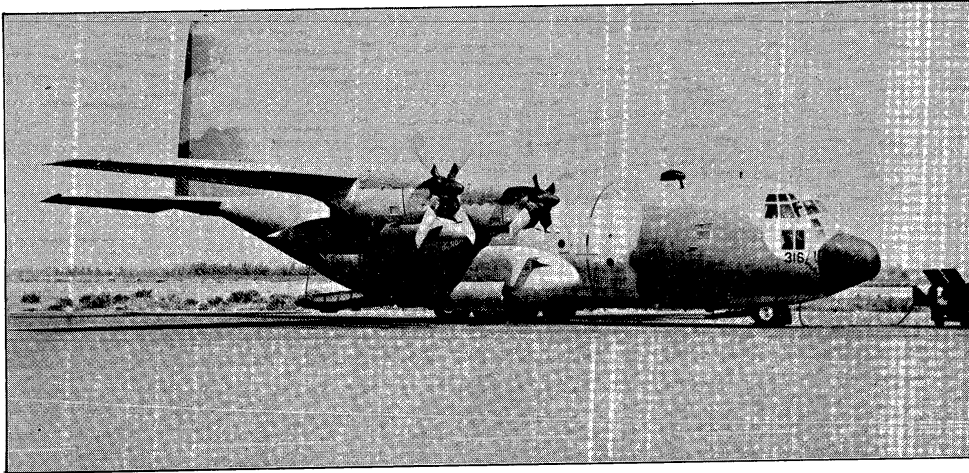
21. מטעמי ביטחון-שדה לא בוצעו תדרוכים מפורטים עד העלייה למטוס ב-לוד, פרט לתדרוך מקצועי.

ס י כ ו ם

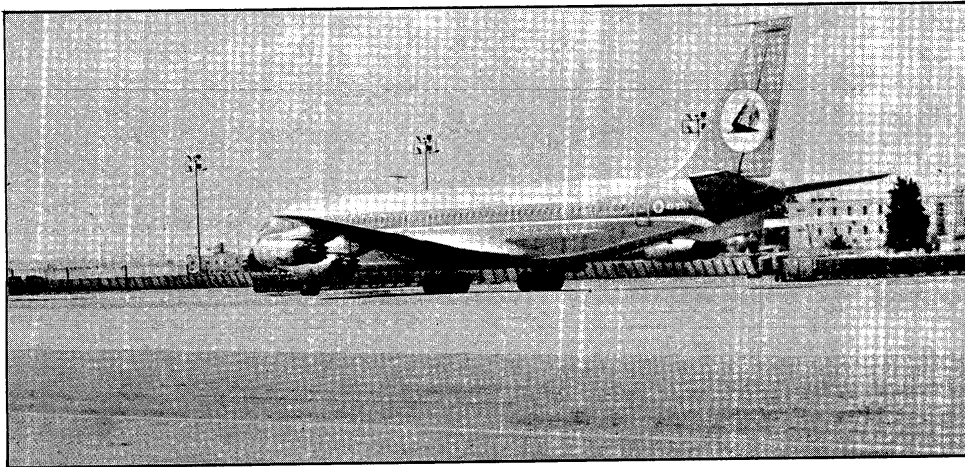
22. הכנות הגורמים הרפואיים נועדו להבטיח הימצאות גופים רפואיים רבים ככל האפשר, כדי לתת טיפול מקסימלי לנפגעים. הסיוע והפינוי הרפואי היו אמורים להתבצע על-ידי רופאים וחובשים, בצמוד לכוחות המסתערים, וההנחה הייתה כי הנפגעים יפוננו מיד, ובכל האמצעים, הישר למטוס הפינוי. לא יינתנו טיפולים בשטח, בשל הזמן הקצר העומד לרשות כוחותינו, שכן טיפול עלול לעכב את ההגעה למטוס הפינוי. צוות ד"ר דולב במטוס הפינוי יתן סיוע רפואי ראשוני לנפגעים מקרב החטופים והלוחמים גם יחד, והצוות בניירובי יתן סיוע לנפגעים כשעה ורבע לאחר העלתאם על מטוס הפינוי באנטבה. כן הייתה אפשרות לתת טיפול כירורגי, בתנאים די נוחים, בשני חדרי הניתוח בניירובי.

(1) שם, עמ' 14.
 (2) שם, עמ' 31.
 (3) שם, עמ' 32.

עותק מס'

מטוס "קרנף"

מטוס "ראמי"

16. במהלך הפגישה עם מפקד ח"א, הגיע למקום שליח עם חומר מודיעין. ע' קמ"נ מקחצ"ר בירר מה נושא עמו השליח, ומשלמד כי זה מודיעין נוסף למבצע, נטל את החומר מידו. כך הגיע לידי מפקדי הכוח, ממש ברגע האחרון, מודיעין מעודכן נוסף. בגמר הפגישה עם מפקד ח"א המריא המטוס האחרון ל-בח"א .
17. בח"א נערך לקלוט את הכוחות. מטוסי ה"קרנף" חודקו (כולל מטוס חמישי, רזרבי). מיד, נעשו מראש סידורים לשמירת סודיות המבצע (מפקד בח"א הורה לנתק את קווי הטלפון האזרחיים ולסגור את שערי הבסיס), והלוחמים רוכזו באחד ה-דת"קים. במקום זה קיים ה-קחצ"ר תדריך אחרון לכל הלוחמים והדגיש את משמעות המבצע שלפניהם. ה-קחצ"ר הזכיר את השואה ומשמעותה ואת העובדה שכיום, למעלה מ-30 שנה לאחר השואה, שוב עושים "סלקציה" ביהודים. אולם, שלא כמו בעבר, יש לנו כיום אמצעים למנוע הישנות מעשים כאלה, ובחלקם של הלוחמים נפל לשמש זרועו הארוכה של צה"ל בפעולה זו.
18. ב-בח"א רוכזו כוחות אוויריים נוספים, שכללו, בין השאר, מטוסי "קורנס" לליווי ה"קרנפים" בדרכם חזרה, מטוס חדלוק ומסוק "יסעור", לחילוף (כוחות אלה הגיעו לאחר המראת ה"קרנפים" לאנטבה).
19. ב-בח"א נמסר למפקדי הכוחות המודיעין שהגיע ברגע האחרון, וכך ניתן להם מידע נוסף על מבנה השדה, צורת הבניינים ודרכי-הגישה אליהם. אולם, כנראה בגלל חוסר מודעות, לא הועבר המידע לטייסים.
20. הכוחות המבצעים היו מוכנים, אך עדיין לא התקבל אישור הדרג המדיני למבצע. ר' אג"מ ומפקד ח"א המתינו לאישור זה ב-בח"א , ומשם התקשר ר' אג"מ ללשכת ראש הממשלה, והבהיר כי כדי שאפשר יהיה לבצע את הפעולה כמועד שנקבע, חייב האישור להגיע עד שעה 1530.
21. ואמנם בשעה 1530 הגיע אישור הדרג המדיני ונמסר למפקד המבצע ב-בח"א , ובשעה 1544 המריא ה"קרנף" האחרון ומגמת פניו אנטבה.
22. לאחר קבלת אישור הדרג המדיני, המריא גם מטוס ה-חפ"ק, בשעה 1600, ל-בח"א . במטוס זה היה חפ"ק מטכ"לי בראשות ר' אג"מ, שכלל את מפקד ח"א, אלוף בני פלד, ע' ר' אמ"נ למחקר, תא"ל יהושע שגיא, ע' רמ"ח מבצעים וקציני מבצעים, מודיעין וקשר. כך שימש המטוס כממסר מוטס.

פ ס ק ה 13

ב י ט ח ו ן - ש ד ה

1. 'כיסוי' ביטחון-שדה במבצע היה בלתי-שגרתי, מסיבות אלה:-
 - א. נוהל-הקרב היה מזורז מאוד.
 - ב. לא היה תכנון קודם ולא היה מודיעין מוכן מראש.
 - ג. היה הכרח לרכז מידע ולהטיל משימות על אזרחים (טייסי "אל-על", קצינים ששירתו כעבר באוגנדה, עובדי התעשייה האווירית ו-כד').
 - ד. הכוחות רוכזו במחנה ביום ו', יום בלתי שגרתי לפעילות.

2. גורמי ביטחון-שדה החלו בפעולה בליל יום ג'-ד', 29-30 ביוני, עת מונה רע"נ מניעה ב-מחב"ש, סא"ל יגאל, כאחראי לביטחון-שדה בשלבי התכנון ובנוהל-הקרב של הכוחות המבצעים.

3. סא"ל יגאל הכניס בסוד המבצע את ה-קב"טים של חמ"נ, גדי , ח"א ו-מקחצ"ר, והורה להם ל'כסות' את נושא ביטחון-שדה במפקדותיהם. הופעלה היחידה לפיקוח על ביטחון-קשר, שקיימה האזנה על קווי הטלפון של המפקדות העוסקות בתכנון המבצע ודיווחה על כל הפרה של ביטחון-קשר.

4. ביום ו', 2 ביולי, ב-0600, קיים סא"ל יגאל קבוצת-פקודות ביטחון-שדה ל-קב"טים ולקצינים מענף מניעה, שמונו לפקח על נושא ביטחון-שדה ביחידות שבהן לא היו קב"טים (חט' 1, חט' 35, מקרפ"ר, ו-מקשר"ר). רמ"ד מבצעים, רס"נ דני, מונה ל-קב"ט אחראי בשטח הכינוס, וליווה את הכוח עד להמראתו מ-בח"א . מספר שותפי-הסוד במפקדות השונות היה מצומצם, וקציני המטה, שלא הייתה להם נגיעה ישירה למבצע, לא ידעו עליו כלל.

5. סיפור הכיסוי למבצע, שנמסר לכוחות המבצעים, היה שהמדובר במבצע חטיפת ראשי ארגוני המחבלים בדרום לבנון, כדי להשתמש בהם כ"קלף" במשא-ומתן. כדי למנוע דליפה נאסרה יציאה של אנשי הכוח ונתקו קווי הטלפון, למעט טלפון לשיחות בתפקיד.

6. ביום שבת, 3 ביולי, עסקו ה-קב"טים בנושאי ביטחון-שדה הנוגעים להעברת הכוחות ל-בח"א והטסתם

. כן תואם באותו יום פרסום הפעולה עם דובר צה"ל והצנזורה הצבאית.

עותק מס'

7. אנשי ביטחון-שדה ליוו את התכנון וההכנות עד היציאה למבצע ,
ומעולותיהם העיקריות היו:-
- א. אבטחת סודיות המבצע בכל שלביו.
 - ב. הגבלת מספר שותפי-הסוד למבצע.
 - ג. פיקוח על ביטחון-קשר והזהרת המפריס אותו מפני דליפת אפשרית.

עוֹתֵק מִס'

פ ר ק ג'

ה ב י צ ו ע

פ ס ק ה 14

ה ט י ס ה ו ה נ ח ת ת ה כ ו ח

1. בתכנון נתיב הטיסה נלקחו בחשבון מקומם של בסיסי מטוסי יירוט ושל מכ"מים, והימצאות נשק נ"מ באזור.

[Redacted area]

2. המטוסים טסו במבנה של רביעייה בעקבות המוביל.

[Redacted area]

3. הלוחמים כמטוסים בלעו לפני הטיסה כדורי טרוומין, והטיסה הייתה נוחה, אם כי ממושכת. המפקדים ניצלו את הזמן לעיון נוסף בחומר המודיעין, ואף העבירו אותו בין הלוחמים.

4. בהגיע המטוסים לאגם ויקטוריה, המשיך המטוס המוביל לטוס לבדו ושלוש המטוסים האחרים ביצעו הקפה שמאלית, במקום הקפה ימנית שנקבעה בתכנית, בגלל מזג-האוויר. מטוס מס' 1 המשיך מערבה, מעל אגם ויקטוריה, וכשהגיע מעל הגדול שבקבוצת האיים פנה צפונה, לעבר המסלול הבינלאומי של אנטבה.

5. בעת ההתקרבות, ניתן היה להבחין בכך שהמסלול הראשי מואר.

[Redacted area]

ערוך מס'

6. ה"רנף" נחת כשעה 2301, כתחילת המסלול ("שושנה") והמשיך לנסוע עליו. ב"שושנה 43" האט, ובעת הנסיעה קפצו ממנו לוחמי כוח דורון וכוח טלי, שפנה לסמן את המסלול. לאחר שילוח הלוחמים, הגביר המטוס את מהירותו ונסע לנקודת הנחת הכוח. בעצירתו ירדו ממנו הלוחמים ונעו למשימותיהם.

7. שלושת המטוסים הנותרים השלימו את ההקפה והמשיכו לאנטבה בנתיב שבו טס מטוס מס' 1. מטוס מס' 2 נחת גם הוא על מסלול מואר. כאשר היה מטוס מס' 3 בגובה של כ-400 רגל, בגישה הסופית לנחיתה, כבו לפתע אורות השדה. הטייס, שחבנן לנחות בקצה המסלול, נאלץ למשוך בגובה נמוך (כ-100 רגל) עד לתחילת המסלול המסומן בידי כוח טלי, וכתוצאה מזה הייתה הנחיתה קשה למדי. מטוס מס' 4 נחת ללא תקלה, בשעה 2308, לפי הסימון. כל המטוסים הטיעו לעבר נקודת הנחת הכוחות, הלוחמים ירדו מהמטוסים ופנו לביצוע משימותיהם. בשלב זה המחבו המטוסים במקומם, לקראת הכנסתם לרחבת התדלוק של הטרמינל החדש, ומטוס מס' 4 המתין לקריאה לנוע לטרמינל הישן.

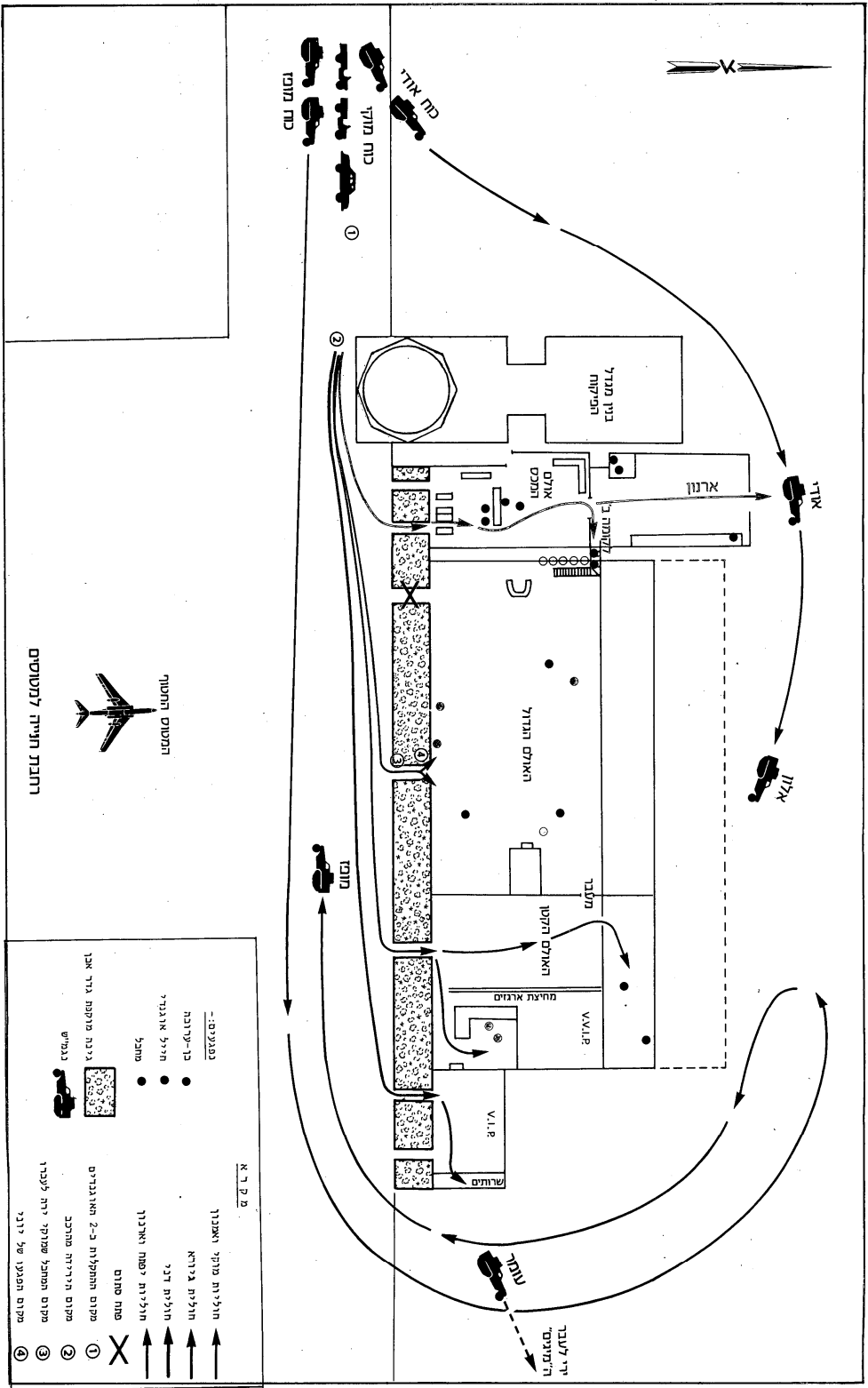
פ ס ק ה 15

ה פ ר י צ ה ל ט ר מ י נ ל ה י ש ן

1. עם נחיתת המטוס, התירו לוחמי גד' את כלי-הרכב ועלו עליהם. ב"מרצדס", שאמור היה להיות המוביל, היו החוליות של מוקי וג'ורא, וכן יוני עצמו. שאר החוליות עלו על ג'יפי ה"לנדרובר". בתוך פחות מדקה מעצירת המטוס, ירד הכוח והחל לנוע ליעדו. כלי-הרכב נסעו במהירות ממוצעת ובאורות מלאים, ה"מרצדס" הובילה ו-ג'יפי ה"לנדרובר" נעו בעקבותיה, השטח היה מואר ולא היה קושי בהתמצאות ובזיהוי היעד.

2. הנסיעה עד לקרבת מגדל-הפיקוח עברה ללא תקלות ומכלי שהכוח ייתקל בשומרים כלשהם. כ-100 מ' לפני מגדל-הפיקוח, גילו הלוחמים 2 חיילים אוגנדים עומדים לפנייהם. הכוח נכנס לכוננות, ויוני וג'ורא שלפו אקדחים כעלי משתיקי-קול. אחד האוגנדים נעלם בחסות הצללים שליד המגדל, והשני נשאר במקומו, כיוון את נשקו וקרא לעצור. יוני וג'ורא ירו באוגנדי מטווח של כ-10 מ', פגעו בו, אך לא הרגוהו (מוקי הציע שלא לירות, כיוון שהאוגנדי מבצע תרגולה, וקרוב לוודאי שלא יפתח באש, אך יוני החליט אחרת). רק ירי מ"קלשניקוב" הרג את האוגנדי.

3. ההיתקלות בחייל האוגנדי שיכשה במקצת את התכנית. לאחר הפתיחה באש, עצרו כלי-הרכב במרחק כ-50 מ' מהטרמינל (במקום להגיע עד אליו), ומוקי הורה לאנשיו לצאת ופתח בריצה לעבר הטרמינל. מיד לאחר הירידה מהרכב, ירה חייל אוגנדי אחר על הכוח. מוקי ירה לעברו תוך תנועה, פגע בו, ראה אותו נופל והמשיך להוביל את הכוח בצמוד למגדל-הפיקוח.
4. כאשר הגיע מוקי לקצה בניין הטרמינל (מול הכניסה לאולם המכס, בערך), זיהה את אחד המחבלים, כשהוא יוצא מהכניסה השנייה ותופס עמדה מאחורי מעקה הבטון של הגינה, אך לא פותח באש. מוקי ירה צרור לעבר המחבל, תוך תנועה, אך החטיא ומחסניתו נתרוקנה.
5. מוקי עצר להרף עין להחליף מחסנית, והחוליה שלו עצרה לידו. אמנון הבין את המתרחש, חלף עם עוד לוחם מחוליתו על-פני מוקי והמשיך לרוץ לעבר הכניסה השנייה. מוקי, שהחליף בינתיים את המחסנית, הצטרף אליו מיד והגיע גם הוא לאותה כניסה. בדיעבד הסתבר, שהכניסה הראשונה שבה אמור היה מוקי להיכנס, הייתה חסומה (למעשה היה הפתח סתום וכניסה זו בוטלה), והוא רץ לעבר הכניסה הפתוחה הראשונה שאותם זיהה לפי ה"אפיריון" שמעליה. כתוצאה מזה פרצו שתי החוליות לתוך אולם הטרמינל מאותו פתח.
6. ראשונים פרצו פנימה אמיר (מחולית אמנון) ואמנון. מחבל, שעמד בצד ימין של האולם, פתח באש לעבר הפורצים, אך לא פגע באיש. אמיר ירה לעברו וחרגו. אמנון ירה לעבר המחבל ומחבל נוסף, שהיו צמודים לחלונות משמאל לפתח, ופגע בשניהם. מיד לאחר שאמנון פתח באש, פרץ מוקי פנימה, זיהה את המחבלים שאמנון פגע בהם, ירה עליהם פעם נוספת והרגם. לאחר-מכן זיהה מוקי מחבל רביעי בקצה השמאלי המרוחק של האולם, ירה בו והרגו.
7. למעשה ירו לעבר ארבעת המחבלים באולם הגדול רק אמיר, אמנון ומוקי, מכיוון שפתח האולם לא אפשר כניסת אנשים נוספים. שאר הלוחמים עמדו בכניסה, מתחת ל"אפיריון". האולם היה מואר, והחטופים שכבו במרכזו, רובם ישנים. את המחבלים ניתן היה לזהות בוודאות, מכיוון שעמדו על רגליהם ונשק בידם. עם זה, בגלל הפריצה המהירה לא הספיקו המחבלים לפתוח באש, פרט למחבל שכימין האולם.

מראה מס' 11 - התשלוח על התחילת הישג

המטוס המטור
רמת חייך לתמוס

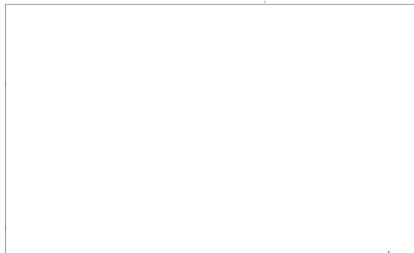
פגזים:
 • כד-עירבה
 • תריל אוגני
 • מכל

מכוני:
 • ציגה מוקפת גדר אבן
 • נגיש

מכוני:
 • חוליות מוקד ואמנון
 • חוליות גריד
 • חוליות דבי
 • חוליות יצפה וארנון
 • פחם סוד
 • מקום התקלות 2-3 אוגוסטים
 • מקום תרידה מתוכנן
 • מקום המהלך שמוקד ירה לעבר
 • מקום התפגז של יוגי

עוחק מס'

8. כאמור, בוצעו הפריצה והריגת ארבעת המחבלים באולם הנוסעים במהירות רבה ביותר (להערכתו של מוקי, משך הזמן שעבר מההיתקלות באוגנדים עד הריגת 4 המחבלים היה 15 שניות). מהירות הביצוע הייתה, ללא כל ספק, הגורם העיקרי למיעוט הנפגעים בקרב החטופים. גורמים אחרים היו התאורה הטובה באולם, שאפשרה לזהות את המחבלים, וכן העובדה שהחטופים שכבו, רובם ככולם, על הרצפה וחלקם ישנו. מלבד זה, היה בחולית הפורצים חייל שקרא לחטופים ברמקול, כעברית וכאנגלית, והורה להם לשכב. אף-על-פי-כן, נפגעו כמה מהחטופים באש המחבל ובאש כוחותינו. מכין החטופים נפצעו 6 ונהרגו שלושה, ואלה שמוחיחם:-

א. אידה בורוביץ ז"ל -

ב. פסקו כהן ז"ל -

ג. זיאן ז'ק מימובי ז"ל -

9. סא"ל יוני נע אחרי החוליות הפורצות, הגיע אל פתח האולם ועצר כגינה שליד הפתח. במקום זה נפגע, כנראה, באש שנורתה ממגדל-הפיקוח. הרופא שבלוה לכוח חש לעכרו, טיפל בו ודאג לפינויו.

10. שעה שיוני נפגע, היה מוקי באולם ועסק בסריקה ובזיהוי המחבלים ההרוגים בעזרת אחד החטופים, , בתוך כך הגיע אליו דיווח מהרופא על היפגעות יוני. מוקי סיים את הסריקה, יצא החוצה ולאחר שראה את מצבו של יוני, הודיע לכל הכוחות כי הוא נוטל את הפיקוד.

11. כשלב זה הגיע ה-קחצ"ר לטרמינל הישן, עם ה-נגמ"שים של כוח מופז. ג'יפ ה-חפ"ק של ה-קחצ"ר הוחנה ליד מגדל-הפיקוח, וה-קחצ"ר ניגש ברגל לאולם הנוסעים. נוכחותו במקום אפשרה לו לתאם את פעולת הכוחות בשטח ואת פינוי החטופים.

12. במקביל לפריצה לאולם הנוסעים הגדול, פרצה חוליתו של סרן גיורא לאולם הקטן ולחדר "האנשים החשובים מאוד" (V.V.I.P.), הצמודים לאולם הגדול. גיורא נכנס ראשון וירה מחסנית לטיהור האולם, אך בעת הטיהור לא גילה באולם דבר, פרט למצעים ששימשו, כנראה, את המחבלים.

הוא יצא להחליף מחסנית, ושני לוחמים מחוליתו נכנסו פנימה והמשיכו בסריקה לעבר חדר "האנשים החשובים מאוד". בדרכם נתקלו ב-2 חיילים אוגנדים והרגו אותם. גיורא הצטרף שוב לחוליתו, והמשך הסריקה נעשה אגב ירי וזריקת 2 רימונים ("מיני רימונים"). בשלב זה יצאו לקראת הלוחמים שני גברים (לטענת אחד הלוחמים היו אלה גבר ואשה), בעלי חזות אירופית. תחילה חשב גיורא שאלה שניים מהחטופים ושאל אותם לזהותם. מבלי להשיב חלפו השניים על פניו ועל-פני הלוחם השני בחוליה, ופנו לכיוון היציאה. מפקד החוליה החליט כי אלה הם מחבלים והורה לירות בהם. החייל השלישי בחוליה פתח באש מטווח של כ-2 מ' ופגע בשניהם. בעת הירי הבחין אחד הלוחמים ברשף רימון שהיה על גופו של אחד המחבלים (הרימון הופעל ע"י המחבלים, או כתוצאה מהירי עליהם) והזהיר את אנשי החוליה. הלוחמים תפשו מחסה באחד החדרים, והרימון התפוצץ וקטל את שני המחבלים. בגמר טיהור האולם, נשארה חולית גיורא לאבטח את המקום.

13. עוד חולית פריצה שפעלה במקביל לחולית גיורא הייתה חוליתו של סג"מ דני, ומשימתה הייתה לטהר את חדר "האנשים החשובים" (V.I.P.). דלתות החדר היו נעולות, והניסיון לפרוץ אותן באמצעות ירי במנעול לא עלה יפה. במהלך ניסיון הפריצה, זרקו הלוחמים פנימה 5 רימונים וירו לתוך החדר. מהאש נפצעו קל שניים מלוחמי החוליה (לא ברור ממה - מהרימונים שזרקו הם עצמם, מהרימונים שזרקה חולית גיורא או מהרימון שהתפוצץ בידי המחבלים). בשלב זה הגיעה למקום חולית טיהור נוספת (שכללה את סג"מ עמוס ועוד לוחם), שאמורה הייתה לפעול בעקבות חוליתו של אמנון, אך משלא היה בה צורך, הצטרפה ל-סג"מ דני. עמוס שלח את הלוחם שבא עמו לאבטח לעבר השדה. הוא ודני נכנסו לחדר "האנשים החשובים" וטיהרו אותו ואת חדר השירותים הצמוד אליו בידי וברימונים שני החדרים היו ריקים. הלוחם שנשלח לאבטח לעבר השדה ירה בשני חיילים אוגנדים והרג אותם. לאחר הטיהור יצאו עמוס ודני החוצה, טרקו את האזור, ומשלא מצאו דבר חזרו והתמקמו לאבטחה ליד חדר "האנשים החשובים".

14. במקביל לכוח שפעל באולם הנוסעים, פעל כוח נוסף בפיקודו של סרן יפתח. כוח זה כלל את חוליתו של יפתח וחוליה בפיקוד סג"מ ארנון. משימת הכוח הייתה לטהר את אולם המכס ואת הקומה השנייה של הטרמינל שבה שוכנו החיילים האוגנדים.

15. יפתח פרץ עם חוליתו לאולם המכס, ובכניסתו זיהה מיד חייל אוגנדי וירה בו. החוליה התקדמה לעבר המדרגות המוליכות לקומה השנייה, ובדרכה פגעה בשני אוגנדים נוספים. על אף החשכה, הצליחו הלוחמים לזהות את המדרגות ולעלות בהן. במעלה המדרגות נתקל יפתח בשני חיילים אוגנדים, ירה לעברם

עוֹתָק מִס'

מטווח של כ-2 מטר ודאה אותם נופלים. החוליה המשיכה בטיהור הקומה השנייה וזיהחה שם מקומות לינה של כ-60 חיילים אוגנדים, שהספיקו לברוח. כן סרקה החוליה את מרפסת הטרמינל ואת הגג, אך לא גילתה שם איש. בשלב זה קרא יפתח במכשיר-הקשר לארנון, ולאחר שארנון הודיע לו שאינו מזהה את המדרגות, השאיר יפתח את שני אנשי חוליתו למעלה, כאבטחה, וירד במדרגות כדי לחבור עם ארנון. בדרכו הרג אוגנדי נוסף. שתי החוליות חברו ויחד סרקו את אולם המכס, עד לפתחו השני של האולם, שם פגשו בכוח ה-נגמ"שים, ואחר חזרו לכניסה הראשית. יפתח נשאר עם חוליתו במקום. במהלך הסריקה נפגעו עוד 4 אוגנדים. ארנון סייע בפינויו של יוני, ולאחר-מכן חזר לאולם המכס, שם פגע בחייל אוגנדי וירה לעבר מגדל-הפיקוח. סה"כ הרג כוח יפתח כ-12 חיילים אוגנדים.

16. בעוד כוח יוני נוסע לטרמינל הישן, נחת מטוס מס' 2, ובו 2 נגמ"שי כ.ט.ר. בפיקודו של רס"נ מופז. עוד בנחיתה זיהה מופז את כוח יוני הנוסע לטרמינל ומיד עם עצירת המטוס יצא גם הוא לעבר הטרמינל, מבלי להמתין לזוג ה-נגמ"שים הנוסע שהובא כמטוס מס' 3. ה-קחצ"ר הצטרף אל מופז בג'יפ ה-חפ"ק.

17. מופז הגיע לטרמינל לפני חום הטיהור, ולאחר שברר כי אין צורך בעזרה במקום, פנה לצדו המזרחי של הטרמינל. שני ה-נגמ"שים של כוח מופז סרקו את האזור עד רחבת הטרמינל, אך לא מצאו דבר. מופז השאיר בצדו המזרחי של הטרמינל את ה-נגמ"ש שבפיקודו של סגן עומר, והוא עצמו חזר לכניסה לטרמינל.

18. שני ה-נגמ"שים הנוסעים של כוח מופז, בפיקודו של סרן אודי, נחתו כמטוס מס' 3 ונעו מיד למקום, לעבר הרחבה שמצפון לכניין הטרמינל. תחילה טעה כוח אודי והגיע לחצר של מתקני חברת "של", הלוחמים ניפצו בירי את הפנסים כחצר והרגו במקום חייל אוגנדי. משעמדו על טעוכם, יצאו מהמקום ופנו לעבר מגדל-הפיקוח, ולאחר שדרסו 2 גדרות הגיעו לרחבה הצפונית. אודי דיווח למופז על הגעתו למקום.

19. כוח אודי סרק כאש, חוץ נסיעה, את הבניינים כסביבה, וצריף אחד, ליד הכניסה לכניין הטרמינל, נסרק כרגל. במהלך סריקות אלה הרגו הלוחמים כ-7 חיילים אוגנדים. ה-נגמ"שים נשארו לאבטח את הרחבה, יצרו קשר עם אנשי חולית יפתח, שטיהרו את אולם המכס, והגיעו אליהם דרך פתחו הצפוני של האולם.

פ ס ק ה 16

פ י נ ו י ה ח ט ו פ י ם

1. לאחר חריגת המחבלים באולם הנוסעים, פנו הלוחמים לטפל בחטופים. חטופים אחדים סיפרו לאחר מעשה, כי בהיפתח האש ניסו לתפוס מחסות, והיו כאלה שרצו לשירותים. לפי עדויות הלוחמים, לא זז איש מהחטופים בעת חילופי-האש באולם הנוסעים, וככל הנראה, גרסה זו נכונה יותר. הפריצה לטרמינל נעשתה שעה שמרבית החטופים ישנו, וחילופי-האש באולם נמשכו שניות מספר. לפיכך אין להניח שבזמן קצר זה הצליחו החטופים להתעורר, להכין את המתרחש ולנוע לכיוון כלשהו. אפשר שאחדים ניסו לתפוס מחסה בקרבת מקום משכבם, אך איש (פרט לזיאן ז'ק מימוני ז"ל) לא קם. אילו היה מישוהו קם, עלול היה להיפגע, שכן בשניות הללו, שבהן חיפשו הלוחמים אחר המחבלים, היו דרוכים לכל תזוזה חשודה. בגמר חילופי-האש באולם הנוסעים נמשך הירי בחדרים אחרים ומחוץ לטרמינל. כנראה שהחטופים אשר רצו לשירותים עשו זאת בפרק זמן זה, ורק נדמה היה להם כי עשו זאת בעת הפריצה לאולם הנוסעים.
2. הלוחמים וידאו, בעזרת אחד החטופים, כי כל המחבלים שהיו באולם הנוסעים אכן נהרגו. הנפגעים נחבשו והוחל באיגון החטופים ליציאה לעבר המטוס שנועד לפנוחם.
3. מוקי יצא החוצה לפני התארגנות החטופים והכחין באש שנורחה ממגדל-הפיקוח הישן. הוא הורה לחוליות הקרובות לירות לעבר המגדל ולשתקו. לאחר תיאום עם ה-קצ"ר, החלו כוחותינו להוציא את החטופים מהאולם, ושוב נפתחה אש ממגדל-הפיקוח. כשלב זה הפנה מוקי את ה-נגמ"ש של מופז לשיתוק מגדל-הפיקוח. מופז התקרב ופתח באש מא"גים ו-ר.פ.ג' לעבר המגדל, ומלח-אש זו שיתקה אותו. שיתוק המגדל אפשר את הוצאת החטופים והעברתם לכוח אל"מ אורי, שנועד לקלטם ולכוונם למטוס.
4. כוח אורי נחח במטוסים 3 ו-4. עם הנחיתה, צפה אל"מ אורי דרך דלת ההצנחה, ועד לעצירת המטוס ב"יובל 46" הצליח לזהות את המתקנים בשדה. סייעו לו בכך קולות הירי ופסי הנותבים מהטרמינל הישן.

עותק מס'

5. עם עצירת מטוס מס' 3, ירד כוח אורי במהירות, ו-אל"מ אורי ו-2 הצוותים שהיו עמו נעו בריצה לאורך מסלול "יובל", לעבר הטרימינל הישן, מבלי להמתין לצוות השלישי. הצוות השלישי, בפיקודו של סרן אפי, נחת במטוס מס' 4 ונסע בטנדר ה"פז'ו", עד שחבר עם הכוח ב"יובל 47".

6. כאשר הגיע הטנדר, עלה עליו אל"מ אורי ונסע לעבר "יובל 48", שם תוכננה החבירה עם גד' . אולם, משלא מצא אותה במקום זה, המשיך לנסוע עד מגדל-הפיקוח הישן. ליד המגדל פגש ב-חפ"ק ה-קחצ"ר, ומשהבין כי החטופים יצאו בקרוב, חזר ל"יובל 48", כדי לארגן את כוחו ולקלוט את מטוס מס' 4, שנועד לפנות את החטופים.

7. בהגיעו ל"יובל 48", ראה אורי את הכוח שבפיקודו קרב אליו ואת מטוס מס' 4 נע לעברו, לאחר שה-קחצ"ר הורה לו להסיע לעבר הטרימינל הישן. אולם המטוס לא הגיע לנקודה המתוכננת, אלא עצר בקרבת "יובל 47" והסתובב. כדיעבד החבר, כי אחד הלוחמים, שהיה בסוף הטור, חשש פן לא יבחין הטייס בלוחמים, ונצנץ בפנס לסמן את מקומו. הטייס, ששירת בעבר באוגנדה והכיר את השדה, ראה כי אין זה המקום המתוכנן, אך חשב כי אל"מ אורי החליט לקלוט אותו במקום זה, ולכן עצר והסתובב⁽¹⁾. אורי הבחין בתקלה, קרא לטייס (באמצעות ה-קחצ"ר, שכן טנדר ה"פז'ו" ועליו אמצעי-הקשר למטוסים נשלח לסייע בפינוי החטופים למטוס) והעמיד אותו על טעותו. המטוס חזר והסתובב, הסיע ל"יובל 48" ועמד, זנכו פונה לכיוון הטרימינל ופניו לעבר המסלול.

8. סמוך להגעת המטוס למקום החלו להגיע ראשוני החטופים מהטרימינל. הם הגיעו ברגל, ברכב של גד' ובטנדר ה"פז'ו" של כוח אורי. הצוות של סרן אפי עסק בהכוונת האנשים והעברתם אל המטוס, וליד המטוס ניצב צוותו של סגן רון, אשר ספר את המגיעים וסייע להם לעלות. כן נמצא במקום הצוות הרפואי, שקלט את הפצועים והחל לטפל בהם, והועלו למטוס גופות ההרוגים. העלאת הנוסעים והפצועים נמשכה כ-15 דקות.

9. לאחר שכל החטופים עלו למטוס, נספרו 87 אנשים, שעה שאמורים היו להיות 106. ה-קחצ"ר דיווח ל-חפ"ק המטוס על מספר החטופים, והדגיש כי זו ספירה ראשונה וכי כל החטופים שנמצאו בטרימינל הועלו למטוס. תא"ל שומרון היה משוכנע שכל חורי הטרימינל וסביבתו נסרקו ביסודיות, כדי לוודא שלא נותר

(1) יש לציין שגם כהרגול המודל בסירקין ארעה תקלה דומה. מטוס מס' 4 התקדם, עצר והסתובב מוקדם מדי. כשהוכרה הטעות הורו לקברניט להסתובב שוב וכיוונוהו למקום המתוכנן לקליטת החטופים.

איש מאחור. נוסף על כך, נבדק השטח שבו חנה מטוס ה"אירובוס", ליד הטרמינל, אף שהטופים ואנשי הצוות טענו כי המטוס ריק. ה-קחצ"ר לא אישר כניסה למטוס, מחשש למלכוד. החטופים נתבקשו לבדוק אם כל בני המשפחה נמצאים עמם (על העברתה של דורה בלוך ז"ל ל-ביה"ח בקמפלה נודע לו קודם מפי בנה) וכך גם אנשי הצוות הצרפתי, וכי לא נשאר איש מאחור. נראה היה ל-חא"ל שומרון כי "היעדרם", כביכול, של מספר חטופים מקורו בטעות שבספירה.

10. כל זמן העלאת הנוסעים וספירתם, נמצא אל"מ אורי ליד המטוס, ולידו 2 צוותים בכוננות הפעלה לעבר כל מטרה אפשרית במרחב שדה-התעופה אנטבה.

11. בגמר העלאת החטופים ובדיקת נוכחותם, עלו למטוס הצוותים של סרן אפי וסגן רון. משהסתבר כי יש עוד מקום, הורה אל"מ אורי (בהתאם להוראה מה-חפ"ק שבמטרה ע"י סא"ל איוון) להעלות למטוס גם את טנדר ה"פז'ו", אף שתוכנן תחילה להשאירו בשטח. לאחר אישור ה-קחצ"ר, הסיע ה"קרנף" מהטרמינל הישן לעבר המסלול הראשי ("שושנה") והמריא לניירובי.

פ ס ק ה 17

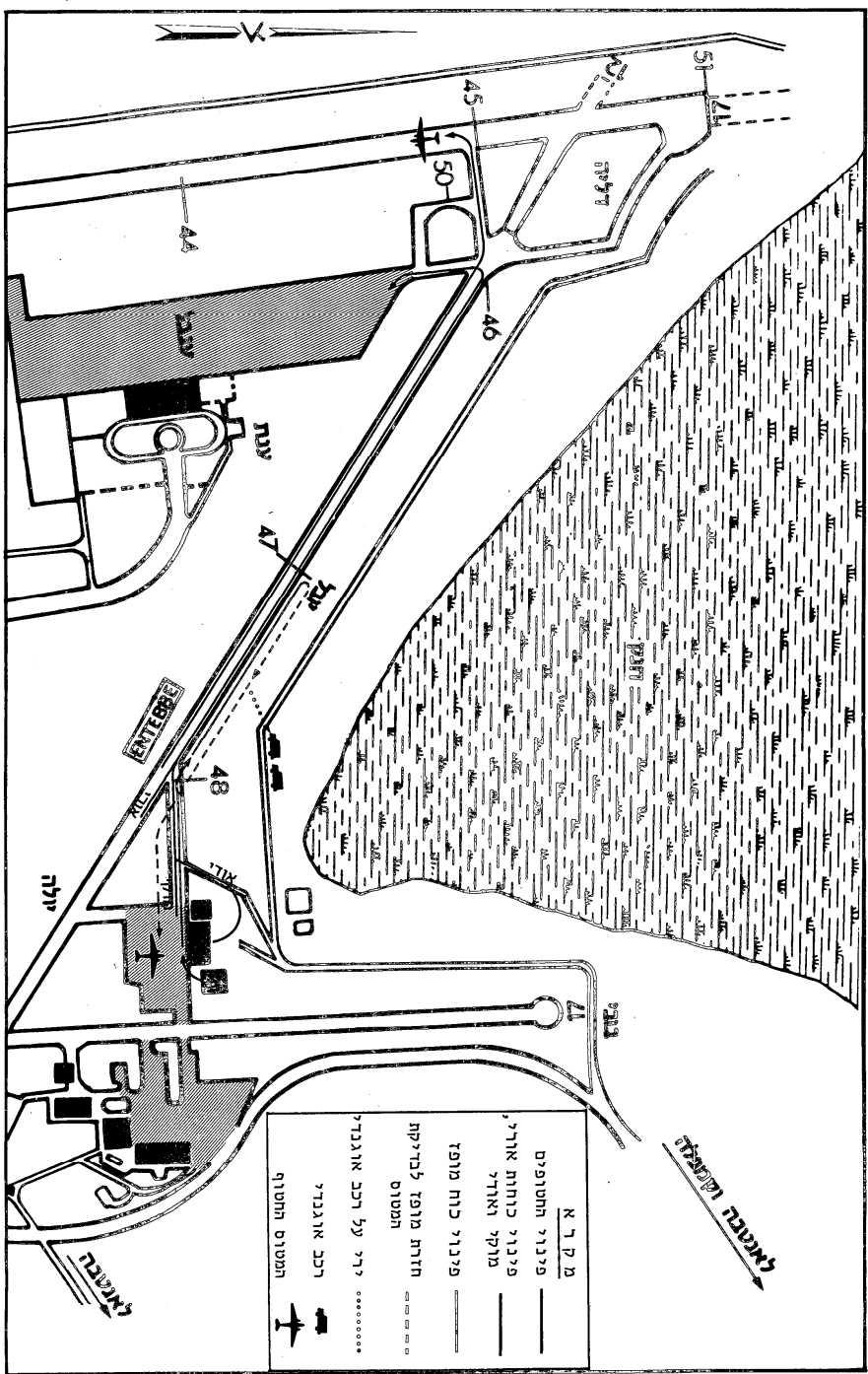
פ י נ ו י ה ט ר מ י נ ל ה י ש ן

1. כזכור, לאחר ששחק מגדל-הפיקוח, אישר ה-קחצ"ר להוציא את החטופים ולפנותם למטוס. לוחמי גדוד היו פרוסים בעמדות אבטחה כאזור הטרמינל, כדלקמן:-
חוליות הפריצה סמוכות לבניין הטרמינל וחלק מהלוחמים מסייע בפינוי החטופים; שני נגמ"שים, בפיקוד אודי, נמצאים ברחבה שמצפון לטרמינל;
נגמ"ש, בפיקוד עומר, עומד מדרום-מזרח לטרמינל ו-נגמ"ש, בפיקוד מופז - ברחבת החנייה למטוסים שמדרום לטרמינל.

2. כשהוחל בפינוי החטופים, קיבל סא"ל אמנון, שהיה ב-ג'יפ ה-חפ"ק, את אישור ה-חפ"ק ה-מטכ"לי להשמיד את מטוסי ה"מיג" האוגנדיים. סא"ל אמנון מסר זאת ל-סא"ל איוון ול-קחצ"ר, ו-חא"ל שומרון הורה להניח לנושא זה בינתיים, שכן כרגע הוא עסוק בפינוי החטופים. האפשרות להשמיד את מטוסי ה"מיג" באנטבה בלוקה בחשבון והוטלה כמשימה צפויה על צוות עומר באדריך האחרון. הביצוע היה מותנה באישור ה-חפ"ק ה-מטכ"לי וה-קחצ"ר תכנן להשמיד את המטוסים בגמר פינוי החטופים.

..... ערוק מס' 1

ט ד י 7
- 83 -

מ ק ר א	פניניו החטופים	-----
פניניו כוחות אורלי	פניניו כוחות אורלי	-----
מקני יאודי	מקני יאודי	-----
פניניו כוח מופז	פניניו כוח מופז	-----
חזרת מופז לכדיקת	חזרת מופז לכדיקת	-----
מטוס	מטוס
ירק על רכב אוגנדי	ירק על רכב אוגנדי
רכב אוגנדי	רכב אוגנדי
מטוס חטוף	מטוס חטוף

מרטס מס' 13 - פניניו הטרוינגל הישר

עוֹתֵק מִס'

3. בד כבד (אך מבלי לדעת שנתקבל אישור ה-חפ"ק ה-מטכ"לי להשמדת המטוסים), ניסה סגן עומר ליצור קשר עם רס"נ מופז ולקבל את אישורו לפתוח באש על ה"מיגים", אך לא הצליח ליצור קשר. מחשש שיחמיץ את כיווע משימתו הצפויה בגלל תקלת קשר, הורה עומר לפתוח באש על המטוסים על זעת עצמו. שמונה "מיגים" הושמדו באש מא"גים, מקצתם נדלקו ומקצתם נוקבו בצרורות המקלעים.
4. לאחר פינוי החטופים, ומשווידא מוקי כי לא נשאר איש בטרמינל, ריכז את אנשיו והם החפנו, עפ"י אישור ה-קחצ"ר, ככלי-הרכב שבהם הגיעו (ה"מרצדס" ושני ג'יפי ה"לנדרובר") לעבר המטוס שהמתין להם ברחבת החנייה של הטרמינל החדש. חפ"ק ה-קחצ"ר יצא גם הוא לעבר הטרמינל החדש.
5. לאחר העלאת החטופים והסולקות המטוס, ריכז אל"מ אורי את שני הצוותים שנשארו עמו והחל לנוע ברגל, לאורך המסלול, לעבר רחבת הטרמינל החדש.
6. אחרונים נשארו כשטח הטרמינל הישן ה-נגמ"שים של כוח מופז. מופז קרא אליו את עומר והורה לסרו אודי לעזוב את מקומו ולהחפנות. כשהגיעו שני ה-נגמ"שים של מופז לנקודה שלפני "יובל 48", פתחו מסך עשן כדי לחפות על הפינוי. כשהחל העשן להתאכר, הבחינו נגמ"שי מופז באורות קרבים אליהם מתוך העשן. ל-רס"נ מופז היה ברור, כי אלה הם ה-נגמ"שים של אודי, אף שהיה להם, לדעתו, זמן די הצורך להחפנות. מופז קרא לאודי בקשר, וידא כי אכן אלה הם ה-נגמ"שים שלו וכיוון אותם ליציאה ממסך העשן. ה-נגמ"שים של אודי עלו על "יובל" והחפנו, ומופז עם עומר פנו לנסוע בעקבותיהם.
7. במהלך הנסיעה, סמוך ל"יובל 47", קיבל מופז קריאה מה-קחצ"ר, ובה הורה לו לחזור ולברוק את המטוס הצרפתי. כזכור, הייתה אי-התאמה בין מספר החטופים שעלו למטוס לבין מספר החטופים שאמורים היו להיות בטרמינל. על אף הבדיקות בקרב החטופים וסריקת הטרמינל, ביקש ר" אג"מ לוודא כי אמנם לא נותר איש מאחור והורה ל-קחצ"ר לברוק פעם נוספת את מטוס ה"איירובוס". ה-קחצ"ר הטיל משימה זו על מופז, שהיה הכוח הנייד הקרוב ביותר למטוס.

8. מופז הפנה את ה-נגמ"שים לאחור וחזר לכיוון הטרמינל הישן. בתוך כך הבחין באורות של שני כלי-רכב הנוסעים על הכביש לכיוון הטרמינל הישן. מופז עצר במקומו וכיבה את אורות ה-נגמ"שים. כלי-הרכב קרבו, המכונית האחורית כיבתה את אורותיה ורק הקדמית המשיכה לאותות באורותיה. כאשר הגיעו כלי-הרכב לעיקול הכביש, פתח מופז באש מטווח של כ-200 מ'. המכונית הקדמית כיבתה את אורותיה. אין זה ברור אם כלי-רכב אלה נפגעו.
9. לאחר מכת-האש, המשיך מופז לנסוע לעבר המטוס. בשלב זה נפתחה ממגדל-הפיקוח הישן אש בלתי מכוונת, והלוחמים השיבו באש, תוך נסיעה. ה-נגמ"שים הגיעו למטוס, הלוחמים האירו עליו בזרקור, וחלקם ירדו מה-נגמ"שים כדי לבדוק מקרוב. דלתות המטוס היו מוגפות וסולט היה מוצב ליד הפתח האחורי. מכיוון שהיה חשש שהמטוס ממולכד, הורה ה-קחצ"ר למופז שלא לפתוח את דלתות המטוס ולא להיכנס לתוכו. אי-לכך הסתפק מופז בהארת המטוס, בדיקת סביבתו וקריאות לעברו. הבדיקה הסתיימה ללא תוצאות, והלוחמים חזרו ל-נגמ"שים ונסעו לעבר הטרמינל החדש.

פ ס ק ה 18

ה ה ש ת ל ט ו ת ע ל ה ט ר מ י נ ל ה ח ד ש

1. כוח אל"מ מתן, שמשימתו הייתה לסמן את המסלול ולהשתלט על הטרמינל החדש ועל מגדל-הפיקוח החדש, היה מרוכז ברובו במטוס מס' 1, וכזכור, הייתה הפעלתו מותנית בפעולתו של כוח יוני.
2. מטוס מס' 1 נחת בסמוך לתחילת המסלול הראשי ("ישושנה") והמשיך בריצה לאורכו. סמוך ל"ישושנה 43", האט המטוס את מהירות נסיעתו, ו-אל"מ מתן הקפיץ מתוכו את כוחות טלי ודורון. כוח דורון התארגן ונערך ממערב למסלול, סמוך ל"ישושנה 43", והמתין לאישור לנוע לעבר מגדל-הפיקוח ("איבה"). כוח טלי פנה לסמן את המסלול. זוג לוחמים נע בכל צד של המסלול, והניח ליד כל פנס סימון של השדה פנס סימון נוסף, דולק. בצורה זו סימן הכוח קטע מסלול באורך של 600 מ', מ"ישושנה 43" צפונה (למעשה סומן קטע של 540 מ' בלבד, מליוון שהמרחק בין פנסי הסימון הקבועים של המסלול היה 90 מ' ולא 100 מ', כפי שסברו אנשינו בחילה). בגמר הסימון אמר טלי להצטרף לדורון ב"איבה".

עותק מס'

3. לאחר הורדת כוח דורון המשיך המטוס בריצתו לעבר "שושנה 45", והלוחמים ירדו ופנו למשימותיהם. מתן ראה כי אין טעם לחצות את המסלול ולהיערך ממערב לו, כמתוכנן, והוא ריכז את כוחו (כוח שמואל וכוח נחמיה) על הדשא שמדרום ל"שושנה 50", קרוב יותר לטרמינל החדש. הבניין והרחבה היו מוארים, ומפקדי הכוחות צפו במשקפות וזיהו את היעדים. נחמיה, שמשימתו הייתה להשתלט על הטרמינל החדש, זיהה את גרם המדרגות הצמוד לקיר הצפוני והורה לחוליה שהייתה צריכה להגיע לגג לעלות בו. הכוח המתין עדיין לאישור ה-קחצ"ר לנבוע ליעדיו. אישור זה היה מותנה בפעולתו של כוח יוני, שכן בשלב זה שימש כוח מתן עתודה לכוח הפועל בטרמינל הישן.
4. בהישמע היריות מהטרמינל הישן, ארגן מתן את כוחו לתנועה, ובו-בזמן קיבל מ-חפ"ק ה-קחצ"ר אישור לנבוע. הכוח נערך בפריסה רחבה - כוח נחמיה נע לטרמינל וכוח שמואל סרק את רחבת החנייה למטוסים עד הטרמינל. כוח מתן נע בהליכה מהירה וכשהגיע לרחבת החנייה עבר לריצה. בשלב זה כבו האורות ברחבת החנייה, והמשך התנועה נעשה בחשכה.
5. סא"ל שמואל נע עם אנשיו באיגוף שמאלי, סרק את רחבת החנייה למטוסים והגיע עד הטרמינל החדש. בגמר הסריקה פרס את אנשיו לאורך הקצה המזרחי של רחבת החנייה והיה מוכן לקלוט את מטוסי ה"קרב" ולכוונם לחנייה ברחבה.
6. סא"ל נחמיה נע עם כוחו הישר לבניין הטרמינל, וחוליות הלוחמים החלו לסרוק את הכניסה, את קומות הבניין ואת הגג. בהתאם להוראות המוקדמות, לא פתחו הלוחמים באש ואפשרו לאוגנדים שהיו במקום לברוח, אך כ-15 אוגנדים נתפסו בטרמינל, והלוחמים נעלו אותם באחד החדרים.
7. חפ"ק אלי"מ מתן נע עם כוח נחמיה, ובעקבותיו כוח העתודה של נחשון. בעת ההשתלטות על הטרמינל, שארכה כ-15 דקות, התמקם ה-חפ"ק בפינה הצפון-מערבית של הבניין.
8. בשעת סריקת הטרמינל הגיע כוח נלי. כוח זה נחת במטוס מס' 2 ונע לסריקת חלקה הדרומי של רחבת החנייה. בגמר הסריקה התארגן הכוח בחוליות אבטחה, לאורך צדה המזרחי והדרומי של רחבת החנייה. במהלך הסריקה מצא הכוח 2 אוגנדים, והם נכבדו והושארו במקומם.

9. עוד סריקת הטרמינל במשכת, נדמה היה למתן כי הוא שומע 2 יריות מכיוון גרם המדרגות שכצפון בניין הטרמינל. הוא רץ עם ה-קמב"צ למקום והחל לעלות במדרגות. בעיקול המדרגות מצא את סמל הרשקו סורין מוטל פצוע. הרשקו השתייך לחוליה שהייתה צריכה לעלות לגג. בשעת התנועה לטרמינל, פיגר אחרי חוליתו ונכנס לבניין עם חוליה אחרת. בתוך כך הכחין באנשי חוליתו העולים בגרם המדרגות החיצוני, והוא רץ להצטרף אליהם. כשעלה לכדו במדרגות, בעקבות חוליתו, בא לקראתו אוגנדי חמוש באקדח (ככל הנראה היה זה איש-ביטחון). השניים נתקלו זה בזה בעיקול המדרגות, והאוגנדי ירה בהרשקו מטווח קצר ופצע אותו. כשהגיע מתן למקום, מצא את הרשקו הפצוע, אך האוגנדי שירה בו נעלם. הרופא שנמצא ב-חפ"ק החל לטפל בפצוע ודאג לפינויו.
10. במקביל לסריקה שלח אל"מ מתן את סגן נחשון, עם כוח העתודה, לאתר את פתחי התדלוק ברחבת החנייה שבחזית הטרמינל. נחשון איתר את פתחי התדלוק ודיווח על כך למתן, ומתן הורה לקצין חיל-האוויר שהיה עמו ב-חפ"ק להתארגן לתדלוק המטוסים. בינתיים הגיע למקום טנדר "פז'ו", שגרר את משאבת הדלק, ובו צוות התדלוק, בפיקודו של רס"ג רן, שהחל בהכנות הדרושות.
11. כשהגיעה סריקת בניין הטרמינל ורחבת החנייה לקצה, התארגן כוח מתן לאכטח האזור, וכל כוח-משנה אכטח במקומו. כוח העתודה נפרס מצפון לבניין הטרמינל, כדי למנוע הפרעה אפשרית מכיוון מגרש החנייה והכביש המוליך מאנטבה לטרמינל החדש. כוח שמואל כיוון את המטוסים למקומם, בצפון רחבת החנייה.
12. בעוד עיקר כוח מתן מתארגן באזור הטרמינל, נע עדיין כוח דורון לביצוע משימתו - השתלטות על מגדל-הפיקוח החדש. כזכור, נשאר הכוח ממערב למסלול, ב"שושנה 43", והמתין לאישור לנוע ליעדו. המתנה זו באה למנוע את גילוי כוח הפשיטה, לפני כניסת כוח יוני לפעולה, מאחר שהגילוי היה מבטל את גורם ההפתעה.
13. כאשר ניתן למתן האישור לנוע, הורה גם לדורון לנוע ליעדו. דורון חצה את המסלול הראשי ונע מזרחה, לעבר מגדל-הפיקוח. אולם לאחר שעבר את מסלול ההסעה ("לאה"), נתקל במצוק תלול שחסם את דרכו ואשר לא ניתן היה לעוקפו. הטיפוס על המצוק גזל זמן רב, ומשום כך הגיע דורון ליעדו זמן רב לאחר שהכוחות האחרים השלימו את משימותיהם. הלוחמים נכנסו לבניין הגדול שבראשו ניצב מגדל-הפיקוח, אולם לא הצליחו למצוא, בסכך המסדרונות החשוכים, את המדרגות המוליכות למגדל.

עוֹחֵק מִס'

14. על בעיות אלה נוספה גם בעית קשר - מתן הצליח לקיים קשר רופף עם דורון רק בתיווכו של טלי, ולפעמים גם של נלי. מתן קיבל את ההוראה לכנוס למטוסים לפני שדיווח לו דורון על השלמת ההשתלטות על מגדל-הפיקוח. אף שמתן דיווח לקצין ה-אג"מ ב-חפ"ק כי ההשתלטות טרם נשלמה, קיבל הוראה לפנות את הכוח. לאחר שדורון אמר לו כי לדעתו המגדל ריק ואין בו איש, הורה לו מתן לכנוס למטוסים.

15. כוח טלי נע גם הוא לעבר מגדל-הפיקוח והסתכן אף הוא בטיפוס על המצוק, והצליח לחבור אל דורון רק לאחר שדורון עזב את מגדל-הפיקוח והחל לנוע לפינוי. סמוך למגדל-הפיקוח גילו אנשי טלי ג'יפ תול"ר. הם זרקו לעברו 2 רימוני זרחן, ונראה כי הוציאוהו מכלל שימוש, אף שהג'יפ לא נדלק. לאחר שכוח דורון וכוח טלי חברו זה עם זה, רצו יחד לטרמינל החדש והגיעו אל המטוס שהיה מוכן כבר להמראה.

פ ס ק ה 19

פ י נ ו י ה כ ו ח ו ת

1. בתום שחרור החטופים והעלאתם למטוס, החלו הכוחות להתרכז ברחבת החנייה שליד הטרמינל החדש ("ענבל"), כדי להתפנות משדה-התעופה אנטבה.
2. בשלב זה עמדה על הפרק השאלה, האם לתדלק את המטוסים באנטבה או בניירובי. צוות התדלוק איתר את פיית התדלוק ב"ענבל", הפעיל את המשאבות והיה מוכן לתדלוק המטוסים. אולם, כדי לתדלק היה צורך להזיז ממקומם שני מטוסים אזרחיים שחנו ליד פיית התדלוק, וכך להסיע את מטוסי ה"קרנף". מלבד זה, תדלוק שלושת מטוסי ה"קרנף" היה צריך לארוך כשעה וחצי עד שעתיים. המטוס שנשא את החטופים אמור היה לתדלק, בכל מקרה, בניירובי.
3. נושא התדלוק נדון ע"י אל"מ מתן ו-טא"ל שני (קברניט מטוס מס' 1) ושניהם המליצו שלא לתדלק באנטבה. ה-קצצ"ר שקל את נושא התדלוק ב-חפ"ק שלו, קיבל את ההמלצה וביקש אישור לכך מה-חפ"ק ה-מטכ"ל. משניתן האישור הורה ה-קצצ"ר לוותר על התדלוק במקום ולבצע בניירובי. להחלטה זו הביאו שיקולים אלה:-
 - א. עוד לפני היציאה למבצע היה ברור כי אפשר יהיה לנחות בניירובי ולתדלק שם, כך שהתדלוק באנטבה היה בקדימה שנייה.
 - ב. לאחר שהמשימה הושלמה והחטופים נמצאו במטוס המוכן להמראה, לא היה טעם להישאר זמן נוסף בשדה-התעופה.

ג. הצורך להזיז את המטוסים האזרחיים, הצפיפות והחשכה ששררו ברחבת החנייה והצורך להסיע את מטוסי ה"קרנף" לעבר פיית התדלוק היו עלולים לגרום התנגשות בין המטוסים.

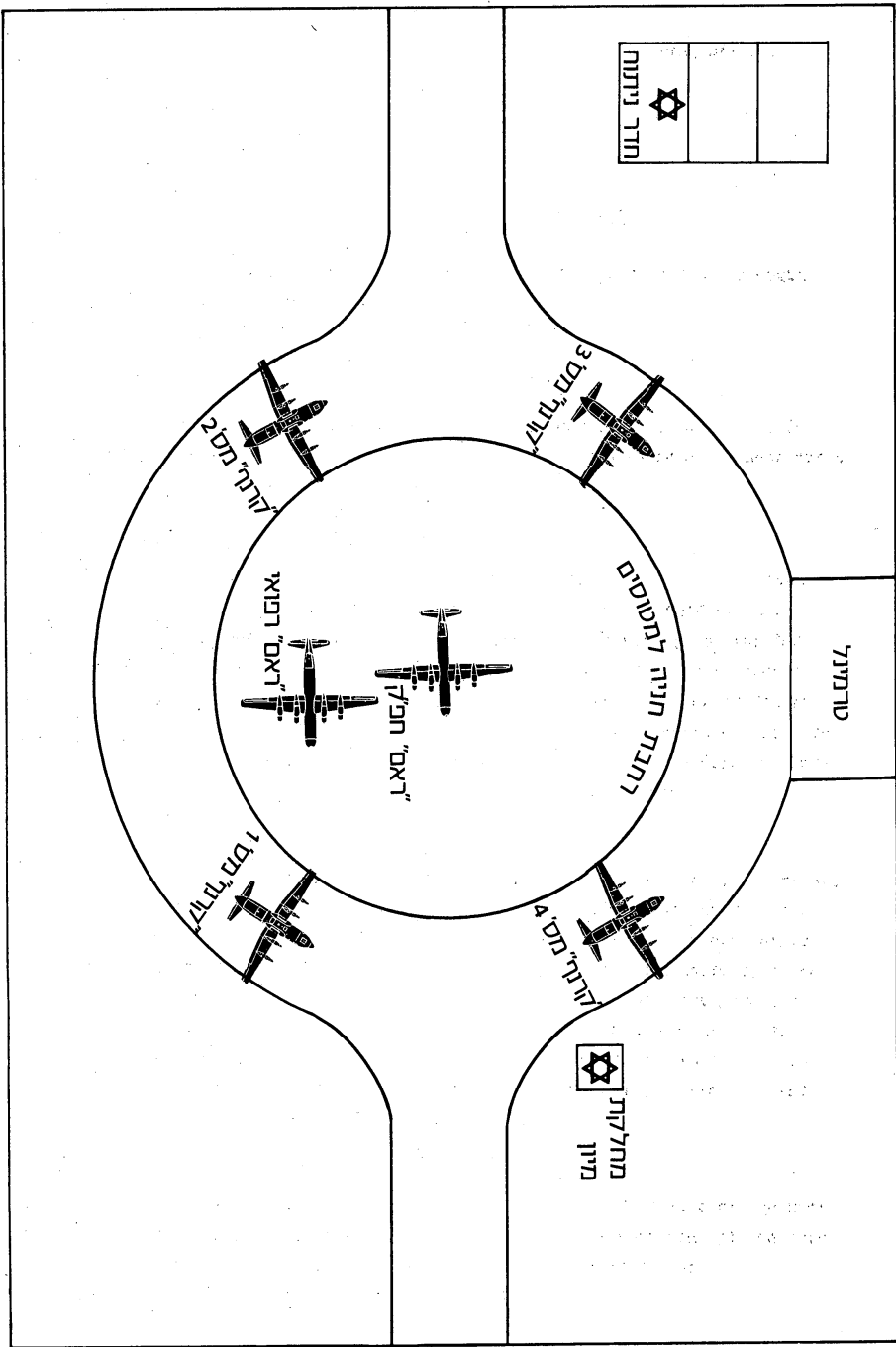
4. מטוס מס' 4, ובו בני-הערוכה המשוחררים, צריך היה, לפי התכנון, להמריא ממסלול "יובל", אולם מכיוון שמסלול "יובל" היה חשוך ולא ניתן היה להעריך את המרחק עד קצהו ומאחר שהאש פסקה וכוחותינו שלטו בשדה, החליט קברניט המטוס להסיע למסלול "שושנה" הארוך והמואר. המטוס המריא ממנו ב-052352.

5. חוליות הפריצה והאבטחה של יחידה הגיעו ל"ענבל" ברכבם ועלו למטוס מס' 1. למטוס זה עלה גם כל כוח מתן עם סמל הרשקו הפצוע, למעט כוח נחמיה, שנשאר לאבטח את רחבת "ענבל". בעלייה למטוס, מסר דורון למתן על ה-תול"ר שנמצא ליד מגדל-הפיקוח החדש. מתן העביר את הידיעה לקברניט המטוס וביקש ממנו להינתק מהקרקע לפני מגדל-הפיקוח ולהעביר את הידיעה לשני המטוסים האחרים. מטוס מס' 1 המריא ב-040012.

6. שני ה-נגמ"שים של סרן אודי התפנו ועלו למטוס מס' 3. הלוחמים שנוותרו מכוח אל"מ אורי נעו ברגל לאורך "יובל" ועלו גם הם למטוס זה. כן הצטרף למטוס מס' 3 כוח התדלוק עם טנדר ה"פז'ו" שגרר את המשאבה, אך המשאבה עצמה וצינורות התדלוק הושארו בשדה.

7. ה-נגמ"שים של רס"נ מופז הגיעו בגמר בדיקת מטוס ה"איירובוס" ועלו למטוס מס' 2. למטוס זה עלו גם הכוחות האחרונים שנשארו בשדה - כוח נחמיה ו-חפ"ק ה-קחצ"ר.

8. מטוס מס' 3 היה מוכן והסיע לנקודת ההמראה, אך אל"מ עמי עיכב אותו בקצה המסלול עד שמטוס מס' 2 יסיע גם הוא, כדי שלא להשאיר כוח עם מטוס יחיד בשדה. שני המטוסים המריאו בזה אחר זה, ב-040040.

(מס' ייחוס לא יכלו להיכלל בשל חשיפה חלקית - 15 - מס' מסמך)

עוֹתָק מִס'

פ ס ק ה 20

ה ש ה י י ה ב נ י י ר ו ב י

1. האפשרות להסתייע בקנייה עלתה מספר פעמים במהלך פרשת החטיפה, אך למעשה נוצלה רק אפשרות התדלוק בדרך חזרה מאנטבה.
2. ב-3 ביולי, בשעה 1730, נשלח מישראל מטוס "ראם", ובו צוות רפואי שכלל 12 רופאים ו-11 חובשים, וכן 2 חדרי ניתוח מוטסים ותחנת מיון. מפקד הצוות היה סא"ל ז"ר קבילי. המטוס נחת בניירובי בשעה 2225.
3. המטוס עצר ברחבת חנייה בקרבת מטוסים אזרחיים, וסביבו נפרס כוח אבטחה מקומי. בפני הצוות עמדו שלוש בעיות - האחת: לאתר את המקום המתוכנן לנחיתת מטוסי ה"קרנף", כדי לפרוס בקרבתם את תחנת המיון; השנייה: למצוא מקום לפריסת חדר הניתוח, ונקבע שמחסן חברת "אייר-פרנס" ישמש לצורך זה. הבעיה השלישית; פריקת הצידוד, באה על פתרונה לאחר שהצוות הצליח "לארגן" מלגזה וקרונית להסעת מטענים. במשך הזמן הועמדו לרשות הצוות שתי מכוניות "סטיישן". הצוות הרפואי גמר לפרוס את תחנת המיון ב-040040 לערך ואת חדר הניתוח כ-15 דקות לאחר-מכן, והיה מוכן לקלוט את הנפגעים.
4. ראשון נחת בניירובי, בשעה 0112, מטוס ובו החטופים המשוחררים. שני רופאים מתחנת המיון עלו למטוס, ולאחר התייעצות עם הצוות הרפואי במטוס, הורידו ממנו 3 פצועים (פסקו כהן ז"ל, דוד יצחק ורגינה גוטליב) לטיפול. הוחלט שפסקו כהן יועבר מיד לבית-חולים. מכיוון שלא היה במקום אמבולנס, הועבר הפצוע במכונית "סטיישן" ונלוו אליו 2 רופאים (פסקו כהן ז"ל נוחח בבית-החולים בניירובי ונפטר כשעתיים לאחר מכן). הצוות הרפואי התלבט באשר לדוד יצחק, אך לבסוף הוחלט לפנות גם אותו לבית-חולים והוא פונה במכונית "סטיישן" נוספת בלוויית רופא וחובש. הפצועה השלישית, גב' גוטליב, קיבלה טיפול והועלתה למטוס הצוות הרפואי.
5. מטוס ה-חפ"ק נחת בניירובי עם "קרנף" מס' 4. ר' אג"מ נפגש במקום עם אנשי הצוות הרפואי ועם חלק ממפקדי המבצע (אל"מ אורי ו-תא"ל שומרון). בפגישות אלה נתן ר' אג"מ הנחיות לגבי השהייה בניירובי והפינוי ממנה.

6. בינתיים, בשעה 0132, נחת "קרנף" מס' 1, והפצוע הרשקו טורין הורד ממנו. הרופאים החליטו שאין הכרח לפנותו לבית-חולים, והוא קיבל טיפול והועלה למטוס הצוות הרפואי. תחנת המיון טיפלה בעוד מספר פצועים, אך את אלה לא היה צריך להעביר לבית-חולים או למטוס הצוות הרפואי, והם הוחזרו למטוסייהם. את חדר הניתוח, אף שהיה מוכן, לא היה צורך להפעיל.
7. שני ה"קרנפים" האחרונים נחתו בניירובי ב-0200. כל המטוסים תודלקו ולאחר החלוקה, המריאו מניירובי לישראל. מטוס ה"קרנף" האחרון המריא ב-040307.
8. הצוות הרפואי נותר אחרון כשדה-התעופה בניירובי ועסק בקיפול תחנת המיון וחדר הניתוח. בגלל לחץ הזמן, לא הועלה חדר הניתוח למטוס (הוא הועבר למחסני "אל-על" בניירובי והוחזר לישראל מאוחר יותר), והמטוס המריא בשעה 0418.
9. לאחר פינוי הכוחות מניירובי נותרו שם רק שני הפצועים שהועברו לבית-החולים ושלושת הרופאים והחובש שנלוו אליהם.

פ ס ק ה 21

ה ט י ס ה ח ז ר ה ו ה נ ח י ת ה ב י ש ר א ל

1. לחטופים וללוחמים צפויה הייתה טיסה של למעלה מ-7½ שעות, מניירובי לישראל. במהלך הטיסה היו הנוסעים המומים, ולמעשה עסק הצוות הרפואי, פרט לטיפול בנפגעים, בהרגעת אנשים, באלתור כגדים וכד'. במהלך הטיסה סבלו האנשים מקור, ואנשי הצוות הרפואי כיסו אותם בשמיכות אלומיניום.
2. הטיסה חזרה עברה בנתיב הטיסה הקודם לאנטבה, ולא התרחשו בה אירועים מיוחדים, פרט להודעה ששודרה ברדיו על הפעולה ושחרור החטופים. קלטו הטייסים מהדורת חדשות של השעה 0300, ובה נמסר על הפעולה ועל כך שהמטוסים עושים דרכם חזרה לישראל. הודעה זו פורסמה ע"י דובר צה"ל, לאחר שסוכנות ידיעות צרפתית פרסמה את העניין כשעתיים קודם לכן (אך הודעת הדובר לא כללה את המשפט "והמטוסים בדרכם הביתה"). מכיוון שהדרך הייתה עוד ארוכה, והיה חשש מהתערבות עוינת, הנמיכו המטוסים טוס עד גובה פני-הקרקע והמשיכו לטוס כך עד למרחב האווירי של ישראל.

מתן טיפול רפואי לחטופים ב-בחי"א 8

3. מטוסי ה'קרנף' נחתו ב-בח"א (מטוסי ה'ראם' נחתו עוד קודם לכן בלוד) והבסיס היה מוכן כבר לקליטת המשוחררים. חם הורדו מתמוסס והוזמנו לטעום מהכיבוד שהוכן לכבודם, וצוות רפואי של הבסיס טיפל בנזקקים. 3 פעועים מכין המשוחררים פונו במסוק ל-בי"ח תל-השומר, ו-3 חיילים ואזרחית אחת פונו באמבולנסים. הצוות הרפואי טיפל גם במספר אנשים חבולים קל שלא נזקקו לפינוי פסיכיאטר שהיה במקום איתר בקרב הקהל את האנשים שנראו זקוקים לעזרתו, שוחח עמם ונתן להם תרופות, כהתאם לצורך.

4. בעוד אנשי בח"א מטפלים בחטופים המשוחררים, ריכז ה-קחצ"ר את מפקדי הכוחות המבצעיים וערך במקום חקיר ראשון למפקדים.

5. לאחר שבני-הערובה המשוחררים התאושו מעט, ריכזו לקבלת תדריך ביטחוני מפי ר' אמ"נ ואחר המריאו במטוסס ללוד. כנמל-התעופה בן-גוריון בלוד המתינו למשוחררים בני משפחה, ראש-המשלה, שרים וחברי כנסת וכן קהל רב, שבאו לחגוג את שחרורם.

החטופים יורדים מה"קרנף" בלוד

קבלת הפנים בלוד

עותק מס'

פ ר ק ד'

ת ג ו ב ו ת ע ל פ ע ו ל ת צ ה " ל

1. כצד תגובות שגיננו את פעולת צה"ל, זכתה הפעולה להדים חיוביים רבים ולתגובות נלהבות, משני סוגים:
 - א. הערכה על אופן ביצוע הפעולה.
 - ב. הערכה על אי-הכניעה לסחטנות ולטרור.
2. ראש הממשלה, יצחק רבין, אמר בדבריו בכנסת, ב-4 ביולי, כי צה"ל נחל את אחד הניצחונות המזהירים מכחינה אנושית, מוסרית וצבאית. נשיא ארה"ב, ג'ורג' פורד, שיגר שדר אישי לרבין, ובו הביע את הערכתו לפעולת צה"ל ושיבח אותה. לשדר זה קדמו ברכות של שר החוץ האמריקני, הנרי קיסינג'ר. פקידים בכירים במחלקת המדינה ב-ארה"ב הדגישו שפעולת החילוץ הישראלית סייעה למעשה לגורמים הערביים שגיננו את החטיפה מתחילתה.
3. ה"ניו-יורק טיימס" שיבח את ישראל על פעולתה וגינה את הצביעות הטמונה בטענות כנגד הפרת החוק הבינלאומי. בגוש הסובייטי השמיעו כלי-התקשורת דברים בגנות "התוקפנות הישראלית האימפריאליסטית". רדיו מוסקבה, כשידוריו לאפריקה, תקף את ישראל והציג את אוגנדה כקרבר.
4. בתגובה ראשונה של משרד-החוץ הצרפתי הובע סיפוק משחרור בני-הערובה וזער על הקורבנות. עיתוני צרפת שיבחו את ישראל על שלימדה לקח חשוב את העולם כולו, ובעיקר את המערב, שלא להיכנע לטרור. כן גינו כמה מעיתוני צרפת את אלה המדברים על עקרונות הלחימה בטרור ובתוך כך מותחים ביקורת על הפעולה. העיתון "פרנס סואר" אף הרחיק לכת וכתב במאמר מערכת, כי "כואב להיווכח שישראל, ולא צרפת, מבצעת פעולות גבורה שאפיינו בעבר את צרפת".
5. תגובת גרמניה באה לידי ביטוי בדברי שר המשפטים של מערב-גרמניה, שאמר כי מבצע צה"ל היה פעולת חירום והגנה עצמית. העיתון "די וולט" ציין כי הפגיעה בריבונות מדינה זרה הייתה מוצדקת, כיוון שאוגנדה סייעה לחוטפים.

6. ממשלת שווייץ הביעה שביעות רצון מהצלח בני-הערובה וכן תקווה כי לפעולה תהיה השפעה מרתיעה, "מפני שאסור לוותר לפושעים".
7. ממשלת בריטניה הביעה, בהודעה רשמית, את שביעות רצונה מהצלח בני-הערובה ומכישלון החוטפים. עיתוני בריטניה כתבו כי אף מדינה אחרת בעולם לא הייתה מעזה לעשות פעולה מעין זו, משום שהיא בבחינת בלתי-אפשרית ("דיילי מייל"), וכן שהפעולה משרתת את הקהילייה הבינלאומית ("טיימס").
8. המזכיר הכללי של ה-או"ם, קורט ולדהיים, גינה את הפעולה והגדיר אותה כ"תוקפנות משוועת". דבריו עוררו תרעומת רבה, ודובר ה-או"ם בג'נבה הכחיש את נוסח התגובה שיוחסה למזכיר ה-או"ם ואמר שהייתה זו תשובה לשאלה, אם הפעולה הייתה בבחינת פגיעה בריבונות אוגנדה, וכי "אכן כך הדבר".
9. מדינות ערב, כגון מצרים וסוריה, שגיננו את חטיפת המטוס, גיננו גם את פעולת צה"ל, ומצאו הזדמנות לתקוף את ישראל, אשר הפגינה, לדבריהן, את פרצופה האמיתי ואת אי-התחשבותה בחיי אדם. ג'ורג' חבש, מנהיג ה"חזית העממית", התנער מאחריות לחטיפת המטוס וטען כי היא בוצעה בידי חברים לשעבר ב"חזית העממית", אשר פרשו ממנה. החטיפה נכשלה, לדעתו, משום שהחוטפים לא הביאו בחשבון את כוונתה המוצהרת של ישראל שלא להיכנע ללחצים ואת תכסיסה להרוויח זמן.
10. אידי אמין עצמו לא הגיב בתקופה הסמוכה לפעולה, אך קבל על היחס כפוי- הטובה לשירותיו הטובים ולמאמצי התיווך שלו. ראש לשכתו של אמין אמר כי פעולת צה"ל כמוה כהכרזת מלחמה.

עוֹתָק מִס'

פ ר ק ה'

ס ל כ ו ם

1. במכצע משולב, נועז בתכנונו ובביצועו, הצליח כוח צה"ל לפעול הרחק מגבולות המדינה ולבצע את שנראה בלתי אפשרי - שחרור בני-הערוכה עם מספר מינימלי של בפגעים.
2. במהלך הפעולה נהרגו קצין צה"ל ו-3 בני-ערוכה (אחד מהם מת מפצעיו בניירובי) ונפצעו 4 חיילים (1 קשה ו-3 קל) ו-6 אזרחים (1 קשה, 2 בינוני ו-3 קל).
3. במהלך הפעולה בשדה-התעופה נהרגו כ-20 חיילים אוגנדים וכן 6 מחבלים, ואלה שמותיהם:-
 - א. וילפריד בזה - גרמני, פעיל בארגוני השמאל הקיצוני בגרמניה המערבית וברשת קרלוס שבאירופה. כשהגיע בזה ל-מזה"ת, הצטרף לארגונו של ודיע חדאד. היה מפקד חולית חוטפי המטוס.
 - ב. בריגיטה קוהלמן ("חלימה") - אנרכיסטית גרמניה, ירידתו של בזה, שהייתה קשורה לארגונו של ודיע חדאד. נמנתה עם חוטפי המטוס.
 - ג. שבי הערבים בחולית חוטפי המטוס - אבו חאלד אל-חלאילי ו-עלי אל-מיעארי (אבו-עלי).
 - ד. עבד אל-לטיף עבד אל-ראזק אל-סמראי ("אבו-דרדעי") - ממוצא עיראקי, ממיסדי "החזית העממית לשחרור פלסטין" ומותיקי מנג'ון פיגועי חו"ל של ודיע חדאד. היה פעיל באירופה ומעורב בפיגועים קודמים, כגון חטיפת מטוס "לופטהנזה" לעדן (פכר' 72) ובפיגוע כנמל-התעופה בלוד (מאי 72).
 - ה. ג'איל על ע'רגה - היה אחראי לפעילות הפוליטית של "החזית" באמריקה הלטינית" ונוסף לזה עסק בפעילות מבצעית למען ארגונו של ודיע חדאד. ידוע שהיה מעורב במספר פיגועים.
4. מבצע "יונתן" שלהב את דעת-הקהל ברחבי העולם, שראה בביצועו "משימה בלתי אפשרית", והעלה את יוקרתה של ישראל, שהוכיחה שוב, כי אם יש החלטה נחושה להילחם בטרור ונכונות ליטול סיכון, יימצאו גם הכלים והפתרונות להצליח

בכך. בסכמו את המבצע⁽¹⁾ עמד שר-הביטחון על הלבטים, הסיכונים והשיקולים שהביאו להחלטה לבצע את המבצע, וכך עמד על משמעותו של המבצע: -

"לפי דעתי, כאן מידת הסיכון הייתה בלתי רגילה, ורק, כפי שה-רמטכ"ל ציין כבר, המקצועיות והכושר עשו מזה הצלחה כל כך גדולה. מה שהיה קורה למדינת ישראל אילו היינו נכנעים למחבלים, היה הגדול שבאסונות שקרה לישראל... מאז 28 שנים... הסיכון שהוטל על מדינת ישראל בכניעה למחבלים היה כל כך מרחיק לכת הפעם, שהיינו מוכרחים ללכת מעל ומעבר לסיכונים שנחשבים, בדרך-כלל, לסיכונים מחושבים. מדוע? אילו ישראל הייתה נכנעת... זה היה ניצחון אסטרטגי של הטרור בקנה מידה בינלאומי... אילו ישראל הייתה נכנעת... אף אחד לא היה מכבד אותנו, וכבוד זה לא מלה משוללת תוכן, זה חלק מהרתעת ישראל, חלק ממעמד ישראל. זקיפות קומה זה לא עניין תיאורטי, זה לא עניין סנטימנטלי, זה בהחלט ערך מדיני ריאלי - מכבדים את אלה שידועים לכבד את עצמם.

אין לי ספק שהמבצע הזה... נותן בונוסים למעמדה של ישראל בעולם, מעל ומעבר למה שאפשר לצפות... הרווח הוא חדש ונותן מעמד בינלאומי למדינת ישראל, לזקיפות קומתם של היהודים, והחזרה של אמון העם בכושרו של צה"ל, כפנייה לדמיון של כל האנשים האחראיים, שאחריות זה לא עסק אבוד, שגם עמים אחרים יכולים לעשות דברים כאלה".

(1) סיכום "כרור הרעם".

נספח א'

לוח אירועים

יום א', 27 ביוני 76

- 0859 מטוס "אילר-פרנס" ממריא בטיסה 139, מלוד לפריס.
 - 1130 המטוס נוחת לחניית ביניים באתונה.
 - 1220 המטוס ממריא מאתונה.
 - 1235 המחבלים משתלטים על המטוס.
 - 1327 אג"מ/מבצעים נוחן פקודת-אחראה
 - 1500 חפ"ק פיק' המרכז ו-חפ"ק אזר"ע יוצאים ל-נתב"ג.
 - 1500 המטוס החטוף נוחת בבנגזי.
 - 1700 דיון אצל ע' רמ"ח מבצעים על אפשרויות הפעולה.
 - 2150 המטוס החטוף ממריא מבנגזי.
 - 2239 הפעלת ו-מצפ"ע מצומצם.
 - 2325 צוותי גד' מגיעים ל-נתב"ג.
- ממשלת ישראל מקימה צוות שרים, בראשות ראש הממשלה, לטיפול בפרשת החטיפה.

יום ב', 28 ביוני 76

- 0030 גמר ריכוז הכוחות ב-נתב"ג.
 - 0130 שהב"ט מגיע ל-נתב"ג.
 - 0400 המטוס החטוף נוחת באנטבה.
 - 0445 פיזור הכוחות ב-נתב"ג ופיזור ה-מצפ"ע.
- ממשלת ישראל פונה לממשלת צרפת, לתיאום עמדות בפרשת חטיפת המטוס, וצרפת מקבלת על עצמה את האחריות לשלום כל הנוסעים.
- במפקדת ח"א נערכת בדיקה ראשונה של יכולת מטוסי "קרנף" להגיע לאנטבה.

יום ג', 29 ביוני 76

- 2100 דיון אצל שר-הביטחון בנושא המטוס החטוף.
- בשעות אחר הצהריים מורה ה-רמטכ"ל (בדרכו לישיבת הממשלה) לתכנן פעולה לשחרור החטופים ולהכין כוח לכיצועה.
- מפק' ח"א ממשיכה בבדיקת אפשרויות הגעת מטוסי "קרנף" לאנטבה.

- רדיו אוגנדה מפרסם את דרישות המחבלים ותנאיהם לשחרור החטופים.
- צרפת מודיעה שאין בכוונתה להיכנע ללחצים ולתביעות, שהיא רואה אותן כבלתי-קבילות.

יום ד', 30 ביוני 76

- 0100 קציני ח"א, ששירתו בעבר באנטבה, נפגשים עם ע' ר' אמ"נ.
- 0400 דיון אצל ע' ר' אמ"נ על אפשרויות הביצוע של פעולה צבאית באנטבה.
- 1000 דיון אצל שר-הביטחון על אפשרויות הביצוע של פעולה צבאית לשחרור החטופים.
- 1530 ר' אג"מ מוסר הנחיות ל-קחצ"ר.
- 2100 קבוצת תכנון מקחצ"ר.
- 2400 הצגת תכנית מקחצ"ר ל-ע' רמ"ח מבצעים.
- אה"צ - קד"מ ע' רמ"ח מבצעים, לבדיקת אפשרויות הביצוע של פעולה צבאית לשחרור החטופים.
- המחבלים משחררים קבוצה ראשונה של 47 חטופים.
- גרמניה מודיעה שלא תיענה לתביעה לשחרר טרוריסטים הכלואים בתחומה.

יום ה', 1 ביולי 76

- 0715 דיון אצל שר-הביטחון על אפשרויות הביצוע של פעולה צבאית לשחרור החטופים.
- 1000 ה-קחצ"ר מציג את תכניתו ל-ר' אג"מ.
- 1515 דיון אצל שר-הביטחון על אפשרויות הביצוע של פעולה צבאית לשחרור החטופים.
- 1600 ר' אג"מ מורה ל-קחצ"ר, לתכנן פעולה צבאית לשחרור החטופים.
- 1700 תכנון משותף של מקחצ"ר ו-ח"א.
- 1830 התכנית מוצגת לפני שר-הביטחון והוא מאשר את המשך נוהל-הקרב.
- 2230 המשך תכנון משותף של מקחצ"ר ו-ח"א.
- לילה - הכוחות מתכנסים במחנה [] .
- ממשלת ישראל מודיעה על נכונותה לפתוח ב-מו"מ לשחרור מחבלים הכלואים בישראל, תמורת שחרור החטופים.
- המחבלים משחררים קבוצה שנייה של 101 חטופים ומאריכים את מועד האולטימטום עד ליום א', 4 ביולי, שעה 1300.

יום ו', 2 ביולי 76

- 0045 ה-קחצ"ר נפגש לשיחה קצרה עם ראש-הממשלה.
- 0800 נערכת קבוצת-פקודות למפקדי הכוחות [] .
- 0830 התכנית האווירית מוצגת לפני ה-רמטכ"ל.
- 0830 3 מטוסי "קרבן" נוחתים [] .
- 0900 הכוחות מתורגלים [] .

עונק מס'

- 1000 - תכנון תרגול המודל.
- 1200 - ה-קחצ"ר מאשר תכניות למפקדי הכוחות.
- 1400 - נערכת קבוצת פקודות לתרגול המודל.
- 1700 - צוותי המטוסים מקבלים תדריך לקראת תרגול המודל.
- 1800 - ביצוע טיסת הדימוי בהשתתפות ה-רמטכ"ל.
- 1900 - תרגול מודל ללא מטוסים.
- 2245 - תרגול מודל עם מטוסים, בהשתתפות ה-רמטכ"ל.

שבת, 3 ביולי 76

- 0100 - ה-רמטכ"ל מודיע לשר-הביטחון כי הכוחות מוכנים וניתן לבצע את המבצע.
- 0500 - הפצח פקודת מבצע של ח"א.
- 0845 - הכוח האווירי מקבל תדריך לקראת המבצע.
- 1120 - הצגת התכנית לראש הממשלה ואישורו.
- 1130 - תדריך אחרון לכוחות בלוד.
- 1320 - המטוסים ממריאים מלוד ל-בח"א .
- 1530 - הדרג המדיני נותן אישורו למבצע.
- 1544 - "קרנף" אחרון ממריא מ-בח"א .
- 1600 - "ראס" חפ"ק ממריא ל-בח"א .
- 1830 - "ראס" רפואי ממריא מלוד.
- 1855 - "ראס" חפ"ק ממריא מ-בח"א .
- 2225 - "ראס" רפואי נוחת בניירובי.
- 2301 - "קרנף" ראשון נוחת באנטבה.
- 2304 - תחילת ההשתלטות על הטרימינל הישן.
- 2308 - "קרנף" אחרון נוחת באנטבה.
- 2325 - תחילת פיגועי החטופים למטוס.
- 2332 - סריקה אחרונה בבניין הטרימינל הישן.
- 2352 - מטוס מס' 4 ממריא מאנטבה.

יום א', 4 ביולי 76

- 0012 - מטוס מס' 1 ממריא מאנטבה.
- 0040 - מטוס מס' 2 ו-מס' 3 ממריאים מאנטבה.
- 0112 - מטוס מס' 4 ו"ראס" חפ"ק נוחתים בניירובי.
- 0132 - מטוס מס' 1 נוחת בניירובי.
- 0200 - מטוס מס' 2 ו-מס' 3 נוחתים בניירובי.
- 0204 - מטוס מס' 4 ממריא מניירובי.
- 0213 - מטוס מס' 1 ממריא מניירובי.
- 0240 - "ראס" חפ"ק ממריא מניירובי.

- 0307 - מטוס מס' 3 ממריא מניירובי.
- 0315 - מטוס מס' 2 ממריא מניירובי.
- 0418 - "ראס" רפואי ממריא מניירובי.
- 0730 - "ראס" חפ"ק נוחת בישראל.
- 0759 - "ראס" רפואי נוחת בישראל.
- 0943 - מטוס מס' 4 נוחת בישראל.
- 1029 - מטוס מס' 1 נוחת בישראל.
- 1101 - מטוס מס' 3 נוחת בישראל.
- 1109 - מטוס מס' 2 נוחת בישראל.

עוֹתָק מִס'

נ ס פ ח ב'

מ ק ו ר ר ת

1. סיכום מודיעין, ענף , 30 ביולי 76.
2. עדכון מודיעין למבצע "כדור הרעם", מפקדת קחצ"ר, מד-1-78, 2 ביולי 76.
3. עדכון מודיעין למבצע "כדור הרעם", מפקדת קחצ"ר, מד-1-79, 2 ביולי 76.
4. סיכום מודיעין, 3 ביולי 76.
5. "תיק שטח" אנטבה, ענף .
6. "כדור הרעם" פקודת מבצע, מפקדת קחצ"ר/אג"מ, מב-2(14)א', 10 ביולי 76.
7. מבצע "כדור הרעם", מפקדת ח"א/להק אוויר/מח' מבצעים/ענף משולבים, ס.ב.-2, 239 ביולי 76.
8. "כדור הרעם", פקודת מבצע, אג"מ/מבצעים, מב-6227/21, 3 ביולי 76.
9. דוח ביצוע - , גדוד , מב-36, 7 ביולי 76.
10. "כדור הרעם" (סיכום מטכ"לי) מפ"ע/לשכת הרמטכ"ל, מנ-341-253, 13 ביולי 76.
11. "כדור הרעם", דוח ראשוני סיוע רפואי, מפקדת קרפ"ר/לשכת המפקד, הד-793, 5 ביולי 76.
12. "כדור הרעם" (סיכום מקשר"ר), אג"מ/מה"ד היסטוריה, הד-1-422, 6 ביולי 76.
13. "כדור הרעם" (סיכום מקרפ"ר), אג"מ/מה"ד היסטוריה, הד-1-425, 11 ביולי 76.
14. סקירת מודיעין מיוחדת 92/76 מתאריך 8 בספט' 76.
15. תחקיר תא"ל דן שומרון, אג"מ/מה"ד היסטוריה, הד-1-261, 28 בספט' 76.
16. תחקיר אל"מ מתן וילנאי, אג"מ/מה"ד היסטוריה, הד-200, 14 בספט' 76.
17. תחקיר אל"מ אורי, אג"מ/מה"ד היסטוריה, מב-559, 6 באוג' 76.
18. תחקיר גד' , אג"מ/מה"ד היסטוריה, הד-645, 30 באוג' 76.
19. תחקיר סא"ל אמנון - 20 ביולי 76.
20. יומני רדיו.
21. יומני אירועים, אג"מ/מבצעים.
22. רשימות קציני היסטוריה (כוננות).
23. מבצע "כדור הרעם", מפקדת ח"א, ענף היסטוריה, אפריל 77.
24. חומר גלוי.